

ANNUAL MAGAZINE

2015-16

20

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE

Chatribari, Guwahati-781008

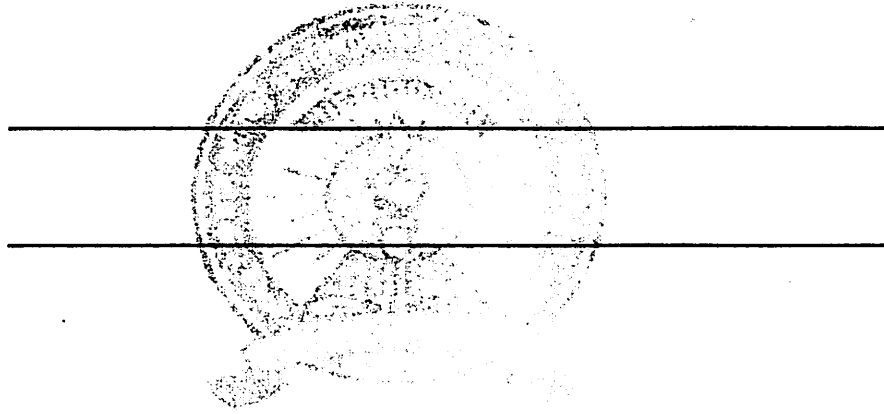
EDITORIAL BOARD

Standing: From Left to Right- Arup Roy(Editor), Priya Das(Member), Shaikh Qutub(Member) Rohit Singh(Member)
Sitting: From Left to Right- Dr. Satyajit Sarmah(Prof. in-charge), Dr. Bijoy Kalita(Advisor), Dr. Radhey Shyam Tiwari(Chairman),
Dr. Ghanshyam Nath(Principal), Dr. Bhabahuti Sarma (Advisor), Dr. Swapna Smriti Mahanta(Advisor), Ms Archana Bora(Advisor).
Not seen in the Picture- Dr. Runumoni Lahkar Das (Advisor)

প্রীতি আৰু শুভেচ্ছাবে....

সম্পাদক
সম্পাদনা সমিতি

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজ আলোচনী

K C DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

20th Issue : 2015-2016

Prof. in-charge
Dr. Satyajit Sarmah

Editor
Arup Roy

K.C. Das Commerce College Magazine

20th Issue, 2015-2016

Editorial Board

Advisors : Dr. Bijoy Kalita, Associate Prof. & Head, Accountancy
Dr. Bhababhuti Sarma, Associate Prof. & Head, Management
Dr. Swapna Smriti Mahanta, Asstt. Prof. Assamese
Ms. Archana Bora, Asstt. Prof., English
Dr. Runumoni Lahkar Das, Asstt. Prof., Finance

Chairman : Dr. Radhey Shyam Tiwari, Vice Principal

Prof. In-Charge : Dr. Satyajit Sarmah, Asstt. Prof., Finance

Editor : Arup Roy, Secretary, College Magazine

Member : Shaikh Qutub, General Secretary

Rohit Singh, Secretary, Debate & Symposium

Priya Das, Secretary, Girls Common Room

Publisher : K.C. Das Commerce College Students Union, Chatribari,
Guwahati-781008

DTP : Jitu Bora

Design &

Printed at : R.K. Production

Rajgarh Road, Guwahati-781003

Ph. 95086-41906

শুভেচ্ছাবাণী

মুখ্যমন্ত্রী, অসম
গুৱাহাটী

কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজৰ বাৰ্ষিক আলোচনী প্ৰকাশৰ বাবে যো-জা চলোৱা বুলি জানিবলৈ পাই মই হৰ্ষিত হৈছো।

শিক্ষা হৈছে এখন সমাজৰ উন্নতিৰ মূল আধাৰ। উপযুক্ত মানৱ সম্পদৰ জৰিয়তে এখন সুস্থ-স্বৰল সমাজ নিৰ্মাণ সম্ভৱ। বিদ্যায়তনিক ক্ষেত্ৰৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ জৰিয়তে আমি উপযুক্ত মানৱ সম্পদ গঢ় দিব পাৰো। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনত শিক্ষানুষ্ঠানৰ বাৰ্ষিক আলোচনী এখনে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। সৃজনীমূলক লিখনীসমূহে বিদ্যাৰ্থীসকলক অনুপ্ৰেৰণা যোগোৱাৰ উপৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেও প্ৰতিভা বিকাশৰ সুযোগ লাভ কৰে। শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখনত প্ৰতিযোগিতামুখী মানসিকতা গঢ়াৰ বিষয়সমূহ আলোকপাত কৰি লিখা লিখনীসমূহে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মানসিক দিগন্ত প্ৰসাৰিত কৰিব। আশাকৰো, বাৰ্ষিক আলোচনীখনৰ লিখনীসমূহে শিক্ষাৰ্থী সকলক জ্ঞান আৰু প্ৰজ্ঞাৰ সাধনত ব্ৰতী হ'বলৈ অনুপ্ৰেৰণা যোগাব।

শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি আন্তৰিকতাৰে কামনা কৰাৰ লগতে প্ৰকাশ পাবলগীয়া বাৰ্ষিক আলোচনীখনে সকলোৰে পৰা সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি মই আশা কৰিলো।

(সৰ্বানন্দ সোণোৱাল)

MESSAGE

I am happy to learn that K.C. Das Commerce College, Guwahati is going to publish its annual college magazine for the session 2015-16 very soon. College magazine is a strong medium for the constituent members of a college for intellectual exercise. It carries sentiments, emotions, creativity and objectivity to integrate into a totality of views of a community at a given time. It also provides scope for manifestation of hidden talents in the college.

I wish all success in their mission and hope the magazine will be well accepted by the readers.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Mridul Hazarika'.

Mridul Hazarika
Vice Chancellor
Guwahati University

ছাত্ৰাণং অধ্যয়নং তপঃ

সৰু থাকোতে সংস্কৃত বিষয় পঢ়ুৱাওতে “দেউ” চাৰে ওপৰত উল্লেখ কৰা কথাষাৰ কোৱা মনত পৰে। “তপস্যা কৰিব লাগিব। পঢ়া-শুনা ভাল কৰিব লাগিব। ভবিষ্যতে ভাল মানুহ হব লাগিব।” চাৰৰ কথাবোৰ শুনি মন পুলকিত হৈ উঠিছিল। ভাবিছিলো সঁচাই তপস্যা কৰিলে, একপ্ৰতাৰে কাম কৰিলে মানুহে উন্নতি কৰিব পাৰে। সেয়েহে ভালদৰে পঢ়া-শুনা কৰাৰ বাবে অবিৰত চেষ্টা কৰিছিলোঁ। ফলাফল কি হ’ল নেজানো। কিন্তু ‘দেউ’ চাৰে কোৱা কথাষাৰৰ গুৰুত্ব আছে বুলি আমি তেতিয়াই বিশ্বাস কৰিছিলোঁ। তেওঁৰ কথাষাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱনৰ বাবে মহা মূল্যবান। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সেয়া অনুকৰণ কৰা উচিত।

কিন্তু সময় সলনি হ’ল। ছাত্ৰৰ তপস্যাবি বিষয়ো সলনি হ’ল। আজিৰ বেছিভাগ ছাত্ৰই অধ্যয়নেই তপস্যা বুলি নেভাবে। বাহ্যিকতা, জাকজমকতা আৰু স্বার্থপৰতাই আজিৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক ছাত্ৰৰ “তপস্যা”। সেয়েহে সমাজৰ স্থলন ঘটিছে। ছাত্ৰই শিক্ষকৰ ওপৰত মিছা অপবাদ জাপি দি বৈতৰণী পাৰ হব বিচাৰিছে। তাৰেই প্ৰামানিক তথ্য হিচাবে তলত উল্লেখ কৰা হ’ল গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ত দাখিল কৰা এটা মোকদ্দমাৰ প্ৰয়োজনীয় অংশ :

W. P(C) No. ৭৮৫৫/২০১৬ * গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয় :

কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজৰ ২৩ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ১০% ও (দহ শতাংশও) শ্ৰেণীকোঠাত উপস্থিত নথকাৰ বাবে ২০১৭ চনৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক চূৰান্ত পৰীক্ষাত অবত্তীৰ্ন হোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হয়। বিভিন্ন জনৰ উচতনিত তাৰেই ৯ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আদালতৰ আশ্ৰয় লয়। প্ৰথমতে মহামান্য আদালতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী কেইজনে দাখিল কৰা আবেদন গ্ৰহণ কৰি মধ্যবত্তী আদেশ দিছিল যদিও কলেজ কতৃপক্ষৰ পৰা লিখিত তথ্য পোৱাৰ পিচত চূৰান্ত ৰায়ত মহামান্য আদালতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী কেইজনৰ আবেদন নাকচ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী কেইজনক উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাত অবত্তীৰ্ন হোৱাৰ অনুমতি নিদিলে। তেওঁলোকে আবেদনত আৰু ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশনাত উল্লেখ আছে যে —

(1) "The writ application has been filled basically seeking a direction to the respondents to allow the petitioners to fill up their forms in the ensuing Higher Secondary Examinations for the session 2016-17 and thereby to allow them to appear in the said examination. Further prayer made is for a declaration that the requirement of 75% attendance to be eligible to appear in the Higher Secondary Examination conducted by the Assam Higher Secondary Education Council is arbitrary and illegal."

(2) "It is stated that in connection with college election petitioners have instituted a civil suit before the competent Civil Court which has been registered as Title Suit No. 449/2016 where the K. C. Das Commerce College is a defendant. Respondent No. 5 Has taken offence to institution

of the civil suit by the petitioners and as a retaliation for that, he has not accepted the applications of the petitioners for appearing in the aforesaid examination."

(3) "That petitioners are students with democratic inspirations and have often taken part in submitting memorandum etc. to the college authority from time to time on various students related issues of the college and the petitioners have an apprehension that due to their indulgence in such activities, their attendance sheets have been manipulated with a vindictive motive and thus making an example out of them by the college authority. As even in their widest dreams they find no reasons as to how their attendance have stooped so low, as they were regular students and attending classes."

(4) In the interlocutory application filed by respondent Nos. 3, 4, & 5 details regarding attendance of the petitioners for the first year as well for the second year higher secondary classes and the marks obtained in the first year Higher Secondary Examination have been mentioned in paragraph-3 which is extracted here under :

Class Roll No	Name of the Student	Hs 1 st Year attendance	Hs 1 st Year marks in annual exam.	Hs 2 nd Year attendance
126	Satyam Agrarwal Petitioner No.1	29.50%	28%	6.67%
305	Gaurav Agrarwal Petitioner No.2	27.86%	17%	8.28%
322	Prekshya Kuhar Petitioner No.3	16.80%	42.40%	8.89%
336	Kaushik Jain Petitioner No.4	9.84%	41.80%	7.88%
308	Nikita Agrarwal Petitioner No.5	11.48%	33%	8.28%
194	Brij Kishor Newar Petitioner No.6	34.48%	45.20%	9.29%
74	Gill Teron Petitioner No.7	11.88%	26.40%	4.24%
75	Subham Kr. Dey Petitioner No.8	24.18%	27%	5.45%
260	Ruchika Jain Petitioner No.9	28.68%	46.20%	8.89%

(5) "That apart, the interim order dated 23.12.2016 was passed on the basis of the case projection that petitioners were plaintiff in the suit which was instituted relating to students election in the K.C. Das Commerce College and as a result of petitioners being plaintiffas the college authorities took a vindictive attitude towards them. As noticed above, petitioners are not plaintiffas in the suit. Therefore, the very basis passing the order dated 23.12.2016 does not exist. Moreover, as extracted above, class attendance of the petitioners are in the range of 4% to 9% which is totally unacceptable for a student of Higher Secondary class. Because of such low attendance percentage, decision of the college authorities to debar them from filling up the forms cannot be said to be arbitrary, unreasonable or illegal. A student with 4% to 9% class attendance cannot be permitted to contend that the requirement of 75% attendance to be eligible to appear in the Higher Secondary Examination is illegal.

Since petitioners in this writ petition are student and any adverse observation of the Court may cause prejudice to them, Court would refrain from expressing any further view in this matter save and except to observe that with such low attendance percentage petitioners claim to appear in the Higher Secondary Examination cannot receive the imprimatur of the Court."

আদালতৰ নিৰ্দেশত কি আছে সেয়া বেলেগ কথা। কিন্তু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰী আৰু অধ্যক্ষৰ মাজত মনোমালিন্য হোৱাতো শুভ-লক্ষণ নহয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কেনেকৈ কব পাৰে যে ৭৫% উপস্থিতিৰ হাৰ আক্ৰোশমূলক, অইন বিৰোধী। স্বার্থ থাকিল বুলিয়েই মিচাৰ আশ্ৰয় লোৱা, ৰাজনৈতিক হস্তক্ষেপ খটুৱা, সংখ্যাগৰিষ্ঠতা দেখুৱাই কাম হাচিল কৰা প্ৰবনতা সমাজৰ বাবে ক্ষতিকৰকেই নহয়; ছাত্ৰৰ ভবিষ্যত জীৱনৰ বাবেও অবাঞ্ছিত। ভবিষ্যত প্ৰজন্মই এইবোৰ এৰাই চলিব পাৰিলে ভাল। অধ্যয়নেই তপস্যা হোৱাতো খুবেই ভাল।

ড° ঘনশ্যাম নাথ
অধ্যক্ষ কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ

At the very beginning of my piece of writing I convey heartiest congratulation to all well-wishers and readers of this mouth piece.

As the wheel of time turn around, we once again present to you the Annual College Magazine's 20th Issue. Better yourself through writing, and what better way than expressing your thoughts and feelings through K. C. Das Commerce College Annual Magazine. The annual magazine has really become a beautiful mirror for the budding writers to reflect their literary talents. Expression of words in the form of fiction, poem, article etc have found their way in the pages of the magazine and I feel proud and honoured to be the chief Editor of the 20th Issue of the Annual College Magazine of such a glorious institution.

I sincerely extend my heartfelt thanks to honourable Principal, Dr. Ghanashyam Nath, My Prof-in-charge Dr. Satyajit Sarmah (Asst. Professor, dept. of Finance) and Dr. Bijoy Kalita (HOD, Deptt.of Accountancy) without whose support and guidance it would not have been possible for me to complete this difficult task.

I would also like to take the opportunity to thank Parthana Baruah, (HOD, Department of English), Sankar Jyoti Choudhury, (Asst. Professor Department of English) and the members of the Editorial Board for putting up an excellent combined effort and bringing out a standard and quality annual magazine of K. C. Das Commerce College.

I also extend my heartfelt thanks and congratulation to all writers of K. C. Das Commerce College who have contributed their creative talents to beautify this mouth piece and making it a grand success.

With Regards

Arup Roy
Editor

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

মৃন্ময় কলিতা

জন্ম : ১৭-১০-১৯৯৮

মৃত্যু : ০২-০৬-২০১৬

আমাৰ মাজৰ পৰা চিৰকালৰ বাবে বিদায় লোৱা বি-কম প্ৰথম
স্বাৰ্ণাষিকৰ ছাত্ৰ মৃন্ময় কলিতালৈ গভীৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

“ মৃত্যুওটো এটা শিল্প
জীৱনৰ কঠিন শিলত কটা
নিৰ্লোভ ভাস্কৰ্য্য ”

কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ পৰিয়ালবৰ্গ

Contents

Assamese Section

প্রবন্ধ

■ দ্বাৰাবৰী থান আৰু কৃষ্ণ ভক্তি	শ্ৰী ডঃ দীপক বৰ্মন	7
■ পৰিচালনা সম্পৰ্কীয় তিনিটা চুটি গল্প	শ্ৰী ডঃ ভৱভূতি শৰ্মা	9
■ কৃষি পণ্ডিত সোনেশ্বৰ কোঁৱৰ	শ্ৰী ডঃ বিজয় কলিতা	11
■ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বৰলুইতত চাহ জনগোষ্ঠী	শ্ৰী ডঃ স্বপ্না স্মৃতি মহন্ত	14
■ আজৰি সময়ৰ ব্যৱহাৰ : পুৰণি দিন বনাম আজিৰ যান্ত্ৰিকতাৰ দিন	শ্ৰী অৰ্চনা বৰা	18
■ পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আৰু একান্ত মানববাদ দৰ্শন	শ্ৰী ডঃ সত্যজিত শৰ্মা	20
■ গণিত সত্ৰাট ৰামানুজন	শ্ৰী ৰাজু চহৰীয়া	23
■ আমাৰ অসমীয়া সাংস্কৃতি জানো আহক	শ্ৰী সুৰজ জ্যোতি চাংকাকতি	25
■ বিপ্লৱী বীৰ চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেল	শ্ৰী দীপশিখা কলিতা	27
■ মাৰাথন দৌৰৰ জন্ম কাহিনী	শ্ৰী আছিফ জামাল	30

কবিতা

■ এক সাহসী যোদ্ধা	শ্ৰী মৰমী মণি চৌধুৰী	31
■ প্ৰেমৰ স্তৱক	শ্ৰী শ্ৰী সৰজু কাকতি	32
■ মুখা	শ্ৰী মৰমী মণি চৌধুৰী	33
■ প্ৰেমৰ সোণালী সপোন	শ্ৰী জেছমিন খাতুন	34
■ তুমি	শ্ৰী বৰষা ৰিতু কাশ্যপ	34
■ বং	শ্ৰী ভাস্কৰ জ্যোতি ডেকা	35
■ সপোন	শ্ৰী আছিফ জামাল	35
■ শলিতা	শ্ৰী সপ্তদীপা দাস চৌধুৰী	36
■ জীৱনৰ আলোচনা	শ্ৰী শুভম চৰকাৰ	36
■ অগতানুগতিক	শ্ৰী মামণি দেৱ	37
■ বিষাদ বৈভৱ	শ্ৰী সুমন পল	37
■ গোক	শ্ৰী শুভম চৰকাৰ	38

English Section

■ Innovation: A Key Differentiator	শ্ৰী Prof (Dr) Mukulesh Barua	41
■ Patriotism	শ্ৰী Jatindra Chandra Nath	45
■ Role of Retail Marketing Retail Management and Future Prospect	শ্ৰী Harjyoti Kalita	50
■ National Cadets Corps (NCC) Towards National Buliding Activities	শ্ৰী Dr. Ananta Pegu	52

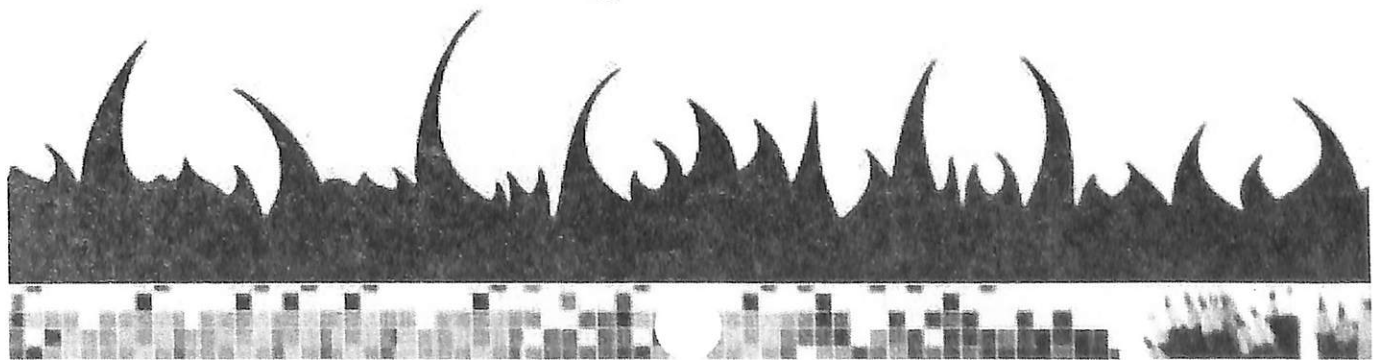

■ How to Improve Leadership Potential and Effectiveness?	✍ Marami Moni Choudhury	66
■ Jane Austin's 'Emma': A Progress from Conceit and Delusion to Humility and Self Knowledge	✍ Sudipta Karmakar	68
■ The importance of Excursions in College	✍ Rohit Singh	69
■ First Action Heroine of Assamese Film Anamika Barman Alumni, K.C. Das Commerce College.	✍ Arup Roy	70
■ My Assam : My Pride.	✍ Saptadeepa Das Choudhury	72
■ My Wallet.	✍ Biswaroop Sen	74
■ The ABC of Success	✍ Priyanka Sarkar	76
■ Fashion Changes with Time	✍ Joy Das	78
■ Present system of examination	✍ Jyoti Jain	79
■ Why this Melodrama?	✍ Suraj Jyoti Changkakoti	80
■ Is being a girl a curse?	✍ Jeevika Jaiswal	81
■ About Goal, Success, Attitude etc	✍ Dixit Hazarika	83
■ Can Computers Get Too smart?	✍ Kakoli Goswami	85
■ Sardar Vallabhbhai Patel	✍ Kakoli Goswami	86
Peoms		
■ Dream	✍ Rashmi Das	88
■ Soul of Music	✍ Chayanika Das	88
■ I Love You "Mom"	✍ Payal Chakraborty	89
■ Just Keep Trying	✍ Sharan Sharma	89
■ Why	✍ Suraj Jyoti Changkakoti	90
■ My Real Life Heroine	✍ Himakshi Jain	91
■ Hope And Belife	✍ Sangeeta Kampa	91
■ The Unknown Result	✍ Mansi Jain	92
Secretarial Reports		
■ Reports of Students' Executive Body		95 to 103

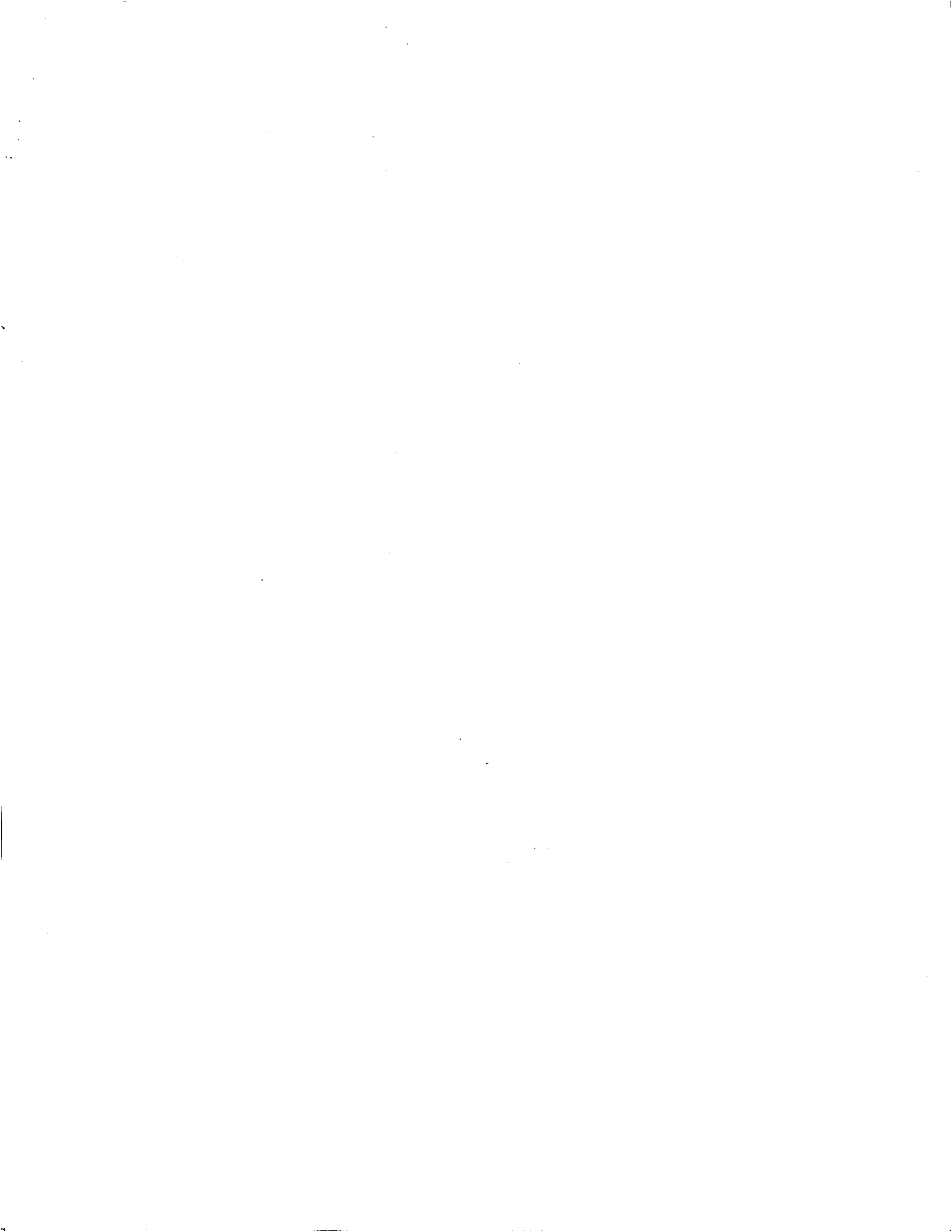
ANNUAL MAGAZINE

অসমীয়া শিতান

দ্বাৰাবৰী থান আৰু কৃষ্ণ ভক্তি

ড° দীপক বৰ্মন

সহযোগী অধ্যাপক তথা বিভাগীয় মুৰব্বী, অসমীয়া বিভাগ

দ্বাৰাবৰী থান অসমৰ নলবাৰী জিলাৰ জোৱাৰ্দি গাঁৱৰ দক্ষিণ পূৱ কোণত অৱস্থিত। এই থানখনৰ জন্মৰ তাৰিখ, চন আদি কোৱা সম্ভৱ নহয়। সেয়া যিয়ে নহওঁক এই থানখনে দীৰ্ঘদিনৰ পৰা গঞা বাইজৰ ভক্তিৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰি যে আহিছে সেইটোহে নিশ্চিত।

দ্বাৰাবৰী থান গোপাল থান বা বাৰ গোপালৰ থান। গোপাল হ'ল গো-বক্ষক কৃষ্ণ তেওঁ বাসুদেৱ, তেওঁৰে ভগৱান, তেৱে ইশ্বৰ। মহাপুৰুষ মাধৱদেৱে নামঘোষাত গোপাল শব্দৰ অৰ্থ তলত দিয়া ধৰণে কৰিছে—

গো পদে বেদ ইন্দ্ৰিয়ক বুলি
কৰন্তু তাক পালন।

একেকেসে তাক বোলয় গোপাল
জানিবাহা মহাজন।^১

‘গো’ৰ অৰ্থ বেদ আৰু ইন্দ্ৰিয়। বেদৰ প্ৰতিপাদ্য বিষয়ও পৰমেশ্বৰ, তেওঁ বেদৰ বক্ষকো। আমাৰ ইন্দ্ৰিয়বোৰো তেৱে চলায়। সেয়েহে জ্ঞানী লোকসকলে তেওঁক গোপাল বোলে। বৃন্দাবনৰ সেই গো বক্ষক কৃষ্ণ বা গোপাল আমাৰ দ্বাৰাবৰী থানৰ ভগৱান। দ্বাৰাবৰী থানত গঞা বাইজে নাম-কীৰ্ত্তন কৰি গোপাল-কৃষ্ণৰ চৰণত ভক্তি নিবেদন কৰি আহিছে। গাঁৱৰ মহিলা সকলে একাদশী, পূৰ্ণিমা আদিকে ধৰি শুভ তিথিবোৰত নাম কীৰ্ত্তন কৰি কৃষ্ণৰ চৰণত ভক্তি নিবেদন কৰে। তেনেকৈ পুৰুষ সকলেও এই থানত গীতা, ভাগৱত, কীৰ্ত্তনঘোষা, নামঘোষা আদি পাঠ কৰে মাজে সময়ে তাল নাম, নাগাৰা নাম আদিৰ মাজেৰে গোপালৰ চৰণত ভক্তি নিবেদন কৰে। কেতিয়াবা কেতিয়াবা এই থানত পাঠক-পাঠিনী সকলে বৰগীত আদিও প্ৰদৰ্শিত কৰে। এই ধৰণৰ নাম-কীৰ্ত্তন আদিৰ সময়ত গোপাললৈ বুলি মাহ-প্ৰসাদ আগবঢ়োৱা হয়। ওচৰৰ গাঁও বিলাকৰ উপৰিও বহু দূৰ-দূৰণীৰ পৰাও গোপালৰ ভক্ত আহি এইথানত ভক্তি নিবেদন কৰে।

ইশ্বৰৰ প্ৰতি জনোৱা সেৱাই হৈছে ভক্তি। তেওঁৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱা ভাৱ, তেওঁক জনোৱা সন্মান আদিয়ে ভক্তি। ভজ+ক্তিন=ভক্তি, বিশেষ ব্যক্তি বা ইশ্বৰক ভজন কৰাৰ জৰিয়তে ওপজা আসক্তিৰ ভাব।^২ শাণ্ডিল্য ভক্তিসূত্ৰত ইশ্বৰৰ প্ৰতি থকা গভীৰ অনুৰক্তিক ভক্তি শ্ৰৱণ কীৰ্ত্তন তাতো মহা শ্ৰেষ্ঠতৰ।।

কৃষ্ণৰ নাম কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ কোনো উচ্চ জাতিত জন্ম গ্ৰহণ কৰিব নালাগে। মহাপুৰুষ শঙ্কৰদেৱৰ দ্বাৰা অনুদিত ভাগৱতৰ ১ম স্কন্ধত সেই কথাৰ বিষয়ে উল্লেখ তলত দিয়া ধৰণে কৰিছে—

কৃষ্ণৰ চৰিত্ৰত মোৰ মহালাভ আছে।

কৃষ্ণৰ কীৰ্ত্তনে জাতি অজাতি নাবাছে।^৩

হৰি বা কৃষ্ণৰ নাম কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ বিশেষ স্থানবোৰো প্ৰয়োজন নাই, বিশেষ নিয়মবোৰো প্ৰয়োজন নাই।

নামঘোষাত মহাপুৰুষ মাধৱদেৱে কৈছে—

হৰি নাম কীৰ্ত্তনত নাই কাল দেশপাত্ৰ

নিয়ম সংযম একো বিধি।

হৰিত শৰণ লৈয়া

কেৱলে হৰিৰ নাম

কীৰ্ত্তন কৰন্তে হোৱে সিদ্ধি।^৪

পশ্চিম বঙ্গত জন্মগ্ৰহণ কৰা মহাপ্ৰভু চৈতন্য দেৱৰ মতেও
মুচি হয়ে হয়ে শুচি হয় যদি কৃষ্ণ ভজে।

শুচি হয়ে মুচি হয় যদি কৃষ্ণ ত্যেজে।।

অৰ্থাৎ মানুহে কৃষ্ণক ভজিলে পবিত্ৰ হয় আৰু কৃষ্ণক ত্যাগ
কৰি তেওঁক নভজিলে অপবিত্ৰ হয়।

ব্যাকৰণ বা আন শাস্ত্ৰত পণ্ডিত হ'লেও গতি নাপায়, কিয়নো
গোবিন্দৰ নামেহে মৃত্যুৰ পিছতো গতি দিয়ে, সেয়েহে গোবিন্দৰ
নাম কীৰ্ত্তন কৰিব লাগে তেওঁক ভজিব লাগে তেওঁক স্মৰণ
কৰিব লাগে। মাধৱদেৱৰ নামঘোষাৰ ৪৫ নং ঘোষাটোৱে সেই
কথাকে কয়—

স্মৰহ গোবিন্দ মূঢ় বলহ গোবিন্দ মূঢ়

ভজহ গোবিন্দ সৰ্বক্ষণে।

মৰণ সময় পাইলে গোবিন্দেদে সাখিবন্ত

নাৰাখিৰে “ডুকুণ্ড” কৰণে।।

মুঠতে কৃষ্ণক যি কোনো প্ৰকাৰে ভাবিলেই হ'ল। কিয়নো
শ্ৰীকৃষ্ণই গৌৰৰ্দ্ধন পৰ্বত দাঙি ধৰি ইন্দ্ৰৰ ক্ৰোধৰ পৰা ব্ৰজবাসীক
ৰক্ষা কৰে। তাকে দেখি ব্ৰজবাসী আচৰিত হোৱাত কৃষ্ণই
কৈছে—

নাহং দেৱো ন গন্ধৰ্বো ন যক্ষো ন চ ৰাক্ষসঃ।

অহং ৰো বান্ধৱো জাতো নাস্তি চিন্তাহতো ন্যথা।।^{১০}

দ্বাৰাবৰী থানত এডাল বৃহৎ আঁহত গছ আছে। পুৰণি কালত
ঋষি মুনি সকলে গছৰ তলত বহি ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰি
সিদ্ধিলাভ কৰাৰ কথা ভাৰতীয় পৰম্পৰাই সোঁৱৰাই আহিছে।
গীতাত কৃষ্ণই অৰ্জুনক কৈছে যে বৃক্ষ বিলাকৰ মাজত আঁহত
ৰূপত তেওঁ বৰ্তমান হৈ আছে। শ্ৰীকৃষ্ণ গীতাত সেই কথা এনেদৰে
পোৱা যায় —

সংসাৰ মধ্যত বৃক্ষৰূপে আছে যত।

অশ্বথ মোহোৰ ৰূপ তৰুৰ মধ্যত।।^{১১}

দ্বাৰাবৰী থানত আঁহত গছজোপা অতি সুন্দৰকৈ সংৰক্ষণ

কৰা হৈছে বহু অতীতৰ পৰা। আমি জানো যে গছ নাথাকিলে
মানুহ নাথাকে। গছ বিলাকে আমাক অক্সিজেন গেছ প্ৰদান
কৰে। যাক সেৱন কৰি আমি জীয়াই থাকো। গছ বিলাকৰ
ভিতৰত আকৌ আঁহত গছে ৰাতিয়ো অক্সিজেন গেছ বায়ু
মণ্ডলত এৰি দিয়ে। বৰ্তমান সময়ত হাবি বননি ধ্বংস আৰু
পাহাৰ পৰ্বতৰ ধ্বংসৰ ফলত বায়ুমণ্ডলত অক্সিজেনৰ পৰিমাণ
কমি গৈছে যাৰ ফলস্বৰূপে মানৱ সমাজে বিভিন্ন বেমাৰ-
আজাৰৰ সন্মুখীন হৈছে। দুৰাৰোগ্য ব্যাধিকে ধৰি বিভিন্ন
প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ ভূগিবলগীয়া হৈছে। গতিকে আমি গছ বিবিধৰ
ধ্বংস নকৰি হাবি জংঘল সংৰক্ষণ কৰিব পাৰিলে কিছু পৰিমাণে
হ'লেও মানৱ সমাজৰ কল্যাণ সাধিব পাৰিম।

১। মাধৱদেৱ : নামঘোষা, ঘোষা নং ১৬৬

২। নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মা,

সম্পাঃ আদি দশম, ১৯৮৯, পৃ. ১৯

৩। শান্তিল্য সূত্ৰ ১/১/২- তীৰ্থনাথ শৰ্মা :

ভক্তিবাদ। — উপেন্দ্ৰ নাথ গোস্বামী : বৈষ্ণৱ ভক্তি ধাৰা
আৰু সন্ত কথা। — নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মা, সম্পাঃ আদিদশম ১৯৮৯,
পৃ. ১৯

৪। নাৰদ সূত্ৰ ২। — নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মা

সম্পাঃ প্ৰাগুক্ত গ্ৰন্থ, পৃ. ১৯

৫। তীৰ্থনাথ শৰ্মা : ভক্তিবাদ, ১৯৭৭, পৃ. ৭৬

৬। শ্ৰীমদ্ভাগৱত ৭/৫/২৩

৭। তীৰ্থনাথ শৰ্মা : ভক্তিবাদ, ১৯৭৭, পৃ. ৭৩

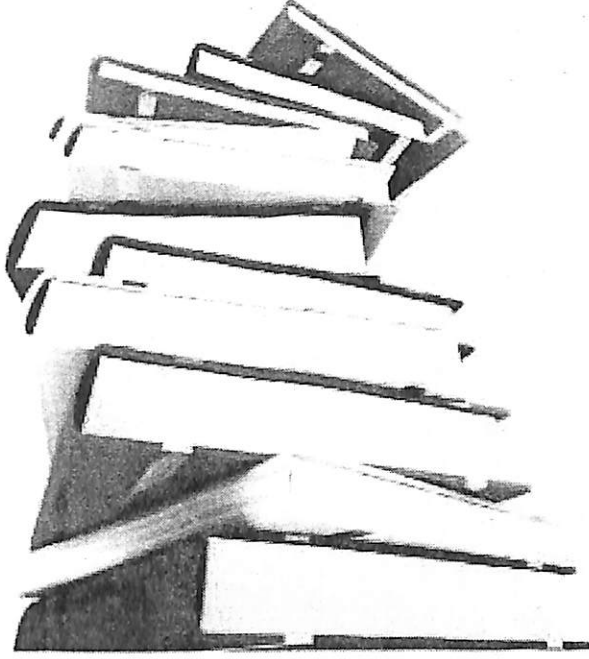
৮। শঙ্কৰদেৱ, প্ৰথমস্কন্ধ ভাগৱত — পদ-২০

৯। মাধৱদেৱ : নামঘোষা, ঘোষা নং-২৮

১০। বিষ্ণু পুৰাণ ৫/১৩/১২। —

তীৰ্থনাথ শৰ্মা; ভক্তিবাদ, ১৯৭৭, পৃ. ৫১

১১। শ্ৰীকৃষ্ণ গীতা : বিভূতি যোগ, পৃ. ১৭৪ ○

পৰিচালনা সম্পৰ্কীয় তিনিটা চুটি গল্প

(ইংৰাজী মূল, ইন্টাৰনেটৰ পৰা সংগ্ৰহীত)

ডঃ ভৱভূতি শৰ্মা

সহযোগী অধ্যাপক তথা বিভাগীয় মুৰব্বী
পৰিচালনা বিভাগ

গল্প ১।

এদিন এজন বাছ ড্ৰাইভাৰে ৰাতিপুৱাই নিজৰ বাছখন গেৰেজৰ পৰা উলিয়াই দিনটোৰ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিল। কিছু ষ্টেপেজলৈ কোনো সমস্যা পোৱা নাছিল। কিছু সংখ্যক যাত্ৰী উঠিছিল, কিছু সংখ্যক বিভিন্ন ষ্টেপেজত নামিছিল। সকলো ঠিকেই চলি আছিল। কিছু দূৰ যোৱাৰ পাচত এটা ষ্টেপেজত প্ৰায় ৬ ফুট ৪ ইঞ্চি উচ্চতাৰ পালোৱান চেহেৰাৰ যাত্ৰী এজন উঠি ড্ৰাইভাৰৰ পাছৰ চিটটোত বহি ললে। তেওঁ ড্ৰাইভাৰ জনলৈ ঘোপাকৈ চাই কলে 'মোৰ নাম বিগজন, মই কিন্তু ভাড়া নিদিওঁ'।

ড্ৰাইভাৰ জনে বৰ ভয় খালে। কিয়নো তেওঁ নিজে তেনেই

নিশকতীয়া ৫ ফুট উচ্চতাৰ এজন ব্যক্তি। সেয়েহে তেওঁ পালোৱান চেহেৰাৰ এই প্ৰকাণ্ড মানুহজনক কোনো প্ৰশ্ন বা তৰ্ক নকৰাকৈ বাছ খন চলাই গ'ল। যথা সময়ত সেই ব্যক্তি জনে নিজৰ গন্তব্য স্থানত নামি গ'ল। পিছে দিনাখনো সেই একেই পৰিস্থিতি, বিগজনে আকৌ নিৰ্দিষ্ট ষ্টেপেজত উঠি আগদিনাখনৰ নিচিনাকৈ ভাড়া দিবলৈ অস্বিকাৰ কৰিলে। এইদৰে কেইবা দিনো এই ঘটনাৰ পুনৰাবৃত্তি হৈ থাকিলে।

বাছ ড্ৰাইভাৰ জনে মনত বৰ দুখ পালে, কেইবাদিনো তেওঁৰ ৰাতি টোপনি নহা হ'ল। সি ভাবিব ধৰিলে যে সি নিজে দুৰ্বল নিশকতীয়া হোৱা বাবে বিগজনে সদায় সুবিধা লৈ আছে।

অৱশেষত এদিন ড্ৰাইভাৰ জনে সিদ্ধান্ত ললে যে এনেদৰে আৰু নহ'ব, বিগজনক উপযুক্ত প্ৰভুত্বতৰ দিবই লাগিব আৰু তাৰ বাবে সি শাৰীৰিক ভাবে শক্তিশালী হ'ব লাগিব। সেয়েহে সি বডি বিলডিং, কুংফু, কাৰাটোকে আদি কৰি বিভিন্ন শাৰীৰিক প্ৰশিক্ষণ ল'বলৈ প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠানত নাম লগাই ললে।

কেইমাহ মান যোৱাৰ পাচত ড্ৰাইভাৰ জন শাৰীৰিক ভাবে যথেষ্ট শক্তিশালী হ'ল আৰু মানসিক ভাবেও শক্তি অনুভব কৰিলে। কেইদিন পাচত যেতিয়া আকৌ বিগজন বোলাজনে বাছত উঠিলে আৰু ভাড়া দিবলৈ অস্বিকাৰ কৰিলে তেতিয়া ড্ৰাইভাৰ জনে লগে লগে বাছখন ৰখালে আৰু বিগজনৰ সন্মুখত থিয়হৈ কঠিন ভাবে সুধিলে আপুনি কিয় ভাড়া নিদিব? বিগজনে তেতিয়া অতি আচৰিত হৈ ড্ৰাইভাৰ জনক ক'লে – 'মই ভাড়া নিদিওঁ কিয়নো মোৰ বাছৰ মাহেকীয়া পাছ' (টিকট) আছে।

ড্ৰাইভাৰ জনে সেমেনা সেমেনিকৈ পুণৰ বাছ চলোৱা আৰম্ভ কৰিলে।

পৰিচালনা শিক্ষা (Management lesson) — সমস্যা এটা প্ৰকৃততে সমস্যা হয় নে নহয় তাক সম্পূৰ্ণভাবে নিশ্চিত কৰিহে সমাধানৰ উপায় বিচাৰি কষ্ট কৰিব লাগে।○

গল্প ২।

জাপানৰ এটা ডাঙৰ প্ৰসাধন (cosmetic) সামগ্ৰী উৎপাদন কোম্পানীত এবাৰ এটা সমস্যাই দেখা দিলে। সমস্যাটো হ'ল তেওঁলোকৰ কিছু গ্ৰাহকে অভিযোগ কৰিছিল যে তেওঁলোকে যেতিয়া সেই কোম্পানীটোৰ চাবোন ক্ৰয় কৰে কেতিয়াবা কেতিয়াবা অকল চাবোনৰ সুদা বাকচটোহে আহে ভিতৰত চাবোন নাথাকে। কোম্পানী কৰ্তৃপক্ষই ঘটনাটো

গভীৰভাৱে বিশ্লেষণ কৰি গম পালে যে চাবোনৰ ফেক্টৰীত উৎপাদনৰ পাচত যেতিয়া চাবোনৰ টুকুৰাবোৰ মেচিনৰে শাৰী শাৰী কৈ (Assembly line) পেকিং-ৰ বাবে আহি পেকিং- হৈ চলি যায় তেতিয়া কোনো কাৰণত চাবোন নুসুমোৱাকৈ সুদা বাকচটো গুচি যায়।

কৰ্তৃপক্ষই তেওঁলোকৰ দক্ষ অভিযন্তা সকলক সমস্যাটো সমাধানৰ ব্যৱস্থা কৰিব দিলে। অভিযন্তাসকলে বহু পৰীক্ষা নিৰীক্ষা কৰি যথেষ্ট অৰ্থ ব্যয় কৰি এটা উচ্চ ক্ষমতাৰ এক্সেৰে মেচিন উদ্ভাৱন কৰিলে যাৰ সহায়ত চাবোনৰ সুদা বাকচ যাতে মেচিনেৰে পাৰ হৈ নাযায় তাক নিশ্চিত কৰিব পাৰি। এক্সেৰে মেচিনটো চলাবৰ বাবে এজন দক্ষ মানুহক নিযুক্তি দিয়া হ'ল। মানুহজনে নিয়াৰিকৈ কামটো কৰি গ'ল আৰু সমস্যাটোও সমাধান হ'ল।

কেইমাহ মান পাচত এজন নতুন মানুহক সেই এক্সেৰে মেচিন চলোৱাৰ দায়িত্ব দিয়া হ'ল। নতুন মানুহজনে অতি জটিল এক্সেৰে মেচিনৰ কাৰবাৰটো ভালকৈ বুজি নাপালে, তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁ এটা নতুন সহজ সমাধান বিচাৰি উলিয়ালে। তেওঁ কি কৰিলে, এখন শক্তিশালী ইলেক্ট্ৰিক ফেন কিনি আনিলে। ফেনখন তেওঁ চাবোনসমূহ পেকিং হোৱাৰ পাচত লাইনেৰে আহি থকা মূৰটোত সংস্থাপন কৰিলে। যেতিয়া কোনো খালি চাবোনৰ বাকচ ফেনৰ আগেৰে আহে সি লগে লগে উৰি যায়। গতিকে অতি কম কষ্টত, কম খৰচত তেওঁ সমস্যাটো সমাধান কৰিলে।

পৰিচালনা শিক্ষা (Management lesson) — সমস্যাৰ সদায় সহজ সমাধান বিচাৰিব লাগে, যি সমস্যাই নহওক কিয় তাৰ আটাইতকৈ সহজ, কম খৰচ সমাধান উলিয়াব লাগে।

গল্প ৩।

এদিন এজন বিক্ৰি প্ৰতিনিধি (Sale Representative), অফিচ সহায়ক আৰু তেওঁলোকৰ মেনেজাৰ জনে একেলগে দুপৰীয়াৰ আহাৰ খাবলৈ গৈ আছিল। হঠাৎ বাটত তেওঁলোকে এটা পিতলৰ চাকি পালে। চাকিটো ঘৰি দিয়াৰ লগে লগে এজনী সুন্দৰ পৰী ওলাই আহিল। পৰী গৰাকীয়ে তেওঁলোকক ক'লে যে মই তোমালোকৰ যিকোনো এটা ইচ্ছা পূৰণ কৰিম, অফিচ সহায়ক জনে লগে লগে আঙুৰাই আহি ক'লে মোৰ ইচ্ছাটো আগে পূৰণ কৰক। পৰীয়ে সুধিলে তোমাৰ কি ইচ্ছা? তেওঁ ক'লে যে মই কিছুদিন থাইলেও ছিংগাপুৰত থাকিব বিচাৰো, ইচ্ছামতে স্কোৱা ড্ৰাইভিঙ, পেৰা ড্ৰাইভিঙকে আদি কৰি সকলো আনন্দ উপভোগ কৰিব বিচাৰো। পৰীয়ে লগে লগে 'তথাস্ত' বুলি কৈ তেওঁৰ কাষৰ পৰা আতৰি আহিল। লগে লগে বিক্ৰি প্ৰতিনিধি জন আঙুৰাই আহিল আৰু তেওঁ ক'লে মই চুইজাৰলেণ্ডত থাকিব বিচাৰো, তাৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্য চিৰদিন উপভোগ কৰিব বিচাৰো। 'তথাস্ত' বুলি কৈ পৰী এইবাৰ মেনেজাৰ জনৰ কাষত আহি ক'লে তুমি কি বিচৰা?

মেনেজাৰ জনে ক'লে, মই বিচাৰো এওঁলোক দুয়োজনে (অফিচ সহায়ক আৰু বিক্ৰি প্ৰতিনিধি জনক দেখুৱাই) দুপৰীয়াৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাচত পুণৰ অফিচত কাম কৰিব আহক।

পৰিচালনা শিক্ষা (Management lesson) — সদায় নিজৰ ওপৰৰালাক আগতে সুযোগ দিব লাগে।

কৃষি পণ্ডিত সোণেশ্বৰ কোঁৱৰ

ডঃ বিজয় কলিতা

সহযোগী অধ্যাপক তথা বিভাগীয় মুৰব্বী
হিচাপবিজ্ঞান বিভাগ

শ্ৰেষ্ঠ কৃষক বঁটাৰে সন্মানিত আৰু কৃষি পণ্ডিত উপাধিৰে বিভূষিত হোৱা শ্ৰীযুত সোণেশ্বৰ কোঁৱৰদেৱৰ কৰ্ম জীৱনৰ বিষয়ে এই লিখনটোত দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে। যিসময়ত চৰকাৰী চাকৰি পোৱা তেনেই সহজ আছিল তেনে সময়তো তেখেতে নিজক কৃষি কৰ্মত নিয়োজিত কৰি খেতিয়ক হোৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল। মেট্ৰিক পৰীক্ষা পাছ কৰি চৰকাৰী চাকৰি পাইও চাকৰিত যোগান নকৰিলে। খেতিয়ক হোৱাৰহে প্ৰৱল হেঁপাহ। এই হেঁপাহ পূৰণ কৰিবলৈ গৈ তেখেতে বিভিন্ন সমস্যাৰ সন্মুখীন হয়। গভীৰ আত্মবিশ্বাস, মনৰ দৃঢ়তা আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰমেৰে বিভিন্ন সমস্যা সমাধান কৰি নিজ লক্ষ্যত

উপনীত হৈ নিজক এজন সফল কৃষি উদ্যোগী হিচাপে গঢ়ি তোলে। আদৰ্শ কৃষক হোৱাৰ উপৰিও তেখেত এজন সমাজসেৱকও। কৃষকৰ বিভিন্ন সমস্যা সমাধান কৰি কৃষিৰ উৎপাদন বৃদ্ধিৰ বাবে সকলো ধৰণৰ কাৰ্য্যপন্থা গ্ৰহণ কৰি তেখেতে সবল নেতৃত্ব দি আহিছে। ১৯৩৫ চনত দক্ষিণ কামৰূপৰ অন্তৰ্গত কোঁৱৰপাৰা গাৱৰ এটি খেতিয়ক পৰিয়ালত তেখেতৰ জন্ম হয়। পিতৃ শম্ভুৰাম কোঁৱৰ এজন সাধাৰণ খেতিয়ক আছিল। খেতিৰ উপাৰ্জনেই পৰিয়ালটোৰ একমাত্ৰ সম্বল। পিছে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ গৰাখহনীৰ বাবে তাকো হেৰুৱাবলগীয়া হয়। গৰাখহনীয়া হোৱাৰ ফলতে কোঁৱৰপাৰা এৰি নাৰদপাৰা গাঁৱত বাস কৰিবলৈ লয়। ইয়াতো গৰাখহনীয়াৰ বাবে বেছিদিন থাকিব নোৱাৰিলে। নাৰদপাৰা এৰি দখলা পাহাৰলৈ আহে। দখলা পাহাৰতো গৰাখহনীয়াই থাকিব নোৱাৰা কৰে আৰু অৱশেষত তেওঁলোক ভূমিহীন হৈ পৰে। এনেবোৰ সমস্যাৰ মাজতে ১৯৫৩ চনত মেট্ৰিক পৰীক্ষা পাছ কৰে। ধনৰ অভাৱত উচ্চ শিক্ষা ল'বলৈ আগবাঢ়িব নোৱাৰিলে। আৰ্থিক দিশত সকাহ পাবলৈ পৰিয়ালৰ লোকে চাকৰি কৰিবলৈ কৈছিল যদিও তেখেতে মন নকৰিলে। তাৰ পৰিৱৰ্তে এজন খেতিয়ক হোৱাৰহে ইচ্ছা। অৱশ্যে সেই সময়ত চৰকাৰী চাকৰি পোৱাটো তেনেই সহজ আছিল। খেতিৰ বাবে মাটি বিচাৰি থাকোতে গম পালে যে চৰকাৰে গৰাখহনীয়াৰ বাবে ভূমিহীন হোৱা পৰিয়ালক সোণাপুৰ অঞ্চলৰ মালয়বাৰী গাঁৱত চৰকাৰী সংৰক্ষিত ভূমি আবণ্টন দিছে। চৰকাৰৰ ভূমি আবণ্টন সমিতিৰ লগত তেখেতে যোগাযোগ কৰিলে। তেখেতৰ সো ভৰিখন দুৰ্বল কাৰণে সমিতিয়ে তেখেতক ভূমি আবণ্টন দিবলৈ আপত্তি কৰিছিল। দুৰ্বল ভৰিখনেৰে তেখেতে হেনো খেতি কৰিব নোৱাৰিব। পাঁচ বছৰ সময়তে কোনো এক বেমাৰ হৈ তেখেতৰ সো ভৰিখন দুৰ্বল হৈ পৰে। পিছত সমিতিৰ কেইজনমান সদস্যই ভাবিলে যে ভৱিষ্যতে তেওঁলোকৰ মাজত শিক্ষিত ব্যক্তিৰ প্ৰয়োজন হ'ব। সমিতিয়ে এই কথা চিন্তা কৰি তেখেতক ২০ বিঘা মাটি আবণ্টন দিয়ে। ভূমি আবণ্টন পোৱাৰ পিছত তেখেতে মালয়বাৰী গাঁৱলৈ অহাৰ প্ৰস্তুতি চলায়। ধনৰ অভাৱ হোৱা বাবে তেখেতে মাকৰ আৰু আইতাকৰ সোণৰ গহণা বিক্ৰী কৰি ৯৭ টকা পায়। সেই পইচাৰে খেতিৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সাঁ-সজুলি আৰু গৰু এহাল কিনি মালয়বাৰীলৈ ১৯৫৪ চনত আহে। সেই সময়ত তেখেতৰ বয়স ১৯ বছৰ।

আধুনিক পদ্ধতিৰে খেতি কৰিবৰ কাৰণে তেখেতে কৃষি সম্পৰ্কীয় বিভিন্ন গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰিছিল। বিজ্ঞানসন্মত কৌশল প্ৰয়োগ আৰু উন্নত জাতৰ ধানৰ বীজ অনাৰ বাবে আঁচনি গ্ৰহণ কৰে আৰু কৃষকসকলৰ মাজত সেই সম্পৰ্কে সজাগতাৰ সৃষ্টি কৰি উৎপাদন বৃদ্ধি কৰাৰ বাবে আহ্বান জনায়। তেনে সময়তে তেখেতক মালয়বাৰী গাঁও উন্নয়ন আৰু গাঁও সংগঠন সমিতিৰ সহকাৰী সম্পাদকৰ দায়িত্ব অৰ্পন কৰে। কৃষিকাৰ্যৰ উন্নয়ন কৰিবৰ কাৰণে বিভিন্ন আঁচনি আৰু ব্যৱস্থা হাতত লয়। বানপানীৰ সমস্যা ৰোধ কৰিবৰ কাৰণে বিভিন্ন কৰ্তৃপক্ষৰ লগত যোগাযোগ কৰে। মথাউৰি আৰু শ্লুইছ গেট নিৰ্মাণত তেখেতে আগভাগ লয়। এনেদৰে তেখেতে বিভিন্ন কাম কৰি খেতিয়কসকলৰ উন্নতিৰ বাবে প্ৰচেষ্টা চলায়। পৰ্য্যায়ক্ৰমে তেখেতে মালয়বাৰী গাঁও উন্নয়ন আৰু গাঁও সংগঠন সমিতিৰ সম্পাদক আৰু সভাপতিৰ দায়িত্ব লয়। পিছত গাঁও পঞ্চায়তৰ সভাপতিৰ দায়িত্বও লয়। জলসিঞ্চন পদ্ধতিৰ ব্যৱস্থা কৰি কৃষকসকলৰ দীৰ্ঘদিনীয়া অভাৱ পূৰণ কৰে।

লাহে লাহে তেখেতে Comosite farming বা মিশ্ৰিত কৃষিকাৰ্যত গুৰুত্ব দিয়ে। বেংকৰ পৰা ঋণ লৈ Power Tiller, Power Pump আদিৰ ব্যৱস্থা কৰি কৃষিত নতুন নতুন চিন্তা-ধাৰণাৰ প্ৰয়োগ ঘটায়। ধানখেতি, মীনপালন, গোপালন, মূৰ্গীৰ ফাৰ্ম, নাৰিকলৰ খেতি আদিৰ উপৰিও ফল-মূল আৰু ৰবিশস্যৰ খেতি বিজ্ঞানসন্মত আৰু প্ৰণালীবদ্ধভাৱে কৰি উৎপাদন বৃদ্ধিৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে। বানপানীৰ কাৰণে শালিধানৰ খেতি কৰি সফল হ'ব নোৱাৰাৰ ফলত খৰালি সময়ত (Dry Season) বেলেগ বেলেগ ধানৰ খেতি কৰিবলৈ লয়। বিভিন্ন ৰাজ্যৰ বীজ নিগমৰ পৰা উন্নত জাতৰ ধানৰ বীজ আনি খেতি কৰি প্ৰতি বিঘা মাটিত ১০ কুইণ্টল পৰ্য্যন্ত ধান উৎপাদন কৰি খেতিয়কসকলক উৎসাহিত কৰে। বৰ্তমান তেখেতে ১৬ বিঘা মাটিত ধানৰ খেতি কৰি আছে। তেখেতে মীনপালন, মূৰ্গীৰ ফাৰ্ম আৰু নেমু খেতিৰ মাজত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰি বিজ্ঞানসন্মত পদ্ধতিৰে মীন পালন কৰি অধিক উৎপাদন আৰু উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। মীন পালনৰ লগতে পুখুৰীৰ পাৰত নেমুগছৰ খেতি আৰু মূৰ্গীৰ ফাৰ্ম স্থাপন কৰিছে। নেমুগছৰ পাতবোৰ পুখুৰী পানীত পৰাৰ ফলত পুখুৰীৰ পানীবোৰ বিশুদ্ধ হয় আৰু মাছৰ শ্ৰীবৃদ্ধিত সহায় কৰে। আনহাতে মূৰ্গীৰ ফাৰ্ম এখন পুখুৰীৰ পাৰত এনেদৰে স্থাপন কৰিছে যাতে মূৰ্গীৰ

বিষ্ঠাবোৰ পুখুৰীত থকা মাছবোৰক খাবলৈ দিব পাৰে। মূৰ্গী ৰাখিবৰ কাৰণে চাংঘৰৰ নিচিনা এটা ঘৰ সজোৱা হৈছে। ঘৰটোৰ তলফালে চাং সাজি মূৰ্গীৰ বিষ্ঠাবোৰ পানীত নপৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা আছে। বিষ্ঠাবোৰ চাঙৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰি পুখুৰীত থকা মাছবোৰক খাবলৈ দিয়ে। গো পালন কৰি গাখীৰ উৎপাদন কৰাৰ লগতে গৰুৰ গোবৰ ৰন্ধণ গেছ উৎপাদনত ব্যৱহাৰ কৰে। বেংকৰ পৰা ঋণ লৈ ঘৰত এটা গোবৰ গেছ প্লাণ্ট সংস্থাপিত কৰিছে। ঘৰতে ৰন্ধন গেছ উৎপাদন কৰি পাকঘৰৰ চৌকা জ্বলোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি লৈছে। গোবৰ গেছ প্লাণ্টত ব্যৱহাৰ হোৱা গোবৰখিনি পুনৰ সাৰ হিচাপে খেতি পথাৰত ব্যৱহাৰ কৰে। ইয়াৰ উপৰি তেখেতে ধান বনা কল আৰু সৰিয়হ পেৰা মেচিনও ঘৰত স্থাপন কৰি লৈছে। ধান বনা মেচিনৰ পৰা ওলোৱা ভুচিবোৰ মাছ আৰু গৰুৰ খাদ্য হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে। সৰিয়হ পেৰি তেল ওলোৱাৰ পিছত সৰিয়হৰ অৱশিষ্টখিনি মাছক খাদ্য হিচাপে খাবলৈ দিয়ে। এনেদৰে কেইবাবিধ খেতিৰ মাজত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰি উৎপাদন ও উপাৰ্জন বৃদ্ধিৰ যি কৌশল সেয়া নিসন্দেহে প্ৰশংসনীয়। তেখেতৰ এখন ডাঙৰ নাৰিকল গছৰ বাগানো আছে। প্ৰতিজোপা নাৰিকলৰ পৰা বছৰি ১০০ ৰ পৰা ১২০টা নাৰিকল বিক্ৰী কৰিব পাৰে। বৰ্তমান এই সকলোবোৰ খেতি তেখেতে ২৪ বিঘা মাটিত চলাই আছে। এনেদৰে তেখেতে নিজকে কৃষি কাৰ্যত নিয়োজিত কৰি ১৯৯০ চনত অসম চৰকাৰৰ 'শ্ৰেষ্ঠ কৃষক বঁটা' লাভ কৰে। এই বঁটাত থকা নগদ এক লাখ টকা আৰু এখন মানপত্ৰ সেই সময়ৰ অসম গণ পৰিষদ চৰকাৰৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীযুত প্ৰফুল্ল কুমাৰ মহন্তদেৱে প্ৰদান কৰে। ইয়াৰোপৰি তেখেতে ২০০৬ চনত চৰকাৰৰ পৰা কৃষি পণ্ডিত উপাধি লাভ কৰে।

কৃষি কাৰ্য আৰু সামাজিক কাম-কাজৰ লগত সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত থকাৰ লগতে নিজৰ পৰিয়ালটোক সঠিক দিশত আগবঢ়াই নি নিজকে এজন সফল পিতৃ হিচাপে পৰিচয় দিবলৈ সক্ষম হৈছে। বৰ্তমান পত্নী শ্ৰীমতী সুভেশ্বৰী কোঁৱৰৰ সহিতে পাঁচজন পুত্ৰ, চাৰি গৰাকী বোৱাৰী আৰু নাতি-নাতিনিৰে এটা সুখী পৰিয়াল। বৰ্তমান তিনিজন পুত্ৰই কৃষি কৰ্মত জড়িত আৰু দুজন পুত্ৰই শিক্ষকতা কৰি আছে। চাৰি গৰাকী বোৱাৰীৰ ভিতৰত এগৰাকী গৃহিনী, দুগৰাকী শিক্ষয়িত্ৰী আৰু আন এগৰাকী নাৰ্চ কাম কৰে। কোনো এক বেমাৰ হৈ ডাঙৰ বোৱাৰী যমুনা কোঁৱৰৰ অকালতে মৃত্যু হয়। বোৱাৰীগৰাকীৰ স্মৃতি

পৰিয়ালটোৰ মাজত জীয়াই ৰাখিবৰ কাৰণে তেখেতসকলৰ বাসগৃহটোৰ নাম 'যমুনা কুঁটিৰ' ৰাখিছে। তদুপৰি তেখেতে ২০০৮ চনত 'যমুনা কোঁৱৰ সোঁৱৰণী শৈক্ষিক ন্যাস' গঠন কৰে। তেখেতে ন্যাসৰ সভাপতি হিচাপে আজি পর্যন্ত কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি আছে। ন্যাসে ২০০৮ চনৰ পৰা দুটা শৈক্ষিক বঁটা প্ৰদান কৰি আছে। প্ৰথম বঁটাত নগদ ৩১০১ টকা আৰু এটা কিতাপৰ টোপোলা আৰু দ্বিতীয় বঁটাত নগদ ২১০১ টকা আৰু এটা কিতাপৰ টোপোলা আগবঢ়ায়। ক্ষেত্ৰী-সোণাপুৰ অঞ্চলত অৱস্থিত ৫খন শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত এই বঁটা প্ৰদান কৰে। বিদ্যালয় কেইখনৰ ভিতৰত যিজন ছাত্ৰ বা ছাত্ৰীয়ে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত (HSLC) সৰ্বোচ্চ নম্বৰ লাভ কৰে তেওঁক প্ৰথমটো বঁটা প্ৰদান কৰে আৰু মধ্য ইংৰাজী (ME) পৰীক্ষাত যিজনে সৰ্বোচ্চ নম্বৰ পায় তেওঁক দ্বিতীয় বঁটাটো প্ৰদান কৰে। কৃষিৰ উপাৰ্জনৰে নাতি ল'ৰা অৰ্থাৎ যমুনা কোঁৱৰৰ পুত্ৰ শ্ৰীমান ৰিতুপৰ্ণ কোঁৱৰক কেইবা লক্ষ টকা ব্যয় কৰি বাংগালোৰত MBA পঢ়ুৱায়। বৰ্তমান ৰিতুপৰ্ণই MBA পাছকৰি Amul কোম্পানীত Senior Executive Officer হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি আছে।

দৰ্শিচি মুনিয়ে দেহ ত্যাগ কৰি দেখুওৱা আদৰ্শেৰে অনুপ্ৰাণিত হৈ মৃত্যুৰ পিছত তেখেতৰ মৃতদেহটো গুৱাহাটী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ক দান কৰি থৈছে। এই সম্পৰ্কত তেখেতে ২০১৪ চনতে ইচ্ছাপত্ৰ (Will) স্বাক্ষৰ কৰিছে। পৰিয়াল তথা আত্মীয়সকলৰ আপত্তি স্বত্বেও এই ইচ্ছা পূৰণ কৰি তেখেত হেনো অত্যন্ত সুখী। তেখেতৰ মতে মৃতদেহটো পুৰি ছাই কৰাতকৈ চিকিৎসা শাস্ত্ৰ অধ্যয়ন কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ কামত আহিলে বেছি ভাল। নিঃসন্দেহে সমাজ সেৱাৰ ই এক অন্যতম নিদৰ্শন।

বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ লগত জড়িত থাকি তেখেতে সেৱা আগবঢ়াই আহিছে। ১৯৭৫ চনত Rice Development Council of India ৰ সদস্য হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। এই চনতে Agricultural Prices Commission, Govt. of India (Renamed as Commission for Agricultural Costs and Prices in the year

1985)ৰ ৰাজ্যিক প্ৰতিনিধি হিচাপে প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। ১৯৮১ চনৰ পৰা ১৯৮৩ চনলৈ Zonal Railway Users' Consultative Committee ৰ সদস্য আছিল। ১৯৮৮ চনত গুৱাহাটীৰ All India Radio ৰ Programme Advisory Committee ৰো সদস্য আছিল। Assam Agricultural University ৰ Board of Management ত ১৯৯২ চনৰ পৰা ১৯৯৭ চনলৈ সদস্য হিচাপে সেৱা আগবঢ়ায়। ১৯৯৫ চনত Assam Rural Infrastructure and Agricultural Service Project নামৰ অনুষ্ঠানটিৰ সদস্য হিচাপে জড়িত আছিল। ১৯৭৪ চনৰ পৰা ১৯৮৪ চনলৈ মালয়বাৰী গাঁও পঞ্চায়তৰ সভাপতি হিচাপে সেৱা আগবঢ়ায়। বৰ্তমান তেখেত অসম গান্ধী স্মাৰক নিধি আৰু যমুনা কোঁৱৰ সোঁৱৰণী শৈক্ষিক ন্যাস নামৰ সংগঠন দুটাৰ অধ্যক্ষৰূপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি আছে। মালয়বাৰী প্ৰাথমিক বিদ্যালয় আৰু স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰোতেও আগভাগ লৈ ৰাইজৰ উপকাৰ কৰিছিল। মালয়বাৰী অঞ্চলত থকা ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান সমূহৰ লগতো তেখেত সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত হৈ আছে। অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ কৃষকসকলক আজিও কৃষি কাৰ্য সম্পৰ্কে দিহা-পৰামৰ্শ তেখেতে আগবঢ়াই আছে।

নিঃসন্দেহে সোণেশ্বৰ কোঁৱৰ এজন কৃষি উদ্যোগী তথা সমাজ সেৱক। আজিৰ শিক্ষিত নিৱনুৱা যুৱকসকলে কোঁৱৰদেৱে দেখুওৱা আদৰ্শেৰে অনুপ্ৰাণিত হৈ নিজকে আত্ম সংস্থাপন কৰিব পাৰে। বিজ্ঞানসন্মত কৌশল, নন চিন্তা ধাৰণা, সুস্থ পৰিকল্পনা আদি কৃষিকাৰ্যত প্ৰয়োগ কৰিলে উৎপাদন বৃদ্ধি কৰি লাভবান হ'ব পাৰে বুলি কোঁৱৰদেৱৰ দৃঢ় বিশ্বাসী।

লিখনটো প্ৰস্তুত কৰোতে সহায় আৰু সহযোগ আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধেয় শ্ৰীযুত সোণেশ্বৰ কোঁৱৰ আৰু তেখেতৰ বৰপুত্ৰ শ্ৰীযুত সুৰুৰ কোঁৱৰৰ ওচৰত আমি চিৰকৃতজ্ঞ। কলেজৰ সহকাৰী অধ্যাপক শ্ৰীহৰজ্যোতি কলিতাই আগবঢ়োৱা উৎসাহ আৰু দিহা-পৰামৰ্শৰ বাবে তেখেতক অশেষ ধন্যবাদ জনালো। তদুপৰি কলেজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী ক্ৰমে অৰূপ ৰয়, শ্বেইখ কুটুবউদ্দিন, সিদ্ধাৰ্থ শৰ্মা আৰু প্ৰিয়া দাসে আগবঢ়োৱা সহায় আৰু সহযোগিতাৰ বাবে বিশেষভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। ○

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বৰলুইতত চাহ জনগোষ্ঠী

ড° স্বপ্না স্মৃতি মহন্ত
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

অসমৰ সংস্কৃতি আৰ্য আৰু আৰ্য ভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি। ভিন ভিন জনগোষ্ঠীৰ পৰম্পৰাগত সাংস্কৃতিক উপাদানৰ সমাহাৰত গঢ় লৈ উঠিছে বাৰেবহুগীয়া অসমীয়া সংস্কৃতি। ভাৰতৰ ভিন ভিন ৰাজ্যৰ পৰা জীৱিকাৰ তাড়নাত অসমলৈ আহি চাহ বাগিচাসমূহক কেন্দ্ৰ কৰি অসমৰ বায়ু-পানী-মাটিৰ লগত একাত্ম হৈ পৰা জনসমষ্টিটোৱেই চাহ জনগোষ্ঠী। চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল বৰ্তমান অসমৰ স্থায়ী বাসিন্দা। অসমৰ পৰিবেশত বিলীন হৈ যোৱা এই জনগোষ্ঠীটোৰ লোকসকলে অসমৰ জনগাঁথনিত বিশেষভাবে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছে। অসমৰ মাটিত ডেবশ বহুৰবো অধিক কাল বসবাস কৰি এওঁলোক অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ অবিচ্ছেদ্য

অঙ্গ হৈ পৰিছে।

প্ৰব্ৰজনৰ ইতিহাস :

চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ মাজত অষ্ট্ৰিক আৰু দ্ৰাবিড়ীয় নৃ-গোষ্ঠীৰ বিভিন্ন ভাষা-ভাষী আৰু আচাৰ পদ্ধতিৰ লোক আছে। কোল-মুণ্ডাৰী, চাওতালী, উড়িয়া, তেলেগু, কুৰমালী আদি ভিন্ন ভাষা-ভাষী লোকৰ সমাহাৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজখন এখন সংমিশ্ৰিত সমাজ। প্ৰায় আশীৰ ওচৰা-ওচৰি ফৈদ বা উপগোষ্ঠীৰে চাহ জনগোষ্ঠী গঠিত।^১ উল্লেখযোগ্য কথা এয়ে যে তেওঁলোকে স্বেচ্ছাপ্ৰণোদিতভাবে অসমলৈ অহা নাছিল। ব্ৰহ্মচৰ বিপৰ্ণ মতে ১৮৪০ চনত হাজাৰবিগা অঞ্চলৰ পৰা ৬৫২ জন বনুৱাক প্ৰথমবাৰৰ বাবে অসমলৈ অনা হৈছিল। অৱশ্যে ইয়াৰ অধিক সংখ্যকৰে বেমাৰত পৰি যাত্ৰা পথতে মৃত্যু হৈছিল। এয়াই আছিল আৰম্ভণি। বৃটিছে বাগিচাত কাম কৰিবলৈ ভিন ভিন ঠাইৰ পৰা মানুহ আনিলে। বনুৱা অনোৱাৰ খৰচৰ দিশটোৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি বৃটিছ কোম্পানীৰ নিজৰ খৰচ কৰাবলৈ ১৮৬১ চনত 'ইণ্ডিয়ান জেনেৰেল নেভিগেচন কোম্পানী লিমিটেড'ৰ অধীনত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰে নিয়মিত জাহাজ চলোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে। পৰিবহন ব্যৱস্থা কিছু সুচল হোৱাত ওঠৰ শতিকাৰ ষাঠিৰ দশকত অসমত চাহ বাগিচাৰ সংখ্যাও বৃদ্ধি পালে। ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা প্ৰলোভন দেখুৱাই শ্ৰমজীৱী দুখীয়া মানুহক আড়কাটীয়া বা গিৰ্মিটীয়া চুক্তিৰ অধীনত অসমৰ চাহ বাগিচাৰ বনুৱা কৰি অনা হ'ল। আড়কাটীয়া চুক্তিত অহা শ্ৰমিকক নিয়মমতে ওভতাই পঠোৱাৰ বাবে কোম্পানী দায়বদ্ধ নাছিল। এনে চুক্তিত অসমলৈ অহা শ্ৰমিকসকল পুনৰ নিজৰ ঠাইলৈ উলাটি যোৱাৰ পথ নাছিল। আনহাতে গিৰ্মিটীয়া চুক্তিমতে কোম্পানীয়ে নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ পাছত শ্ৰমিকসকলক নিজৰ ঠাইলৈ সম্পূৰ্ণ সুবিধা দি ওভতাই পঠিয়াব লাগিছিল যদিও এইক্ষেত্ৰতো তেওঁলোক কোম্পানীৰ দ্বাৰা প্ৰত্যাৰিত হ'ল। কোম্পানীয়ে তেওঁলোকক আদায় দিব লগা সুবিধাসমূহ দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি বাগিচাত স্থায়ীভাবে শ্ৰমিক হিচাপে ৰাখি থোৱাৰ অভিসন্ধি ৰচিলে। উপায়বিহীন হৈ বহু শ্ৰমিক পুনৰ বাগিচাৰ কামতে নিযুক্ত হৈ পৰিল। কিছু সংখ্যকে কোম্পানীৰ অধীনস্থ চৰকাৰী মাটি ভাঙি ঘৰ-দুৱাৰ সাজি চিৰদিনৰ বাবে অসমৰ মাটি-পানীক আকোঁৱালি ল'লে।

ভিন ভিন ঠাইৰ পৰা জীৱিকাৰ তাড়নাত অসমৰ চাহ

বাগিচাত কাম কৰিবলৈ অহা আটাইবোৰ মানুহেই আছিল অতি দুখীয়া শ্ৰেণীৰ; প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, সামাজিক অসমতা আদিৰ ফলত সৰ্বহাৰা হোৱা এজাক নিঃস্ব মানুহ। ঊনবিংশ শতিকাৰ মাজভাগৰ পৰা প্ৰায় স্বাধীনতাৰ সময়লৈকে বৃটিছ চাহ কোম্পানী আৰু চাহ বাগিছাৰ মালিকসকলে ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অনোৱা ভিন্ন ভাষিক, সাংস্কৃতিক, সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় গোটেৰ মানুহখিনি চাহ বাগিচাসমূহত বহু বছৰ ধৰি একলেগে বসবাস কৰাৰ সময়ত এওঁলোকৰ মাজৰ বিভিন্নতাসমূহ ক্ৰমান্বয়ে অন্তৰ্হিত হ'বলৈ ধৰিলে। ভিন ভিন ভাষাগোষ্ঠীৰ ভিন ভিন ফৈদেৰে গঢ় লৈ উঠা চাহ বাগিছাৰ সমাজখনত সকলোৰে ভাষা-সংস্কৃতিৰ নিজা নিজা বৈশিষ্ট্যবোৰ বিলীন হৈ এখন ন-সমাজে গঢ় ল'লে। সেয়াই হ'ল চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজ। আজি অসমত চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকৰ সংখ্যা প্ৰায় সত্তৰ লাখৰো অধিক।

চাহ জনগোষ্ঠীৰ সাংস্কৃতিক জীৱন :

অসমৰ আন আন জনগোষ্ঠীসমূহৰ দৰেই চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোক-সংস্কৃতিৰ ভঁৰাল চহকী। সমাজৰ ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, গীত-নৃত্য, লোক-সংস্কৃতিয়ে সামৰি লোৱা এনে দিশবোৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজখনতো পৰম্পৰাগতভাৱে চৰ্চিত হৈ আহিছে। অৰ্থ-সংগ্ৰহ কৰাৰ মৰীচিকা খেদি ভাৰতৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ পৰা অহা এই গোষ্ঠীসমূহে লগত লৈ আহিছিল জীয়াই থাকিবলৈ সাহ গোটোৱাৰ একমাত্ৰ আহিলা সুৰ, নাচ আৰু একোটি মাদল। ১০ দিনটোৰ হাড়ভঙা পৰিশ্ৰমৰ অন্তত নাইবা বিভিন্ন উৎসৱ-পাৰ্বণত মাদলৰ তালে তালে গোৱা, পৰম্পৰাগতভাৱে মৌখিক ৰূপত প্ৰচলিত হৈ থকা গীত-মাতবোৰ তেওঁলোকৰ লোক-সংস্কৃতিৰ অমল সম্পদ। বুম'ইৰ বা বুম'ৰ গীত আৰু নৃত্য চাহ জনগোষ্ঠীৰ পৰিচয়। বুম'ইৰ গীতৰ মাজত চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোক-জীৱনৰ সুখ-দুখ, বিৰহ-বেদনা, সামাজিক ব্যৱস্থা আদি মূৰ্ত হৈ উঠে। উদাহৰণস্বৰূপে 'কৰম পূজা'ৰ মাসিক পৰ্বৰ অন্তত দেৱতাক স্মৰণ কৰি গোৱা বুম'ইৰ গীত এনেধৰণৰ—

আখড়া বন্দনা কৰি
সৰস্বতী মাগো ব'লি
আখড়া বন্দনা দ্বিজ নাৰী
মদন বুম'ৰ লাগল ভাৰী...।

লৌকিক বিষয়ো বুম'ইৰ গীতৰ বিষয়বস্তু। ডেকা-গাভৰুৰ সহজাত ধেমালি প্ৰকাশ পোৱা এটি বুম'ইৰ গীতৰ উদাহৰণ হ'ল—

আম গাছে জাম নাই
ফাবৰ কেনে মাৰহো
তৰ দেশে হামি নাই
আঁইখ কেনে মাৰহো...।

ইয়াৰ বাহিৰেও বিবাহৰ গীত বা 'শাদীৰ গানা', শ্ৰমকেন্দ্ৰিক গীত বা 'কামজাৰীকেৰ গানা', নিচুকণি গীত বা 'ছৱাখেলা গানা', কৰম পূজা - টুচু পূজাৰ গীত, দাদৰিয়া গীত, চাৰুল গীত, ভজলী গীত ইত্যাদি অনেক গীত-মাতৰে তেওঁলোকৰ লোক-সংস্কৃতিৰ ভঁৰাল টনকিয়াল।

ৰীতি-নীতি আদিৰ ক্ষেত্ৰতো চাহ জনগোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰচলিত অনেক পৰম্পৰাগত নীতি-নিয়মে স্বকীয়তা প্ৰদৰ্শন কৰে। জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈকে তেওঁলোকে অনেক নীতি-নিয়ম পালন কৰে। তেওঁলোকৰ সমাজত সন্তান জন্মৰ পিছত পিতৃক সন্তানৰ মুখ দেখুওৱা নিয়ম নাই। পিতৃৰ নজৰ সন্তানৰ বাবে অশুভ বুলি বিবেচিত হয়। নজৰ কাটিহে পিতৃয়ে প্ৰথমবাৰ সন্তান দৰ্শন কৰা নিয়ম। বিবাহক কেন্দ্ৰ কৰি তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰচলিত আচাৰ-নীতিবোৰো মন কৰিবলগীয়া। সাধাৰণতে বিয়াখন কইনা ঘৰতে অনুষ্ঠিত হয় যদিও কোনো কোনো সম্প্ৰদায়ে কইনাক দৰা ঘৰলৈ নিও বিবাহ সম্পন্ন কৰে। তেওঁলোকৰ 'শাদী' বা বিবাহ পৰ্বৰ সূচনা ঘটে 'গুৱা-ভাঙ্গা' পৰ্বৰ যোগেদি। ই হ'ল দৰা-কইনাৰ দুয়োপক্ষৰ সন্মতি প্ৰকাশক অনুষ্ঠান। ইয়াৰ পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ৰ 'কাপড়া পিন্ধাল' বা জোৰণ, 'চুমান' বা আশীৰ্বাদ প্ৰদান আদি অনুষ্ঠানৰ মাজেৰে বিয়াৰ দিনটো আহি পৰে। বিয়াৰ মূল পৰ্ব হ'ল 'সিন্দৰা দান'। দৰাই কইনাৰ শিৰত সেন্দুৰ পিন্ধোৱাই হ'ল 'সিন্দৰা দান'। বিবাহ মণ্ডপত ৰাইজৰ মাজতে 'সিন্দৰা দান' অনুষ্ঠান সম্পন্ন হয় যদিও দৰাই কইনাৰ শিৰত সেন্দুৰ পিন্ধোৱা আনে চাব নাপায়। সেইবাবে সেইসময়ত দৰা-কইনা দুয়োকে কাপোৰেৰে আঁৰ কৰি ধৰা হয়। পৰম্পৰাগত নীতি-নিয়মৰ মাজেৰে এনেদৰেই বিবাহ কাৰ্য সম্পন্ন হয়। চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজত পুৰুষৰ দৰেই নাৰীৰ দ্বিতীয় বিবাহকো সহজভাবেই গ্ৰহণ কৰা হয়। বিধবা নাইবা স্বামীৰ সৈতে বিচ্ছেদ ঘটাই মহিলাৰ দ্বিতীয় বিবাহক

‘সাংগী’ বা ‘সাংঘা শাদী’ বোলা হয়।

চাহ জনগোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰচলিত পৰম্পৰাগত উৎসৱসমূহে জনগোষ্ঠীটোৰ সাংস্কৃতিক দিশটোৰ বিষয়ে অবগত কৰায়। তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰচলিত পূজা-পাতল, লৌকিক বিধি আশ্ৰিত। ইয়াত পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নহয়। সমাজৰ মুৰব্বীজনৰ দ্বাৰাই অনুষ্ঠানবোৰ সম্পন্ন কৰা হয়। এনে উৎসৱ অনুষ্ঠানসমূহৰ ভিতৰত ‘কৰম পৰৱ’ অন্যতম। এই উৎসৱ মূলতঃ কৃষিকেন্দ্ৰিক। ‘কৰম পৰৱ’ বা ‘কৰম পূজা’ৰ মূল উদ্দেশ্য হ’ল মানৱ জীৱনত কৰ্মৰ গুৰুত্ব অনুধাবন কৰা। এই উৎসৱৰ আৰম্ভণিৰ দিনা অৰ্থাৎ ভাদ মাহৰ শুক্লা একাদশীত জীয়ৰী-বোৱাৰীসকলে বাঁহৰ নতুন পাচিত মাটি ভৰাই তাত শস্যৰ বীজ সিঁচি নদীৰ ঘাটত থৈ আহেগৈ। ইয়াৰ ‘ঝাৰ’ বোলে। কৰম পূজাৰ বেদীত কৰম বা চিকামৰলীয়া গছৰ ডাল প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয় আৰু পূজাৰ শেষত তাক শ্ৰদ্ধা সহকাৰে বিসৰ্জন দিয়া হয়। এই প্ৰথাৰ পৰা কৰম পূজাৰ লগত বৃক্ষ পূজাৰ সম্বন্ধ এটাও দৃষ্টিগোচৰ হয়।

চাহ-জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে ভোগালী বিহুৰ সময়ত ‘টুচু পূজা’ পালন কৰে। ‘টুচু পূজা’ মূলতঃ মহিলাৰ উৎসৱ। মহিলাসকলে এমাহ জুৰি সাত্ত্বিকভাবে থাকি টুচু দেৱীক পূজা-অৰ্চনা কৰে। এই মাহত তিলেৰে তৈয়াৰী পিঠা খোৱাটো নিয়ম। লোক-সমাজৰ দৃষ্টিত টুচু হ’ল শিৱৰ জীয়েক আৰু মনসাৰ ভনীয়েক। পুৰাণ-উপপুৰাণ আদিত অৱশ্যে ‘টুচু’ নামৰ দেৱীৰ কোনো উল্লেখ পোৱা নাযায়। ইয়াক বাহিৰেও শৰত কালত পালন কৰা ‘সহঁৰাই পৰৱ’, ‘ফাগুৱা’ বা ‘ফাকুৱা’, ‘চাৰুল’ বা ‘বাহাঁ পৰৱ’ আদি অনুষ্ঠানে তেওঁলোকৰ লোক-সংস্কৃতিৰ পথাৰখন জীপাল কৰি ৰাখিছে।

অসমৰ আন আন জনগোষ্ঠীসমূহৰ দৰেই চাহ-জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলেও ব্যৱহাৰ কৰা পৰম্পৰাগত বাদ্যযন্ত্ৰৰ সংখ্যা তাকৰ নহয়। প্ৰতিটো উৎসৱ অনুষ্ঠানত পৰিৱেশন কৰা গীত-নৃত্যৰ সৈতে সংগত কৰা বাদ্যযন্ত্ৰসমূহৰ ভিতৰত মাদল, টাক, মদন ভেৰী, ঢুলুকী, বাঁশী, চিংগা, তুমড়ী, ঘুংগুৰ, কেৰিং, দুদুমচীৰাই, দুগৰু, নাগাৰা আদিৰ নাম উল্লেখ কৰিব পাৰি।

চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজ বহুকেইটা জাতি-উপজাতিৰ সংমিশ্ৰণ। এই সন্মিলিত সমাজখনত সকলো জাতি-উপজাতিৰ সাংস্কৃতিক সম্পদ নিহিত হৈ আছে। আচাৰ-নীতি, পৰম্পৰা

আদিৰ ক্ষেত্ৰত কেতিয়াবা ভিন্নতা চকুত পৰিলেও ই এখন সংমিশ্ৰিত সমাজ হিচাপে আলোচিত সকলোবোৰ উৎসৱ-অনুষ্ঠান পৰম্পৰাগতভাবেই পালন কৰা হয়। জনগোষ্ঠীটোৰ লোকসকলৰ মাজত হিন্দু ধৰ্মাৱলম্বী লোক থকাৰ উপৰিও খ্ৰীষ্টান আৰু ইছলাম ধৰ্মাৱলম্বী লোকো আছে। এই লোকসকলে তেওঁলোকৰ ধৰ্মীয় আচাৰ মানি চলে।

সমাহৰণ প্ৰক্ৰিয়া :

ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰদেশৰ পৰা অসমলৈ অহাৰ আগতে জনসমষ্টি বিশেষে বেলেগ বেলেগ আচাৰ-পৰম্পৰা মানি চলা এই মানুহখিনিয়ে এতিয়াও অসমত স্ব-গোষ্ঠীয় উৎসৱ-পাৰ্বণ সমূহত সেই নীতি-নিয়ম পালন কৰিলেও ইয়াৰ মাজেৰেই প্ৰবাহিত হৈছে এখন সমন্বয়ৰ নৈ। চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজখনৰ ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত এই সমন্বয় লক্ষ্য কৰা যায়। চাহ খেতক কেন্দ্ৰ কৰি অসমলৈ অহাৰ আগতে ভিন ভিন ফৈদৰ লোকসকলৰ মাতৃভাষা আছিল সুকীয়া সুকীয়া। উৰিষ্যাৰ লোকসকলে উড়িয়া; মেদিনীপুৰ, বাকুড়া আদি পশ্চিমবঙ্গৰ বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা অহা লোকসকলে বাংলা; বিহাৰৰ লোকসকলে হিন্দী নাইবা ভোজপুৰী, দাক্ষিণাত্যৰ পৰা অহা লোকসকলে তামিল, তেলেগু আদি ভাষা কৈছিল। অসমলৈ আহি এওঁলোকে একেলগে বহু বছৰ ধৰি কাম কৰিবলগীয়া হোৱাৰ ফলস্বৰূপে যোগাযোগৰ মাধ্যমৰূপে এক মিশ্ৰিত ভাষাক আদৰি ল’লে। এই মিশ্ৰিত ভাষাৰ শব্দচয়ন আৰু কথনভঙ্গীত ওচৰা-ওচৰিকৈ বসবাস কৰা লোকসকলৰ কথিত ভাষাৰ সমন্বয় ঘটিল। চাহ জনগোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰচলিত এই সংযোগী ভাষাটোক ‘চাদৰী’ বোলে। ‘চাদৰী’ ভাষাৰ উৎপত্তিস্থল অসম নহয়; বিহাৰ আৰু ইয়াৰ দাঁতিকাষৰীয়া অঞ্চলত ইয়াৰ উৎপত্তি। ভাৰতৰ ভিন ভিন ৰাজ্যৰ পৰা প্ৰব্ৰজিত লোকসকলৰ সৈতে এই ভাষা অসমলৈ আহিল। অসমত ‘চাদৰী’ ভাষাৰ সৈতে অসমীয়া ভাষাৰ সংযোগ ঘটিল। এনেকৈয়ে চাহ জনগোষ্ঠীৰ ভাষা বুজি পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ আন আন জনগোষ্ঠীসকলৰ অসুবিধাও লাহে লাহে কমি আহিল। প্ৰকৃত অৰ্থত অসমৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ মাজত বিকাশ ঘটা এই ভাষাটোত অসমীয়া ভাষাৰ ধ্বনি, ৰূপ, শব্দৰ সংযোগ ঘটি এক নতুন ৰূপৰ সংযোগী ভাষাৰ সৃষ্টি হ’ল।

ইয়াৰ পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত চাহ জনগোষ্ঠীৰ মানুহখিনিয়ে

অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতি আয়ত্ব কৰাৰ লগতে অসমীয়া সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰখনলৈ বিশেষ বৰঙণি যোগাই আহিছে। অসমীয়া কবিতাৰ জগতত সমীৰ তাঁতিৰ 'সেউজীয়া উৎসৱ', 'শোকাকুল উপত্যকা', 'অত্যাচাৰৰ টোকাবহী', 'বিষয় দুৰ্ভিক্ষ', 'সময় শব্দ সপোন' আদি উল্লেখযোগ্য কাব্যগ্ৰন্থ। সেইদৰে 'নিজৰ বিৰুদ্ধে শেষ প্ৰস্তাৱ', 'মৃত্যুৰ আগৰ ষ্টেপেজত', 'শব্দত অথবা শব্দহীনতাত', 'টোপনিতো কেতিয়াবা বাৰিষা আহে', 'দীৰ্ঘ বসন্তৰ সৌৰভ' আদি বহু কেইখন কাব্যগ্ৰন্থৰে সনন্ত তাঁতিয়ে অসমীয়া সাহিত্যক সমৃদ্ধ কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও আৰু অনেক উদীয়মান কবিয়ে বিভিন্ন আলোচনী, বাতৰি কাকতত প্ৰকাশিত কবিতাৰ জৰিয়তে নাইবা দুই-এখন কাব্যগ্ৰন্থৰে ভৱিষ্যতৰ সন্ভাৱনাৰ ইংগিত দিয়ে। ইয়াৰ ভিতৰত কমল কুমাৰ তাঁতি আৰু জোনমণি চাহৰ নাম নিঃসন্দেহে উল্লেখযোগ্য। ইয়াৰ বাহিৰেও চাহ জনগোষ্ঠীৰ লেখকসকলে ভিন ভিন ৰচনাৰে অসমীয়া সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনক সমৃদ্ধ কৰিছে। তেওঁলোকৰ ভিতৰত মেঘৰাজ কৰ্মকাৰ, দেউৰাম তাছা, নাৰায়ণ ঘাটোৱাৰ, গণেশ চন্দ্ৰ কুৰ্মি, প্ৰহ্লাদ চন্দ্ৰ তাছা, দীলেশ্বৰ তাঁতি, সুশীল কুৰ্মি, সন্তোষ কুমাৰ তপ্ত, বেখা তাছা আদি লেখকৰ নাম এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব পাৰি।

সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰখনলৈ মন কৰিলে দেখা যায় যে চাহ জনগোষ্ঠীৰ অনেকেই শংকৰদেৱৰ বৈষ্ণৱ ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি শংকৰী সংস্কৃতিৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হৈ উঠাৰ লগতে ইয়াৰ সৈতে জড়িতও হৈ পৰিছে। উজনি আৰু মধ্য অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত চাহ বাগিচাৰ লোকসকলে ভাওনাৰ আয়োজন কৰি অভিনয় কৰে। বহাগ বিহুৰ বিহুতলীত চাহ বাগিচাৰ ডেকা-গাভৰুৱে বিহু নচা বা শাৰদীয় দুৰ্গোৎসৱৰ সময়ত অস্থায়ী মঞ্চত নাটকৰ অভিনয় কৰাও পৰিলক্ষিত হয়।

বৰ্তমান সময়ত চাহ জনগোষ্ঠীৰ ঝুমুৰ গীতৰ আধাৰত গোৱা ঝুমুৰ সুৰীয়া গীতসমূহে সকলো শ্ৰেণীৰ লোকৰ মাজতে জনপ্ৰিয়তা আহৰণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। ড° ভূপেন হাজৰিকাই ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত শ্ৰেষ্ঠ সংগীত পৰিচালকৰ সন্মান লাভ কৰা বোলছবি 'চামেলী মেমচাহাব'ৰ সংগীতৰ আধাৰ আছিল এই

জনগোষ্ঠীটোৰ পৰম্পৰাগত ঝুমুৰ গীতৰ সুৰ। বৰ্তমান অসমৰ জনপ্ৰিয় সংগীত শিল্পী কৃষ্ণমণি চুতীয়া, জুবিন গাৰ্গ, অনামিকা তাঁতি আদিৰ কণ্ঠৰ ঝুমুৰ সুৰীয়া গীতসমূহে ইতিমধ্যে অসমৰ লগতে চুবুৰীয়া পশ্চিমবঙ্গ, ঝাৰখণ্ড আদি ৰাজ্যত জনপ্ৰিয়তা আহৰণ কৰাৰ লগতে ওচৰত নেপাল, ভূটান আদি ৰাষ্ট্ৰতো আদৰ লভিছে।

চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল আজি বৃহৎ অসমীয়া জাতিৰ এৰাৰ নোৱাৰা অঙ্গ। অসমৰ সমাজ-জীৱন, সাহিত্য-সংস্কৃতি সকলো দিশতে সমন্বয়ৰ বাৰ্তা বিলাই অসমৰ জাতীয় জীৱনত তেওঁলোক বিলীন হৈ পৰিছে। কিন্তু বিভিন্ন কাৰণত চাহ জনগোষ্ঠীৰ সমাজখন আজিও পিচপৰি আছে। তেওঁলোকৰ অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ গতি তেনেই লেহেমীয়া। আধুনিক চিন্তাধাৰা আৰু বিজ্ঞানসন্মত বিচাৰ-বুদ্ধিৰে আজিও তেওঁলোকে নিজকে সঠিক ৰূপত আঙুৰাই নিব পৰা নাই। শিক্ষাৰ প্ৰভাৱৰ দ্বাৰা এই সমাজখনৰ উত্তৰণ ঘটোৱাৰ বাবে সুনিৰ্দিষ্ট পৰিকল্পনাৰ প্ৰয়োজন আছে। তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক জীৱন, লোক-পৰম্পৰা আদি বিষয়টো বহল পৰিসৰত গৱেষণাৰ প্ৰয়োজন আছে।

সূত্ৰ সংকেত :

১। উপেন ৰাভা হাকাচামঃ অসমীয়া আৰু অসমৰ তিব্বত-বৰ্মীয় ভাষা; পৃ- ২০, ২০০৫

২। H.K. Barpujari : Assam-In the days of Company : 1826-1858, Page-23

৩। গোলাপ খাউণ্ড : চাহ বাগিচাৰ অসমীয়া; পৃ- ১, ১৯৬৭

সহায়ক গ্ৰন্থ :

১। কুৰ্মী, সুশীল : চাহ বাগিচাৰ জীৱন আৰু সংস্কৃতি; ১৯৯১

২। চৌধুৰী, প্ৰসেনজিত : অসমৰ চাহ বণুৱা আৰু উনৈশ শতিকাৰ বিদ্যৎ সমাজ; ১৯৮৯

৩। তাচা, প্ৰহ্লাদ চন্দ্ৰ : চাহ শ্ৰমিক সংস্কৃতিৰ ৰূপৰেখা; ১৯৮১

৪। মাহাতো, বিপিন চন্দ্ৰ : বিৱৰ্তন চাহ-জনগোষ্ঠীৰ জীৱন আৰু সংস্কৃতি; ২০০২ ○

আজৰি সময়ৰ ব্যৱহাৰ : পুৰণি দিন বনাম আজিৰ যান্ত্ৰিকতাৰ দিন

অৰ্চনা বৰা

সহকাৰী অধ্যাপক, ইংৰাজী বিভাগ

ইংৰাজী ভাষাত এটা শব্দ আছে — 'Hobby'। স্কুলীয়া দিনত 'Your Hobby' বুলি বচনাও পঢ়িব বা লিখিব লগা হৈছিল। এতিয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলেও একে বিষয়ৰ বচনা পঢ়ে বা লিখে যিহেতু ই পাঠ্যক্ৰমৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

আমি বহুতে পৰীক্ষাত ভাল নম্বৰ পোৱাৰ খাটিবতেই বচনাখন কাৰোবাৰ হতুৱাই লিখি নাইবা কিতাপৰ পৰা পঢ়ি বা মুখস্থ কৰি পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হওঁ আৰু সিমানতেই ইয়াৰ অন্ত পৰে।

কিন্তু জীৱনটোত সুখী হ'বলৈ বা জীৱনটো অৰ্থবহুভাবে

কটাবলৈ আমাৰ প্ৰত্যেককে এনেকুৱা এটা আজৰি সময় কটোৱাৰ ভাল উপায় লাগে।

এইখিনিতে আজৰি পৰৰ সংজ্ঞা এটা দি থ'ব পাৰি। স্কুললৈ যোৱা বয়সৰে পৰা বৃদ্ধ বয়সলৈকে প্ৰতিজন লোকেই একোখন নিৰ্দিষ্ট সময়সূচী মানি চলিব লগা হয়। এই সময় সূচীখন মানুহভেদে বয়সভেদে আৰু পেশাভেদে বেলেগ বেলেগ যদিও এটা সাধাৰণ (common) কথা হ'ল প্ৰতিজনেই একোখন সময়সূচী মানি চলিব লাগে। এই নিৰ্দিষ্ট সময়সূচীখনত অন্তৰ্ভুক্ত সময়ৰ বাহিৰেও আমাৰ হাতত কিছু সময় থাকি যায়, যিখিনি আমাৰ বাবে আজৰি সময় বা leisure hours। এই আজৰি সময়খিনি আমাৰ একান্ত নিজৰ আৰু ই অতি মূল্যবান।

আজৰি সময়ৰ ব্যৱহাৰ :

মানুহভেদে ৰুচি, অভিকুচি, ভাল লগা বেয়া লগা (likes and dislikes) সমূহ বেলেগ বেলেগ। সেই অনুসৰি প্ৰতিজনে নিজৰ আজৰি সময় কটোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি লয়। অৱশ্যে কিছুমানৰ নিৰ্দিষ্ট Hobby নাথাকে। সেই সকলৰ আজৰি সময়খিনিৰ সুব্যৱহাৰ হোৱা বুলি ক'ব নোৱাৰি। তথাপি আমি ক'ব পাৰো যে কম বেছি পৰিমাণে সকলোৱে নিজৰ আজৰি সময়খিনি নিজে ভালপোৱা ধৰণে কটাব বিচাৰে।

যন্ত্ৰসনিৰ্ভৰ জীৱনে সৃষ্টি কৰা অফুৰন্ত আহৰি :

বৰ্তমান মানৱ জীৱন (আৰ্থিকভাৱে অনগ্রসৰ শ্ৰেণীটোৰ বাহিৰে) যন্ত্ৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ পৰিছে। এই যন্ত্ৰসনিৰ্ভৰ জীৱনে আমাৰ বাবে অফুৰন্ত আহৰিৰ সৃষ্টি কৰিছে। এম এল্ডাৰটন পিঞ্চয়ে তেওঁৰ 'Work and Leisure' নামৰ বচনাখনিত কৈছে — "More important however, is the effect on the mass mind of the romantic picture now so often painted of the life of unlimited leisure promised by the full exploitation of the machine." — অৰ্থাৎ যন্ত্ৰৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৱহাৰে ভৱিষ্যতে সৃষ্টি কৰিব পৰা অফুৰন্ত আহৰিৰ বিষয়ে জনমানসত এখন ৰোমাণ্টিক ছবিৰ সৃষ্টি হৈছে।

পিঞ্চয়ে আৰু কৈছে যে আৰামৰ প্ৰতি মানুহৰ সহজাত আসক্তি আৰু অৰ্থপূৰ্ণ কিবা কাম কৰাৰ বাসনাৰ সহ অৱস্থান ঘটে। মানৱৰ আন এক দুৰ্বলতা হ'ল জীৱনৰ চলিত পৰিস্থিতিৰ বাহিৰতহে সুখ আছে বুলি ভবাটো। তেওঁ আৰু কৈছে যে "It

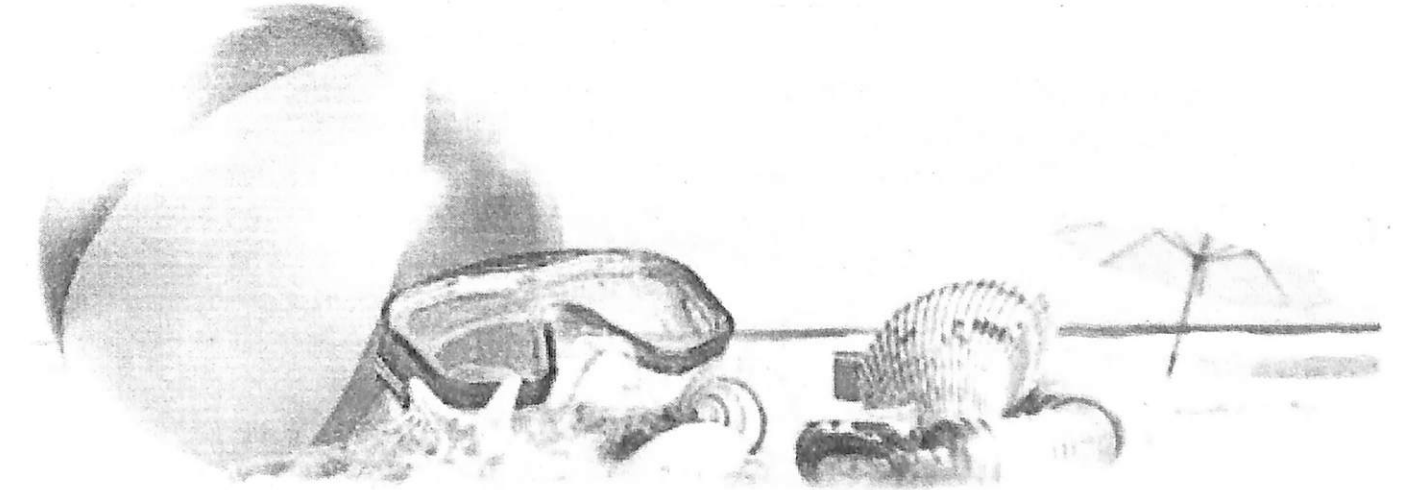
is surprising, therefore, that there should be a very general belief that mechanised humanity is travelling towards a Promised Land in which everybody will secure a full and happy life with no more than three hours work a day". অৰ্থাৎ তেওঁৰ মতে এইটো আশ্চৰ্যজনক যে জনমানসত এটা সাধাৰণ বিশ্বাসৰ সৃষ্টি হৈছে যে যন্ত্ৰসনিৰ্ভৰ মানৱ এখন প্ৰতিশ্ৰুতিৰ দেশলৈ গতি কৰিব য'ত অপৰ্যাপ্ত আহৰিয়ে (দিনটোৰ একৈশ ঘণ্টা) এক পূৰ্ণ আনন্দময় জীৱনৰ সৃষ্টি কৰিব। উনৈশ শতিকাৰ নান্দনিকতাবাদৰ (aestheticism) সমৰ্থক সকলৰ এই ধাৰণাটো এম এল্ডাৰটন পিংকৰ বাবে গ্ৰহণযোগ্য নাছিল।

এই চমু আলোচনাৰ পৰা এটা সত্য ওলাই পৰিছে যে যন্ত্ৰসনিৰ্ভৰ মানৱ জীৱনত যথেষ্ট আহৰি সময়ৰ সৃষ্টি হৈছে। পুৰণি কালত মানুহে শাৰিৰীক শক্তিৰ সহায়তেই যাৱতীয় সকলো কাম সম্পাদন কৰিছিল। সেয়ে আহৰিও কম আছিল।

অৱশ্যে এইখিনিতে আন এটা কথাও উনুকিয়াব পাৰি যে বৰ্তমানৰ উপভোক্তাবাদে মানুহৰ আহৰিৰ কিছু অংশ কাঢ়ি লৈছে।

মূল কথাটোলৈ আহি ক'ব লাগিব যে আহৰি সময়খিনি সৃষ্টিশীলভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰাটোৱেই মানৱ জীৱনৰ সাৰ্থকতা। বৰ্তমান যুগত মনক বিচ্যুত কৰিব পৰা বিভিন্ন সামগ্ৰীৰে বজাৰ ভৰি পৰিছে যিবোৰে আমাৰ আহৰি সময়ৰ অপচয় ঘটাব পাৰে। উদাহৰণস্বৰূপে ম'বাইল ফোনৰ কথা ক'ব পাৰি। ই বৰ্তমান সময়ৰ অতি লাগতিয়াল সামগ্ৰী যদিও ইয়াৰ কুপ্ৰভাৱ সমূহৰ বিষয়ে সচেতন হোৱাটো ভাল। বিশেষকৈ যুৱচামৰ বাবে এই সচেতনতাৰ অতি প্ৰয়োজন।

সামৰণিত কোৱা যাওক যে ফলপ্ৰসূভাৱে আহৰি সময় কটাবলৈ বহু সৃষ্টিশীল কাম বাচি ল'ব পৰা যায় — যেনেঃ সাহিত্য চৰ্চা বা ইয়াৰ অধ্যয়ন, সংগীত চৰ্চা বা শূনা, ফুলৰ বাগিচা, পাচলিৰ বাগিচা আদি গঢ়া, আন আন সুকুমাৰ কলাৰ চৰ্চা, খেল-ধেমালিৰ চৰ্চা, ইত্যাদি ইত্যাদি। ○

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আৰু একাত্ম মানববাদ দৰ্শন

ড° সত্যজিত শৰ্মা

সহকাৰী অধ্যাপক, বিত্ত বিভাগ

চিৰদিন যেন মনত বয়, তোমাক পোৱা নহ'ল মোৰ
যিমানেই মই ৰূপহ কৰি, সজাওঁ পঁজা অকণি মোৰ।

- কবি ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ

স্বাধীন ভাৰতক এক যুগান্তকাৰী বিচাৰধাৰাৰে উদ্ভূত কৰা
এজন মহান চিন্তক তথা সংগঠক হ'ল পণ্ডিত দীনদয়াল
উপাধ্যায়। ভাৰতৰ সনাতন বিচাৰধাৰাক আধুনিক যুগৰ অনুকূল
ৰূপে প্ৰস্তুত কৰি ৰাষ্ট্ৰক 'একাত্ম মানববাদ'ৰ দৰে প্ৰগতিশীল
বিচাৰধাৰা উপহাৰ দি থৈ যোৱা এক মহান ব্যক্তিত্বৰ গৰাকী
পণ্ডিত দীনদয়ালজী।

এইগৰাকী মহান ব্যক্তিত্বৰ জন্ম হৈছিল ১৯১৬ চনৰ ২৫
চেপ্তেম্বৰ সোমবাৰে মথুৰা জিলাৰ 'নগলা চন্দ্ৰবান' নামৰ এক
সৰু গাঁওত। তেখেতৰ পিতৃ ভগৱতী প্ৰসাদ উপাধ্যায়ে ৰেল

বিভাগত সহকাৰী ষ্টেচন মাষ্টৰ হিচাপে কাম কৰিছিল আৰু
মাক ৰামপ্যাৰী এগৰাকী ধাৰ্মিক মহিলা আছিল। পিতৃ ৰেল
বিভাগৰ কৰ্মচাৰী হোৱা হেতুকে অধিক সময় ঘৰৰ বাহিৰতে
থাকিবলগা হৈছিল। মাত্ৰ ৩ বছৰ বয়সতে দীনদয়ালজীৰ পিতৃৰ
মৃত্যু ঘটাত পত্নী ৰামপ্যাৰী বৰ অকলশৰীয়া হৈ পৰিছিল।
লাহে লাহে তেঁৱো ৰোগগ্ৰস্থ হয় আৰু ১৯২৪ চনৰ ৮ আগষ্টত
তেওঁ ইহলীলা সম্বৰণ কৰে। ইমান কম বয়সতে পিতৃ-মাতৃ
দুয়োকে হেৰুৱাই দীনদয়ালজী আৰু সৰু ভাতৃ শিৱ দয়ালজীৰ
জীৱনলৈ অন্ধকাৰ নামি আহিছিল। মাতৃৰ মৃত্যুৰ দুবছৰ পিছত
দুই ভাতৃক লালন-পালনৰ দায়িত্ব লোৱা ৰামপ্যাৰীৰ দেউতাক
চুনিলালৰো ১৯২৬ চনত মৃত্যু হয়। তেতিয়া দীনদয়ালজীৰ
বয়স আছিল ১০ বছৰ। তাৰ পিছত মোমায়েকৰ ঘৰতে ডাঙৰ-
দীঘল হৈছিল দীনদয়ালজী আৰু শিবদয়ালজী। কিন্তু ১৯৩৪
চনৰ ১৮ নবেম্বৰত, যেতিয়া দীনদয়ালজীৰ ১৮ বছৰ হৈছিল
ভায়েক শিবদয়ালৰ সৰু আই ওলায় আৰু মৃত্যুমুখত পৰে।
ফলত পৰৱৰ্তী সময়ত দীনদয়ালজী সম্পূৰ্ণ অকলশৰীয়া হৈ
পৰিছিল।

পিছলৈ তেওঁ সিকাৰত হাইস্কুল শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। সিকাৰৰ
মহাৰাজাই তেওঁক সোণৰ পদক, ২৫০ টকাৰ কিতাপ আৰু
মাহে ১০ টকাৰ বৃত্তি প্ৰদান কৰিছিল। প্ৰাক্-বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
পৰীক্ষা সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত দীনদয়ালজীয়ে
কাণপুৰত 'সনাতন ধৰ্ম কলেজ'ত বি.এ পঢ়াৰ বাবে ভৰ্তি হয়।
সেই সময়তে ১৯৩৭ চনত তেওঁৰে এজন বন্ধু বলবন্ত
মহাচহাব্‌ডেৰ অনুৰোধ মৰ্মে তেওঁ ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘত
অন্তৰ্ভুক্ত হয়। তাৰ মাজতে ১৯৩৭ চনত তেওঁ প্ৰথম বিভাগত
বি.এ পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয়। ডিগ্ৰী পঢ়া সাং কৰি এইগৰাকী
ব্যক্তিয়ে এম.এ পঢ়িবলৈ মথুৰালৈ ৰাওনা হয় যদিও বিভিন্ন
ব্যক্তিগত সমস্যাৰ বাবে তেওঁ এম.এ পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব
নোৱাৰিলে। পিছলৈ দীনদয়ালজীয়ে প্ৰয়াগত বি.টি পঢ়াত
মনোনিৱেশ কৰিছিল। আনহাতে, তেওঁ ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক
সংঘৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাবে জড়িত হৈ পৰিছিল আৰু ১৯৫৫
চনত উত্তৰ প্ৰদেশত তেওঁ সংঘৰ প্ৰদেশ সংগঠকৰ দায়িত্বও
পালন কৰিছিল। এই সময়ছোৱাত তেওঁ লক্ষ্ণৌত 'ৰাষ্ট্ৰ ধৰ্ম
প্ৰকাশন' নামে এক অনুষ্ঠানৰ জন্ম দি 'ৰাষ্ট্ৰ ধৰ্ম' নামৰ এক
মাহেকীয়া আলোচনী প্ৰকাশ কৰি নিজৰ ভাবাদৰ্শক সমাজৰ
মাজত দাঙি ধৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল।

১৯৫০ চনত হোৱা এক ৰাজনৈতিক পৰিঘটনাই
দীনদয়ালজীৰ জীৱনলৈ কিছু পৰিৱৰ্তনৰ সূচনা কৰিছিল। সেই
বছৰ তেতিয়াৰ কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী ড° শ্যামাপ্ৰসাদ মুখাৰ্জীয়ে নেহেৰু-
লিয়াকট সন্ধিৰ বিৰোধিতা কৰি মন্ত্ৰী পদ ত্যাগ কৰি বিৰোধীৰ

স'তে লগ হৈ এক শক্তিশালী গণতান্ত্ৰিক দল গঠন কৰাত উঠি পৰি লাগিছিল আৰু ড° মুখাৰ্জীয়ে এইক্ষেত্ৰত দীনদয়ালজীৰ সহায় বিচাৰিছিল। ইয়াৰ পৰিপ্ৰেক্ষিততে ১৯৫১ চনত পণ্ডিত দীনদয়ালজীৰ আহ্বানত উত্তৰ প্ৰদেশত 'ভাৰতীয় জন সংঘ' নামে এটা নতুন দল গঠন হয়। দীনদয়ালজী আছিল দলটোৰ চালিকা শক্তি আৰু ১৯৫১ চনৰ ২১ অক্টোবৰত হোৱা দলৰ প্ৰথমখন অধিবেশনত সভাপতিত্ব কৰিছিল ড° মুখাৰ্জীয়ে। প্ৰায় ১৭ বছৰ দলক নিজৰ আপুৰুগীয়া সেৱাৰে উদ্ভূত কৰা পণ্ডিতজীয়ে ১৯৬৮ চনৰ কালিকটত হোৱা অধিবেশনত সভাপতিৰ গুৰুদায়িত্ব বহন কৰিছিল।

এইজনা মহান মনীষীৰ ৰাজনৈতিক জীৱন দৰ্শনৰ প্ৰথম সূত্ৰ হ'ল- "ভাৰতত থকা তথা ইয়াৰ প্ৰতি মাতৃত্বৰ ভাৱনা ৰখা মানবৰ সমূহ এটাই। তেওঁৰ জীৱন প্ৰণালী, কলা, সাহিত্য, দৰ্শন আদি সকলোৰে আধাৰ ভাৰতীয় সংস্কৃতি। সেইবাবে ভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰবাদৰ আধাৰ হ'ল ভাৰতীয় সংস্কৃতি। এই সংস্কৃতিত নিষ্ঠা থাকিলেহে ভাৰত একাত্ম হৈ থাকিব।" এইজনা মহান দাৰ্শনিক তথা ৰাজনীতিবিদে ভাৰতীয় সমাজক 'একাত্ম মানববাদ' নামে এক অপৰিহাৰ্য্য দৰ্শন উপহাৰ হিচাপে দি গৈছে।

একাত্ম দৰ্শনৰ সূত্ৰ :

একাত্ম মানব দৰ্শনৰ অৰ্থ হ'ল মানব-জীৱন তথা সম্পূৰ্ণ প্ৰকৃতিৰ একাত্ম সম্বন্ধৰ দৰ্শন। এইটো সত্য যে মানব-জীৱনৰ বিভিন্ন সাস্থ্যপাঙ্গ তথা মানব প্ৰকৃতিৰ বিভিন্ন শক্তিবোৰৰ বিবিধতা থাকে, কিন্তু এই বিবিধতা আন্তৰিক একতৰাবেই বিভিন্ন ৰূপৰ অভিব্যক্তি। সেইবাবে এইবোৰ এটা আনটোৰ পূৰক আৰু এইবোৰৰ মাজত পাৰস্পৰিক অনুকূলতা থাকে। একাত্ম মানব দৰ্শনে ব্যক্তি-জীৱনৰ সকলো অঙ্গক ধ্যানত ৰাখি কৰা সংকলিত বিচাৰকেই বুজায়। মনুষ্য প্ৰাণী, শৰীৰ, মন, বুদ্ধি আৰু আত্মাৰ সংকলিত ৰূপ। গতিকে মানবৰ সৰ্বাঙ্গীণ বিচাৰ তেওঁৰ শৰীৰ, মন, বুদ্ধি আৰু আত্মা এই সকলোৰে সংকলিত বিচাৰ। ব্যক্তিত্বৰ এই চাৰিটা পক্ষৰ সমুদায় আৱশ্যকাতা পূৰাবৰ বাবে, ইয়াৰ বিভিন্ন ইচ্ছা-আকাংক্ষা পূৰ্ণ কৰিবলৈ তথা ইয়াৰ সৰ্বাঙ্গীণ বিকাশৰ বাবে ভাৰতীয় সংস্কৃতিয়ে কৰ্তব্যৰ আধাৰত চাৰিটা পুৰুষাৰ্থৰ কথা দোহাৰিছে। ইয়াত ব্যক্তি এজনৰ সৰ্বাঙ্গীণ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ ভৌতিক প্ৰগতিৰ লগে লগে নৈতিক তথা আধ্যাত্মিক উন্নতিতো গুৰুত্ব দিয়া হৈছে যাতে তেওঁৰ সমাজৰ এক সুযোগ্য ধাৰণা হয়।

মনুষ্যৰ চাৰি পুৰুষাৰ্থ হ'ল- ধৰ্ম, অৰ্থ, কাম আৰু মোক্ষ। এই চাৰিটাৰ প্ৰতি মানুহৰ আকৰ্ষণ থাকে। সেইবাবে এই পুৰুষাৰ্থবোৰৰ উপাসনা কৰি তেওঁলোকে সুখ প্ৰাপ্তি কৰিব পাৰে। কিন্তু এইবোৰৰ এটা মাথো পুৰুষাৰ্থকে মানব জীৱনৰ

প্ৰেৰণাৰ মূল বা জীৱনৰ সফলতাৰ মানদণ্ড বুলি ভবাতো ভুল হ'ব। ভাৰতীয় সংস্কৃতিয়েও এই চাৰিটাৰ একত্ৰিত বিচাৰহে কৰিছে। ইয়াৰ ভিতৰত ধৰ্ম হ'ল পুৰুষাৰ্থৰ আধাৰ। অৰ্থ আৰু কাম পুৰুষাৰ্থৰ সাধনা ধৰ্মৰ আধাৰত কৰিলেহে সুখ প্ৰাপ্তি হয় আৰু ই ব্যক্তিৰ বিকাশত সহায় কৰি ব্যক্তিজনক অন্তিম পুৰুষাৰ্থ মোক্ষ অৰ্থাৎ জীৱনৰ লক্ষ্য প্ৰাপ্তিৰ পথ প্ৰশস্ত কৰে। আনহাতে শৰীৰ, মন, বুদ্ধি আৰু আত্মাৰ সামূহিক বিচাৰ কৰা ব্যক্তি 'মই' বা 'মোৰ' তেই সীমাবদ্ধ নহয়। তেওঁ 'আমি'তো সংলগ্ন হৈ থাকে। সেইবাবে ব্যক্তিৰ লগতে সমষ্টিৰ বিচাৰো আৱশ্যক।

যদিও সমাজ বিভিন্ন ব্যক্তিৰ দ্বাৰা গঠিত হয়, তথাপিও সমাজৰ এক স্বতন্ত্ৰ ব্যক্তিত্বও থাকে। সমাজৰো শৰীৰ, মন, বুদ্ধি আৰু আত্মা থাকে আৰু সমাজেও ধৰ্ম, অৰ্থ, কাম আৰু মোক্ষ পুৰুষাৰ্থৰ সাধনা কৰিব লাগে। অৰ্থাৎ যিহেতু ব্যক্তি আৰু সমাজ একাত্ম বান্ধোনেৰে পৰস্পৰ যুক্ত হৈ থাকে, সেইবাবে ব্যক্তি আৰু সমাজৰ পুৰুষাৰ্থৰ সাধনা পৰস্পৰ বিৰোধী নহৈ পৰস্পৰৰ পূৰক আৰু পোষক হয়।

ব্যক্তি আৰু সমষ্টিৰ পুৰুষাৰ্থ সাধনাৰ বাবে অনেক সংস্কাৰ নিৰ্মাণ হৈছে। ব্যক্তি হ'ল এইবোৰৰ ভিতৰত অনেক সংস্কাৰৰ প্ৰয়োজনীয় অংগ। সেইবাবে কোৱা হৈছে যে ব্যক্তিৰ ব্যক্তিত্ব একাকী নহৈ বহুমুখী হয়। এই বিবিধ সম্বন্ধৰ মাজতে একতা আৰু একাত্মতাৰ ধ্যান কৰি ব্যক্তিয়ে বিচাৰ তথা ব্যৱহাৰ কৰিলে তেওঁ সমষ্টিতে বিকাশ হৈ সুখ লাভ হয় আৰু তেওঁৰ লগতে সমাজেও সুখ লাভ কৰে। আমাৰ সমগ্ৰ চিন্তা আৰু ব্যৱস্থাৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হ'ব লাগে এই চাৰি পুৰুষাৰ্থত নিহিত একাত্ম মনৰ। যি ব্যৱস্থাত ব্যক্তি বিচাৰক পুৰুষাৰ্থী মানবৰ ঠাইত বিশাল যন্ত্ৰৰ অংশৰ দৰে ৰূপ দিয়া হয় বা সমষ্টিৰ প্ৰতি অনিহা বা লক্ষ্য নকৰা আত্ম-কেন্দ্ৰিক মানবৰ ৰূপ দিয়া হয়, সেই ব্যৱস্থা আধৰুৱা। সেইদৰে যি ব্যৱস্থাত মানুহৰ বিচাৰ শৰীৰ, মন, বুদ্ধি আৰু আত্মাৰ ভোকৰ প্ৰতি ধ্যান নাৰাখি মাথো কেইটামান অঙ্গৰ বাবে কৰা হয় সেই ব্যৱস্থাও সম্পূৰ্ণ হ'ব নোৱাৰে।

ব্যক্তি জীৱনৰ সৰ্বাঙ্গীণ তথা চাৰি পুৰুষাৰ্থ অনুসৰি বিচাৰ কৰাজন, তাৰ কাৰণে অহৰহ যত্নশীল হৈ থকাজন আৰু লগতে ব্যক্তিৰ পৰা বিশ্ব-মানব পৰিবাৰ, ৰাষ্ট্ৰ আদি বিভিন্ন একাত্ম সমুদায় আৰু তাৰো উদ্ধৃত গৈ পৰমেষ্ঠীৰ বা পৰম দেৱতাৰ লগত আত্মীয়তা গঢ়াৰ ক্ষমতা থকা একাত্ম মানবজনেই হ'ল এই দৰ্শনৰ আদৰ্শ। আনহাতে এই একাত্ম মানব দৰ্শনকেই পণ্ডিত শ্ৰীদত্তোপন্ত ঠেগড়ীজীয়ে 'অখণ্ড মণ্ডলাকাৰ ব্যৱস্থা' বুলি মতপোষণ কৰিছে।

অখণ্ড মণ্ডলাকাৰ ব্যৱস্থা আৰু একাত্ম মানববাদ :

অখণ্ড মণ্ডলাকাৰ ব্যৱস্থা হ'ল পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়ৰ

সামাজিক আৰু ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰৰ এক উল্লেখনীয় বৰঙণি। পশ্চিমীয়া দৰ্শনত ব্যক্তি, পৰিয়াল, গাঁও, সমুদায়, ৰাজ্য, ৰাষ্ট্ৰ আৰু মানবতা বিভিন্ন গোলাকাৰত থাকে আৰু এটাই আনটোত ব্যাপ্ত হৈয়ো স্বতন্ত্ৰ হৈ থাকে। এই ব্যৱস্থাৰ বাবে দ্বৈত ভাবৰ উদয় হয় আৰু বিভিন্ন নিকাৰৰ মাজত সংঘৰ্ষৰ সম্ভাৱনা বিকশিত হয়।

পণ্ডিত দীনদয়ালৰ বিচাৰ ইয়াতকৈ ভালেখিনি আগবঢ়া আছিল। তেওঁৰ বিচাৰ আছিল যে সৰু গোটৰ পৰাই ডাঙৰ গোটৰ উদ্ভৱ হয় আৰু এইদৰে ব্যক্তি পৰিয়ালৰ সৈতে, পৰিয়াল বংশৰ সৈতে, বংশ গাঁওৰ সৈতে, গাঁও সমুদায়ৰ সৈতে যুক্ত হৈ ৰাষ্ট্ৰ লৈ পৰ্য্যবসিত হয়।

ৰাষ্ট্ৰ আৰু বিশ্বৰ মাজত হোৱা সংঘৰ্ষকো তেখেতে স্বাভাৱিক বুলি বিচাৰ কৰা নাছিল। তেওঁৰ মতে ৰাষ্ট্ৰীয়তাৰ পৰাই আন্তৰাষ্ট্ৰীয়তা বিকশিত হয়।

পশু সৃষ্টিৰ উদ্ভৱত গৈ মানবতা আৰু 'নৰ'ৰ পৰা 'নাৰায়ণ' লৈ কৰা যাত্ৰাৰ সংকল্পনাত সকলো প্ৰাণীৰ হিতি সমাবিষ্ট হৈ থাকে। তেওঁৰ এই সংকল্পনাৰ আধাৰ কাষৰ চিত্ৰৰ পৰা স্পষ্ট হয়—

দীনদয়ালজীৰ মতে, এটা গোটৰ পৰাই আনটো গোট আপোনা-আপুনি বিকশিত হয়। এই গোটসমূহ পৰস্পৰ বিৰোধী নহয় বৰঞ্চ এটাৰ উদ্ভৱৰ পৰাহে দ্বিতীয়টোৰ বিকাশ হয়। ব্যক্তিৰ পৰা পৰিয়াল, পৰিয়ালৰ পৰা গাঁও, গাঁওৰ পৰা সমুদায়, সমুদায়ৰ পৰা ৰাষ্ট্ৰ, ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা বিশ্ব বন্ধুত্ব আৰু বিশ্ব বন্ধুত্বৰো উদ্ভৱত গৈ মানবতা সৃষ্টিৰ সৈতে একাত্ম ভাবৰ বিকাশৰ কথাই দীনদয়ালজীৰ একাত্ম মানববাদত পোৱা যায়। ইয়াকে শ্ৰীদত্তোপন্থ ঠেগড়ীৰ দৰে মহান পণ্ডিতে অখণ্ড মণ্ডলাকাৰ ব্যৱস্থা বুলি কৈছে।

ঠেগড়ীজীয়ে একাত্ম মানবতাবাদৰ বিশ্লেষণ কৰি কৈছে যে, যিদৰে প্ৰত্যেক ব্যক্তি নিজৰ গুণ আৰু কৰ্মাণুসাৰে বিকশিত হৈ নিজৰ বিকাশৰ সম্পূৰ্ণ ফল সমাজক অৰ্পণ কৰে, সেইদৰে প্ৰত্যেক ৰাষ্ট্ৰই নিজকে মানবতাৰ অঙ্গ বুলি ধৰি ল'ব লাগে। এইদৰে নিজৰ অন্তৰ্নিহিত বিশেষত্ববোৰৰ পৰিপক্ক ফল

মানবতাৰ চৰণত অৰ্পণ কৰিব লাগে। এইদৰে এখন ৰাষ্ট্ৰই স্বায়ত্ত্ব হৈ থাকি নিজৰ বিকাশ কৰাৰ উপৰিও বিশ্ব আত্মাৰ ভাব অন্তৰ্নিহিত হৈ থকা বাবে ৰাষ্ট্ৰ আৰু বিশ্ব এটা আনটোৰ পোষকো হ'ব পাৰিব।

মানবৰ যদি এই ধৰণে সমন্বিতে বিচাৰ কৰি - জীৱনৰ সকলো অঙ্গ আৰু ব্যৱস্থাৰ বিচাৰ কৰি - সংৰচনা কৰা হয়, তেনেহ'লে সম্ভৱতঃ ৰাষ্ট্ৰীয়তা, মানবতা, বিশ্বশান্তি আদি শ্ৰেষ্ঠ আদৰ্শবোৰৰ মাজত থকা অন্তৰ্বিৰোধ দূৰ হৈ এইবোৰ পৰস্পৰৰ পূৰক হ'ব আৰু মানবক উদ্দেশ্যপূৰ্ণ সুখী জীৱন প্ৰদান কৰি একাত্ম মানব দৰ্শন সম্ভৱ কৰি তুলিব।

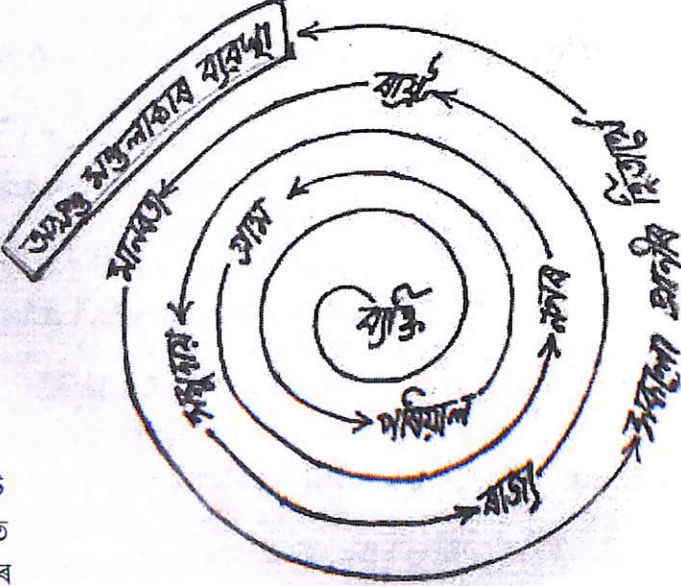
মুঠৰ ওপৰত নিজৰ স্বকীয়তা বৰ্তাই ৰাখি, পৰস্পৰৰ মাজত বিদ্বেষ নাৰাখি প্ৰতিজন ব্যক্তি, সমূহ বা ৰাষ্ট্ৰই নিজৰ বিকাশৰ মাজেৰে আনৰ হিত চিন্তা কৰি স্বৰ্গীয় সুখ আয়ত্ত্ব কৰাটোৱে দীনদয়ালজীয়ে কামনা কৰিছিল। কিন্তু দুখৰ বিষয় যে, ভাৰতীয় সমাজক শুদ্ধ তথা বিকাশৰ দিশে আগুৱাই নিব পৰা এক অদ্বিতীয় সূত্ৰৰ ৰচক তথা মহান মনীষী পণ্ডিত দীনদয়ালজীক ১৯৬৮ চনৰ ১১ ফেব্ৰুৱাৰী নিশা মুগলচৰাইৰ ওচৰত হত্যা কৰা হৈছিল। কোনো দুষ্কৃতিকাৰীৰ হাতত প্ৰাণ দিয়া এই মহাত্মাৰ মৃত্যুত ভাৰতীয় ৰাজনৈতিক

ক্ষেত্ৰখনে যেন এক প্ৰকাশমান সূৰ্য্যৰ বশ্মিৰ পৰা বঞ্চিত হৈ পৰে যাক অনাগত দিনত হয়তো কোনেও প্ৰবাহমান কৰিব নোৱাৰিব। এইজন্য মহান ব্যক্তিত্ব ভাৰতীয় সমাজৰ সদায়েই নমস্য তথা প্ৰাতঃস্মৰণীয় হৈ ৰ'ব।

প্ৰসঙ্গ পুথি :

- ১। বি. বা. নেনে, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় কী বিচাৰ দৰ্শন (হিন্দী), খণ্ড-২, একাত্ম মানব দৰ্শন
- ২। দীনদয়াল উপাধ্যায়, একাত্ম মানববাদ (হিন্দী), জাগৃতি প্ৰকাশন, নয়দা
- ৩। মুনীন্দ্ৰ মোহন চতুৰ্বেদী, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় কী সমাজ বিজ্ঞান কো দেন (হিন্দী) ○

‘অখণ্ড মণ্ডলাকাৰ ব্যৱস্থা’

গণিত সম্রাট বামানুজন

ৰাজু চহৰীয়া
স্নাতক ষষ্ঠ সান্নাঘিক

বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ গুণাগুণৰ নিমিত্ত হ'ল সংখ্যা। ইতিহাসৰ বোৱাৰী পুৰাৰ পৰাই সংখ্যাই মানুহক আকৰ্ষন কৰি আহিছে। সংখ্যাৰ বহুসময় গুণাগুণ উদ্ঘাটনে গণিতক এটা সুকীয়া মৰ্যাদা দিছে। মানৱ সভ্যতাৰ ক্ৰমবিকাশৰ লগত সংখ্যাৰ ক্ৰমবিকাশ ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ আছে। গ্ৰীক দাৰ্শনিক তথা গণিতজ্ঞ পাইথাগ'ৰাছৰ মতে, সকলো বস্তুৱেই সংখ্যা, অৰ্থাৎ সংখ্যাৰ সহায়ত বিশ্বৰ তথা পৃথিৱীৰ সকলো কথা বুজিব আৰু প্ৰকাশ কৰিব পাৰি। সংখ্যাক বিভিন্নজনে প্ৰকৃতি অনুসৰি বিভিন্ন ধৰণে ভাগ কৰিছে। যেনে – যুগ্ম, অযুগ্ম, মৌলিক, সুযম, বিষম, প্ৰাচুৰ্যপূৰ্ণ, নিখুঁত, সোণালী, ত্ৰিভূজীয়, পাইথাগ'ৰাছ সংখ্যা ইত্যাদি। ইয়াত এনেকুৱা এজন অংকশাস্ত্ৰৰ কিংবদন্তি পথিকৰ গণিত চৰ্চাৰ নিদৰ্শন উল্লেখ কৰিবলৈ লোৱা হৈছে, যিয়ে সংখ্যা আৰু গণিতক স্বকীয় সৌন্দৰ্য প্ৰদান কৰিছে যাৰ চিন্তা আৰু গৱেষণাৰ কাৰ্যকলাপত পাশ্চাত্য

গণিতজ্ঞসকলক বিস্মিত আৰু বিমুগ্ধ কৰি তুলিছিল। সেইজন হ'ল ভাৰতীয় গণিতৰ ইতিহাসৰ উজ্বল জ্যোতিষ্ক বামানুজন।

১৮৮৭ চনৰ ২২ ডিচেম্বৰৰ দিনা মাদ্ৰাজ প্ৰেচিডেন্সিৰ তাঞ্জোৰ জিলাৰ ইৰোদাৰ এটি দুখীয়া পৰিয়ালত বামানুজনৰ জন্ম হৈছিল। তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ নাম আছিল শ্ৰী নিবাস বামানুজন আয়েংগাৰ। তেওঁৰ পিতৃৰ নাম আছিল কুস্পুস্বামী শ্ৰী নিবাস আয়েংগাৰ আৰু মাকৰ নাম আছিল কোমলটম্মল। মাতৃ আছিল এগবাকী ভজন গায়িকা আৰু পিতৃ কুস্বকোনমৰ কাপোৰ ব্যৱসায়ীৰ গোমস্তা আছিল। ১৮৯২ চনত পাঁচ বছৰ বয়সত বামানুজনক প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত নাম লগাই দিছিল। ১৮৯৭ চনত প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ পৰীক্ষাত তাঞ্জোৰ জিলাৰ ভিতৰত বামানুজন প্ৰথম হৈছিল আৰু কুস্বকোনমৰ টাউন হাইস্কুলত ভৰ্তি হৈছিলগৈ। ১৬ বছৰ বয়সত তেওঁ প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষা পাছ কৰে আৰু কুস্বকোনমৰ চৰকাৰী কলেজত এফ. এ (ফেকাল্টি অৱ আৰ্টছ) পঢ়িবলৈ লয়। কিন্তু ইংৰাজীত স্বল্প জ্ঞানৰ বাবে কলেজৰ প্ৰথম পৰীক্ষাতে তেওঁ অকৃতকাৰ্য হয়। তেওঁ ১৯০৭ চনত প্ৰাইভেট পৰীক্ষাৰ্থী হিচাপে এফ. এ. পৰীক্ষা দিছিল, কিন্তু দুৰ্ভাগ্যবশতঃ সেইবাৰো তেওঁ কৃতকাৰ্য হ'ব নোৱাৰিলে। ফেকাল্টি অৱ আৰ্টছ পৰীক্ষাত কৃতকাৰ্য হ'ব নোৱাৰিলেও বামানুজন আছিল প্ৰখৰ স্মৃতিশক্তিৰ অধিকাৰী। সৰুকালৰ পৰাই তেওঁ আছিল ভাবুক আৰু জিজ্ঞাসু। দুইৰ বৰ্গমূল, পাই আৰু ই'ৰ মান যিকোনো দশমিকলৈ সলসলীয়াকৈ ক'ব পাৰিছিল। প্ৰতিটো অংক ব'ৰ্ডলৈ গৈ সদায় চাৰি-পাঁচবাৰ কৰি এটা নতুন গণিত পদ্ধতিৰ উদ্ভাৱন কৰিছিল। শিক্ষকে সদায় ব'ৰ্ডত অংক কৰি দি বামানুজনৰ ফালে চাইছিল আৰু তেওঁৰ মন্তব্য বিচাৰিছিল। এদিন ক্লাছত শিক্ষকে ক'লে — “যিকোনো এটা সংখ্যাক সেই সংখ্যাৰে ভাগ কৰিলে ভাগফল এক হ'ব।” সকলো ছাত্ৰই বিভিন্ন অংক লৈ একেই ফল পালে। কিন্তু বামানুজনে লাহেকৈ থিয় হৈ প্ৰশ্ন কৰিলে — ‘ছাৰ, শূণ্যক শূণ্যৰে ভাগ কৰিলে ভাগফল এক হ'বনে?’ তেওঁ বিশ্বাস কৰিছিল — "Mathematics is not a master to afraid of but servant to help".

অকল দেউতাকৰ উপাৰ্জনৰে ঘৰ নচলা হোৱাত নিজৰ অশেষ চেষ্টা আৰু বিভিন্নজনৰ প্ৰচেষ্টাত ১৯০৮ চনৰ ৯ ফ্ৰেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা বামানুজনে “মাদ্ৰাজ প'ৰ্ট ট্ৰাষ্ট কোম্পানী”ত

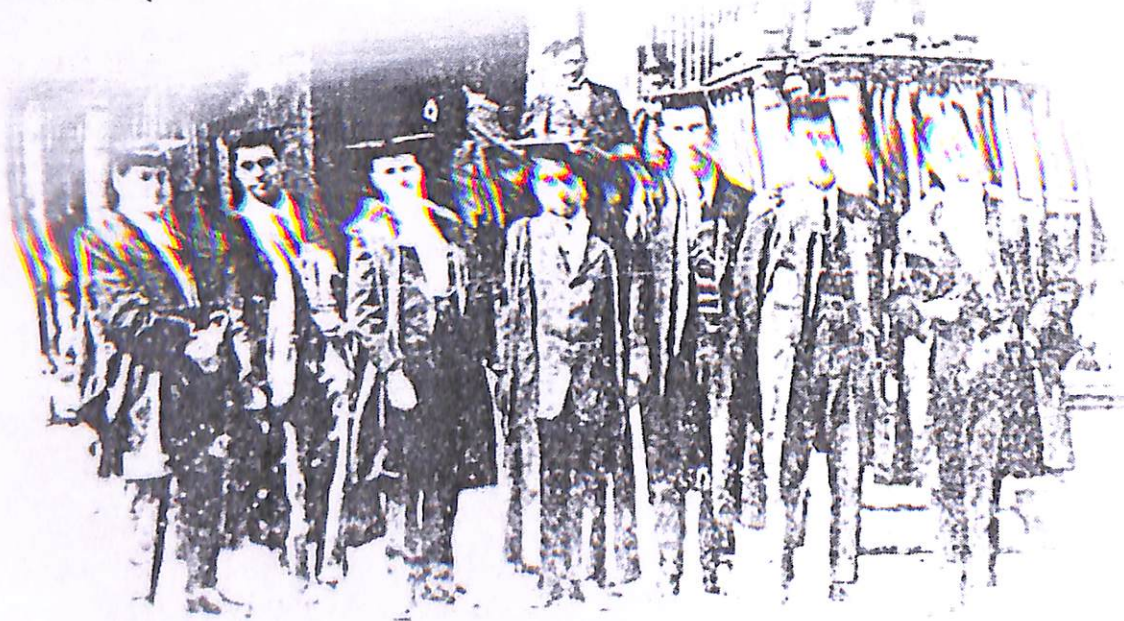

মাহিলি ২৫ টকাত এটা কেৰাণী চাকৰি যোগাৰ কৰিছিল। দৰমহা কম হ'লেও পেলনীয়া কাগজসমূহ পাই তেওঁ উৎসাহিত হৈছিল আৰু তাত গণিত কৰিছিল। মেজিক বৰ্গ, অৱিৰত ভগ্নাংশ অতি গুনোওৰ শ্ৰেণী, সংখ্যাতত্ত্ব, উপবৃত্তীয়, অনুকলন আদিৰ অনুসন্ধান চলাই গৈছিল। ১৯০৯ চনত ১২ বছৰ বয়সত বামানুজনে জানকী দেৱী নামৰ এগৰাকী ১১ বছৰীয়া ছোৱালীক বিয়া কৰায়। ১৯১১ চনত “জাৰ্নেল অৱ দ্য ইণ্ডিয়ান মেথেমেটিকেল ছ'চাইটি”ৰ ডিচেম্বৰ সংখ্যাত তেওঁৰ সুদীৰ্ঘ প্ৰবন্ধ বাৰ্নালিৰ সংখ্যাৰ কিছু ধৰ্ম (some Properties of Bernoulli's number) প্ৰকাশ পায়।

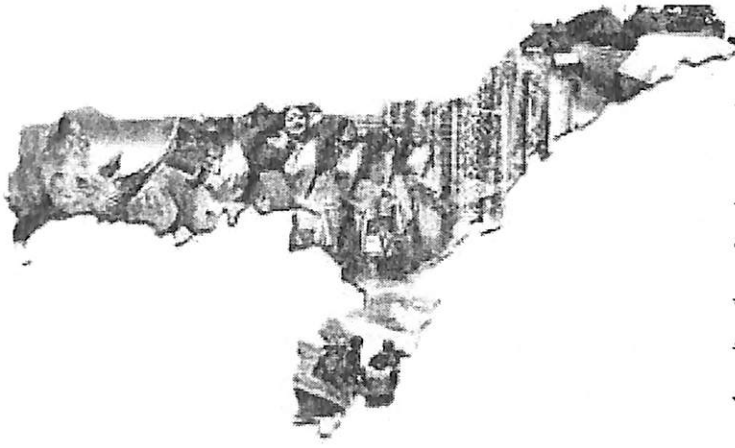
ব্ৰিটিছৰ ৰাজত্ব কালত ভাৰতবৰ্ষত শ্ৰীনিবাস বামানুজনৰ অৱদানে বিশ্বৰ গণিতজ্ঞসকলৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছিল। তেওঁৰ প্ৰতিভাৰ কথা কেম্ব্ৰিজৰ ট্ৰিনিটি কলেজৰ ফেল' আৰু গণিতৰ কেলি অধ্যাপক গডফ্ৰে হেবল্ড হাৰ্ডি নামৰ গণিতজ্ঞজনে গম পাইছিল। সেই সময়ত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নিয়ম অনুযায়ী স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী ধাৰীক গৱেষণাৰ বাবে বৃত্তি দিয়া হৈছিল। কিন্তু বামানুজনৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কোনো ডিগ্ৰী নাছিল। তথাপি বামানুজনৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ কাৰণে দুবছৰৰ বাবে ৭৫ টকীয়া বিশেষ বৃত্তি মঞ্জুৰ কৰিছিল। ১৯১৪ চনৰ ১৭ মাৰ্চত বামানুজন লণ্ডনলৈ যায়। তাত গৈ তেওঁ ট্ৰিনিটি কলেজত ভৰ্তি হয়। তাতো তেওঁ ৫০ পাউণ্ডৰ বৃত্তি এটা লাভ কৰে। ১৯১৮ চনৰ

১৩ অক্টোবৰত বামানুজন ট্ৰিনিটি কলেজৰ ফেল' নিৰ্বাচিত হৈছিল। এনে বিৰল সন্মান লাভ কৰা তেঁৱেই প্ৰথম ভাৰতীয়। হাৰ্ডিয়ে লিখিছে – “মই বামানুজনক যিমান শিকালো, তেওঁৰ পৰা মই তাতকৈ বেছি শিক্ষা পালো। যিবিলাক সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ ইউৰোপৰ গণিতজ্ঞসকলৰ এটা শতিকা লাগিছিল, সেইবিলাক বামানুজনে কেনেকৈ পাইছিল সি প্ৰথম বিস্ময়কৰ বিষয়। নিঃসন্দেহে তেওঁ আধুনিক কালৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ গণিতজ্ঞ।” উল্লেখ্য যে, ১৯১৭ চনত বামানুজন যক্ষ্মা ৰোগত গুৰুতৰভাৱে আক্ৰান্ত হয়। তেওঁৰ বিখ্যাত উপপাদ্যবোৰ এই সময়তে প্ৰমাণ হয়, যেনে – সংখ্যাৰ বিভাজন, ঘূৰণীয়া সংখ্যা, বামানুজন ডোগলৰ তাভেদ ইত্যাদি। তেওঁ “সংখ্যা থিঅ'ৰী” আৰু “কমপ্লেক্স এনালাইছিছ” আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯২০ চনৰ ২৬ এপ্ৰিলৰ দিনা মাত্ৰ ৩২ বছৰ বয়সতে বামানুজন ইহজগতৰ পৰা মেলানি মাগে।

বামানুজনে লিখি থৈ যোৱা গণিতৰ টোকাবোৰ গণিতজ্ঞসকলে “ৰত্ন ভাণ্ডাৰ” বুলি নামাকৰণ কৰিছে। ১৯৫২ চনত বামানুজনৰ নোটবুক তিনিখনৰ ফটো সংকলন এটা “টাটা ইনষ্টিটিউট অৱ ফাণ্ডামেণ্টেল ৰিচাৰ্ছ” এ প্ৰকাশ কৰি উলিয়ায়। ১৯৮৫ চনত আমেৰিকাৰ বিখ্যাত গণিতজ্ঞ বানটে এই সমূহ “বামানুজন নোটবুক” হিচাপে সম্পাদনা কৰি উলিয়ায়। ○

আমাৰ অসমীয়া সাংস্কৃতি জানো আহক

সুবজ জ্যোতি চাংকাকতি
স্নাতক চতুৰ্থ বান্ধাসিক

মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়োপাৰৰ বিস্তীৰ্ণ ভূখণ্ডত অতীজৰে পৰা বসবাস কৰি অহা আৰ্য্য-অনাৰ্য্য আৰু বিভিন্ন জাতি-উপজাতিৰ ধৰ্মানুষ্ঠান পূজা-পাৰ্বন, আচাৰ-নীতি, নৃত্যগীত, খেল-ধেমালি তথা কৌতুক আদিৰ সমন্বয়তে বিকশিত হৈ উঠিছে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ শতদল।

লোক সংস্কৃতি হৈছে একোটা জাতিৰ পৰিচয় পত্ৰ। জনজীৱনৰ চিন্তা আৰু কৰ্মৰ অভিব্যক্তি। এই বিশাল লোক সংস্কৃতিৰ কথা লেখি শেষ কৰাটো অসম্ভৱ কথা। সেয়েহে দুই এটি অনুষ্ঠানৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিব বিচাৰিলো।

অসমীয়া লোক সংস্কৃতি বুলি ক'লে বিশেষকৈ আমাৰ সকলোৰে মানস পটত যিখন প্ৰতিচ্ছবি জিলিকি উঠে, সেয়া

হ'ল অসমৰ বাপতি সাহোন জাতীয় উৎসৱ বিহু। সকলোৰে বিদিত যে বিহু তিনিটা, বহাগ, মাঘ আৰু কাতি বিহু। বহাগ বিহুক ৰঙালী বিহু বুলিওঁ কয়। তেনেদৰে কাতি বিহু ৰঙালী আৰু মাঘৰ বিহু ভোগালী।

বিহুগীতৰ মাজেৰে এটা জাতিৰ সকলো দিশেই ফুটি উঠে। আমি এতিয়া বিহুগীতৰ মাজেৰে মানুহৰ খাদ্যভাসনো কি ফুটি উঠিছে তাকেই চাওঁচোন।

খাদ্যই মানুহৰ জীৱন। ভৌগলিক পৰিবেশ, জলবায়ু, ধৰ্মীয় বিশ্বাস পৰম্পৰা আদিৰ ওপৰত খাদ্যভাস নিৰ্ভৰ কৰে। অসম হৈছে কৃষি প্ৰধান দেশ। সেয়েহে কৃষিজীৱী অসমীয়াৰ 'ভাতেই ভগৱান'। বিহুগীতত আছে— "ভোকৰে সুৱদি ভাত"। "টেঙা, তিতা, খাৰ – ই তিনি ভোজনৰ সাৰ" বোলা অসমীয়াৰ আঞ্জাত মছলাৰ ব্যৱহাৰ কৰা অভ্যাসটোও পুৰণি —

“ আঞ্জাৰে শুৱনি হালধী মছলা
গাখীৰৰ শুৱনি দৈ”।

বিহুগীতত ঠায়ে ঠায়ে প্ৰতীক অৰ্থতো মাছৰ ব্যৱহাৰ হোৱা দেখা যায়। সেয়ে —

“ চিলাই পুঠিমাছ নিলে ও শাহুআই
চিলাই পুঠিমাছ নিলে।
সেই কথা শুনি মৰমৰ শাহু আই
সাত জাপ কাপোৰ লৈ শুলে।”

ঘনাই পিঠা খোৱাটো অসমীয়া মানুহৰ স্বভাৱ। পিঠা সাধাৰণতে পিঠাগুৰিৰে বনোৱা হয় আৰু তাৰ লগত গাখীৰ, নাৰিকল, তিল, গুড় প্ৰভৃতি মিহলি কৰি দি বিধে বিধে পিঠা, তৈয়াৰ কৰে। তাৰে দুবিধ মান হ'ল — বৰা চাউলৰ শুকান পিঠা, কঠাল পিঠা, ঘিলা পিঠা, হেজাৰমুখী পিঠা, চুঙাপিঠা, পানী পিঠা, সুতুলি পিঠা আদি নানা তৰহৰ পিঠা।

পাঁচতি ইৎসৱ : মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ দিনৰে পৰা কৃষ্ণক কেন্দ্ৰ কৰিয়েই বিভিন্ন উৎসৱ অনুষ্ঠান পালন কৰি অহা হৈছে। তেনে এটি 'কৃষ্ণ কেন্দ্ৰিক' উৎসৱ হ'ল — পাঁচতি। পাঞ্চতি শব্দৰ পৰাই পাঁচতি শব্দৰ উৎপত্তি বুলি কোৱা হয়। নন্দ যশোদাৰ পুত্ৰ শ্ৰীকৃষ্ণৰ জন্মৰ পাঁচদিন পিছত এই উৎসৱ ব্ৰজবাসীৰ লোকে পালন কৰা বুলি জন বিশ্বাস আছে। ভাগৱতত বৰ্ণনা কৰা কৃষ্ণ কাহিনীৰ আলম লৈ বিভিন্ন গীত পদ গাই ৰং ধেমালি

কৰে। অসমত প্ৰাক্ বৈষ্ণৱ যুগৰ পৰাই এই উৎসৱ পালন কৰি আহিছে। এই উৎসৱ ঠাই ভেদে বেলেগ বেলেগ কৈ পালন কৰে।

বাসলীলা : আদি বস নামটোতেই বাসলীলাৰ তাৎপৰ্য লুকাই আছে। শ্ৰী কৃষ্ণই গকুলত নন্দৰ ঘৰত ডাঙৰ-দীঘল হৈ অনেক লীলা কৰিছিল আৰু ইয়াক কেন্দ্ৰ কৰিয়ে বাসলীলা আৰম্ভ হয়। বাসলীলা, মহালীলা শ্ৰীকৃষ্ণৰ শ্ৰেষ্ঠ লীলা। বাসলীলা প্ৰকৃত প্ৰেমলীলা নহয়। এই লীলা ৰহস্যময়। দেখাত বাসলীলাৰ আৰম্ভণি “বস্ত্ৰ হৰণ”। এই পৰ্ব অশালীন হ'লেও তাত্ত্বিক দিশক অতুলনীয় কাৰণ ভক্ত আৰু ভগৱান অভিন্ন।

খেল-ধেমালি : বিয়ানাম, নিচুকণি গীত, বিহুগীত আদিৰ দৰে লোক সংস্কৃতিত খেল-ধেমালিৰ গীতো নথকা নহয়। এই ধৰণৰ গীত বোৰৰ পোনতে কোনোধৰণৰ লিখিত ৰূপ নাছিল। এইবোৰ সময় সুবিধা মতে মুখে মুখেহে প্ৰচাৰিত আছিল।

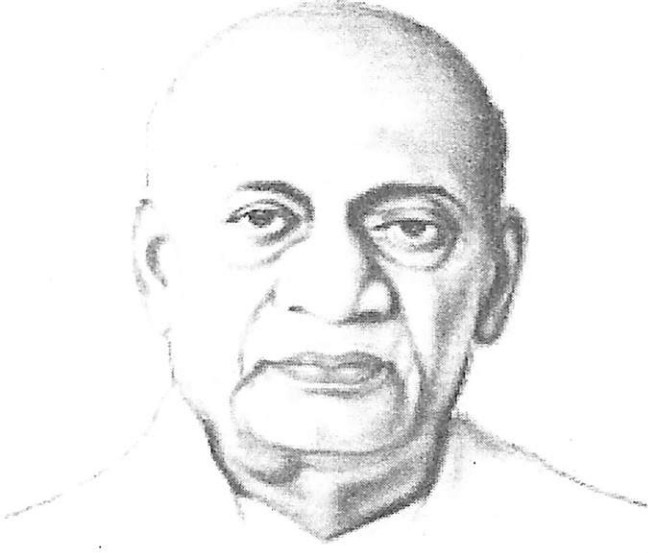
প্ৰত্যেক ঠাইৰে খেলবিলাক প্ৰায় একে কেৱল গোৱাৰ ভাষা বেলেগ বেলেগ। এইখিনিতে এটি খেলৰ গীতৰ কথা মনলৈ আহিছে সেইটো হ'ল।

“ উকলি মুকলি দুকলি কাঁহী আদৌ দৌ ফুলৰ পাহি, আমপাতে চাম পেলাই, পদুম পাতে হৰহুৰায়, কি কি নাওঁ, এখন এৰি সিখন পাওঁ ”
এইটোকে বঙ্গদেশত আকৌ বেলেগ ধৰণে গায় —

“ ইকৰি মিকিৰ চাম্ চিকিৰ চামেৰ ৰাজা মজুমদাৰ, তেয়ে এলো দামোদৰ ..... ” আদি।

কিছুমান খেলে আকৌ কথাৰ চতুৰতাৰ পৰিচয় দিয়ে। কোনোবাই কি কথা বুলি ক'লে আন এটাই তপৰাই কৈ পেলায় “বেং কথা” ‘কি বেং’ ‘পাত বেং’ ‘কি পাত’ ‘চাহপাত’ ‘কি চাহ’ ‘থুখা’ বুলি এফালৰ পৰা গাই কি কথা বুলি সোধোতাক বিপাণ্ডত পেলায়। এইদৰেই আৰু যে ক'ত ধৰণৰ খেলৰ গীতে অসমীয়া জাতীয় জীৱন আগুৰি আছে তাৰ লেখ নাই। ○

বিপ্লৱী বীৰ চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেল

দীপশিখা কলিতা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

আৰম্ভণি : “দুৰ্বাৰ সাহসৰ মূৰ্ত প্ৰতীক তুমি চৰ্দাৰ
শান্তিদূত নিখিল বিশ্বৰ
তোমাৰ হৃদয় কানন শোভি জাতিষ্কাৰ হোৱা পুষ্প
বিশ্ব কাননত ফুলে জ্যোতিৰূপে
শান্তি প্ৰগতিৰ।”

মহা মহা মানৱৰ, মহা মহা বীৰ-বীৰাঙ্গণাৰ মৃত্যুঞ্জয়ী কীৰ্তি
কাহিনীৰে গৌৰৱৰঞ্জিত ভাৰতৰ দুশ বছৰীয়া পৰাধীনতাৰ গ্লানি
দূৰ কৰিবলৈ, শৃঙ্খলীত দেশ মাতৃকাৰ কালিমাৰ জিঞ্জিৰি ছিন্ন
কৰি সাম্ৰাজ্যবাদৰ কলঙ্কিত অধ্যায়ৰ মূলোচ্ছেদ কৰিবলৈ,
যিসকল বীৰ-বীৰাঙ্গণাই দুৰ্দম শক্তিকে, প্ৰসাৰিত বন্ধ-যুষ্টিৰে
দুৰ্দ্ধৰ সংগ্ৰামত অৱতীৰ্ণ হৈছিল, সেই সকলৰে এজন বণ-

দুৰ্দ বীৰ চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেল, যাৰ জীৱনৰ ঐতিহাসিক
কাহিনীৰ আজিও অন্ত পৰা নাই। বিপ্লৱৰ এটি উদ্দীপ্ত স্ফুলিঙ্গ,
দুঃসাহসিক প্ৰেৰণাৰ জীৱন্ত উৎস, দুৰ্দমনীয় স্বাধীনতা পিয়াসী
অগ্নি স্নানকাৰী, দুৰ্গিৰাৰ সাহসৰ এটা যুগান্তকাৰী নাম, যাৰ
স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ বিস্ময়কৰ কাহিনী ভাৰত ইতিহাসত কেচা
তেজেৰে ৰঞ্জিত হৈ আছে।

জন্ম আৰু পৰিচয় : ১৮৭৫ চনৰ ৩১ অক্টোবৰ। সেইদিনা
কোনোবা এক মাহেদ্ৰক্ষণত বিপ্লৱৰ আগজাননী দি এটি অগ্নি
শিশুৱে ধৰাৰ বুকুত থিতাপি লৈছিলহি। হয়তো সুন্দৰ পৃথিৱীৰ
ৰঙৰ বৈচিত্ৰ্যই তেওঁৰ প্ৰথম দৃষ্টিত বিপ্লৱৰ জিলিঙনিকে
সেইদিনা জিলমিলাই তুলিছিল। গুজৰাটৰ খেদা জিলাৰ
বোৰচাদ তালুকাৰ মৌজাৰ কৰমচাঁদ নামৰ গাঁৱত ঝাভেৰ ভাই
পেটেল আৰু পত্নী লাড়বাইৰ অন্তৰত এটি দেৱোপম শিশুৰ
কলকণ্ঠৰ মাধুৰিমাি অসীম আনন্দৰ প্ৰেতস্বিনী বোৱাই দিছিল।
হাইস্কুলত পঢ়ি থকা কালতে মাত্ৰ ১৮ বছৰ বয়সতে তেওঁৰ
পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁৰ বিবাহ ৰবেৰ বাইৰ লগত কৰাই দিছিল।

শিক্ষা জীৱন : চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলক সৰুতেই গাঁৱৰ
প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰাই দিছিল। প্ৰাইমাৰী
বিদ্যালয়ৰ তৃতীয় শ্ৰেণীত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত তেওঁক
পেঠলাদ থকা এখন কনিষ্ঠ বিদ্যালয়ত ভৰ্তি কৰাই দিয়ে। ইয়াতে
তেওঁ ষষ্ঠ মান শ্ৰেণীলৈকে পঢ়াৰ পিছত, উচ্চ শিক্ষা লাভৰ
উদ্দেশ্যে নাদিয়াদলৈ যায়। নাদিয়াদৰ হাইস্কুলৰ পৰা তেওঁ
মেট্ৰিক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয়। মেট্ৰিক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ
পিছত পেটেলে কলেজত পঢ়াৰ ধাউতি কৰিছিল। কিন্তু ঘৰুৱা
অৱস্থা টনকিয়াল নোহোৱা বাবে তেওঁ সিমানতে পঢ়া জীৱনৰ
সামৰণি মাৰিবলগীয়া হয়। কিছুদিন তেওঁ মুক্তিযাৰী কৰাৰ
পিছত আৰ্থিক অৱস্থা স্বচ্ছল হোৱাত, তেওঁ ইংলেণ্ডলৈ গৈ
বেৰিষ্টাৰী পঢ়াৰ ইচ্ছা কৰিলে। সেয়ে তেওঁ ইংলেণ্ডৰ মিডল
টেম্পল কলেজত বেৰিষ্টাৰী পঢ়িবলৈ লয়। এই কলেজত তেওঁ
ৰোমান আইনৰ বিষয়ত পৰীক্ষা দি প্ৰথম স্থান লাভ কৰিবলৈ
সক্ষম হয়। এই পৰীক্ষাৰ শেষ পৰীক্ষাটো দিয়ে তেওঁ ১৯১২
চনৰ জুনত আৰু ফলাফলত তেওঁ প্ৰথম স্থান দখল কৰি অৱতীৰ্ণ
হয় আৰু এই কৃতিত্বৰ বাবে তেওঁ ৫০ পাউণ্ডৰ পুৰস্কাৰ লাভ
কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। বেৰিষ্টাৰী পাছ কৰাৰ পিছত তেওঁ
ভাৰতলৈ উভতি আহে।

কৰ্ম জীৱন : চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলে মেট্ৰিক পৰীক্ষা পাছ কৰাৰ পিছত সেই সময়ত মুক্তিযাৰ নামেৰে আদালতৰ এবিধ উকীলৰ বাবে হোৱা এটা নিৰ্দিষ্ট পৰীক্ষা দি সেই পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ গোখাৰৰ আদালতত মুক্তিযাৰ কৰিবলৈ লয়। পিছলৈ তেওঁ আদালতত এজন ভাল উকীলৰূপে পৰিচিত হয়। ফৌজদাৰী মোকদ্দমা চলোৱাত তেওঁ বিশেষ সুখ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। ১৯১২ চনত ইংলেণ্ডৰ মিডল টেম্পল কলেজত বেৰিষ্টাৰী সমাপ্ত কৰি তেওঁ ভাৰতলৈ আহি আহমেদাবাদত ওকালতি কৰিবলৈ লয়। সেই সময়চোৱাতে তেওঁৰ পত্নীৰ বিয়োগ ঘটে। তথাপিও তেওঁ ওকালতিৰ মাজেৰে দৰিদ্ৰজনৰ মাজত সোমাই পৰে আৰু তেওঁলোকৰ সেৱাত মনোনিৱেশ কৰে।

সংগ্ৰামী জীৱন : ১৯১৭ চনত মহাত্মা গান্ধীয়ে চাম্পাৰণত মেৰ্জিষ্ট্ৰেটৰ হুকুম অমান্য কৰি তেওঁৰ কাম সমাধা কৰিবলৈ ওলোৱাৰ কথা শুনাৰে পৰা চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই মহাত্মা গান্ধীৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হয় আৰু তেতিয়াৰে পৰাই তেওঁ সংগ্ৰামত সোমাই পৰি গুজৰাটৰ সভাত যোগদান দিয়ে। গুজৰাটৰ সভাই বেগাৰি প্ৰথাৰ বিৰুদ্ধে এই আন্দোলনৰ কাৰ্যসূচী হাতত লয়। এই আন্দোলনৰ ফলত বেগাৰি প্ৰথা মানুহৰ দুখ-দুৰ্গতি বহুখিনি কমাবলৈ সক্ষম হয়। সেই সময়তে আহমেদাবাদত প্লেগ মহামাৰীয়ে দেখা দিয়াত বল্লভ ভাই পেটেলে এই ৰোগীসকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকৰ সেৱাত ব্ৰতী হৈছিল। পেটেলে দৰিদ্ৰ জনসাধাৰণৰ প্ৰতি আগবঢ়োৱা এনে সেৱাৰ মনোভাবৰ বাবে মহাত্মা গান্ধীয়ে তেওঁৰ ভূয়সী প্ৰশংসা কৰে। ১৯১৭ চনত পেটেল মিউনিচিপালিটীৰ স্বায়ত্ব শাসনৰ ব্যৱস্থা প্ৰৱৰ্তন কৰিবলৈ যুঁজ দিয়াৰ উপৰিও চহৰখন নিকা কৰিবলৈ আৰু নাগৰিকসকলৰ কৰ্তব্যনিষ্ঠাৰ প্ৰতি সজাগ হ'বলৈ আহ্বান জনাইছিল। ১৯১৮ চনত পশ্চিমীয়া সাজ-পোছাক দলিয়াই পেলাইছিল আৰু তাৰ পৰিৱৰ্তে ধৃতি-কুৰ্তা পৰিধান কৰিছিল। ১৯১৯ চনত বৃটিছ চৰকাৰে ভাৰতবাসীক দমন কৰিবলৈ ৰাওলাট আইন জাপি দিয়ে। বৃটিছৰ এই কুখ্যাত আইনৰ বিৰুদ্ধে দেশত ইংৰাজৰ গৱৰ্ণৰ লৰ্ড মণ্টেগু চেমচ্ ফোৰ্ডক জনায়। ইংৰাজ বাহিনীয়ে শান্তিপূৰ্ণ আন্দোলনকাৰীসকলৰ ওপৰত অমানৱীয় দমননীতি চলায়। তাৰ লগে লগে কুখ্যাতি ৰাওলাট আইনৰ প্ৰতিবাদত জোৱাৰ উঠে পাঞ্জাব প্ৰদেশত। পাঞ্জাবৰ

এই আন্দোলন দমন কৰিবলৈ চৰকাৰে সামৰিক আইন জাৰি কৰে। ১৯১৯ চনৰ ১৩ এপ্ৰিলত ৰাওলাট আইনৰ প্ৰতিবাদত পাঞ্জাবৰ জালিয়ানৱালাবাগ নামৰ ঠাইত শান্তিপূৰ্ণ জন সমাবেশত আয়োজন কৰিছিল আৰু বৃটিছ সেনাপতি তয়াৰে সন্মুখত আন্দোলনকাৰীসকলক আঙুৰি ধৰি অপ্ৰৰোচিতভাৱে গুলি চলাবলৈ আৰম্ভ কৰে। এই গুলিত ১২০০ জন নিহত হয় আৰু ৩৬০০ জন আহত হয়। ১৯১৯ চনৰ ৰাওলাট আইনৰ বিৰুদ্ধে আহমেদাবাদত বাহিৰ কৰা সমদলৰ নেতৃত্ব দিছিল চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলে। ১৯২০ চনত কলকাতাত জাতীয় কংগ্ৰেছৰ এখন অধিবেশনত অসহযোগ আন্দোলনৰ প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হয়। গান্ধীৰ নেতৃত্বত চলা এই আন্দোলনত স্বদেশী বস্ত্ৰ গ্ৰহণ, বিদেশী বস্ত্ৰ ত্যাগৰ প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হয়। গান্ধীয়ে চৰকাৰে প্ৰদান কৰা কেশৰী হিন্দু উপাধি ত্যাগ কৰে। লগে লগে মতিলাল নেহেৰু, চিত্তৰঞ্জন দাস, বল্লভ ভাই পেটেল আদি আইনজীৱীসকলে ওকালতি ত্যাগ কৰে। ১৯২১ চনত আহমেদাবাদত জাতীয় কংগ্ৰেছৰ অধিবেশন বহে আৰু এই অধিবেশনত সভাপতিৰ কৰিছিল চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলে। ১৯২২ চনত কংগ্ৰেছৰ সভাপতি হাকিম আজমল খান থাকোতেই তেওঁ জবলপুৰলৈ গৈছিল। তাৰ মিউনিচিপালিটীয়ে তেওঁক মান-পত্ৰৰে সম্বৰ্দ্ধনা জনোৱাৰ উপৰিও মিউনিচিপালিটী কাৰ্যালয়ত জাতীয় পতাকা উত্তোলন কৰে। তেতিয়াৰে পৰা সমদল আদিত জাতীয় পতাকা লোৱা নিষিদ্ধ কৰিছিল বৃটিছ চৰকাৰে। এই লৈ প্ৰতিবাদ কৰাত শেঠ ঘমুনালাল ৰাজাজ প্ৰমুখ্যে এচাম নেতাক চৰকাৰে আৰু তাৰ পিছতে পতাকা আন্দোলনৰ দায়িত্বভাৰ পৰে চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলৰ ওপৰত। ১৯২৪ চনত আহমেদাবাদ নগৰ কমিটিৰ নিৰ্বাচনত পেটেলদেৱে সফলতা অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। দলপতি হিচাপে তেওঁ নগৰ কমিটিৰ অধ্যক্ষ নিৰ্বাচিত হয়। ১৯২৭ চনত পুনৰ আহমেদাবাদ নগৰ কমিটিৰ নিৰ্বাচনত জয়ী হৈ পুনৰ অধ্যক্ষ নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৩০ চনত মহাত্মা গান্ধীয়ে লোপ আইন ভঙ্গ কৰিবলৈ এক আন্দোলন আৰম্ভ কৰিছিল। ১৯৩০ চনৰ ১২ মাৰ্চত গান্ধীজীয়ে ৭৯ জন সতীৰ্থৰে দাণ্ডিয়াত্ৰা আৰম্ভ কৰে। খোজকাটি ২০ দিনৰ মূৰত লোপ তুলি লোপ আইন ভঙ্গ কৰে। গান্ধীৰ এই যাত্ৰাত পেটেলদেৱৰ আছিল অন্যতম। এই আন্দোলনৰ বাবে মহাত্মাক ৫ মে'ত গ্ৰেপ্তাৰ

কৰে আৰু পেটেলদেৱক তিনি মাহ কাৰাবৰণ আৰু ৫০০ টকা জৰিমাণা কৰে। জৰিমাণা দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাত তেওঁক অতিৰিক্তভাৱে তিনি সপ্তাহ বেছিকৈ কাৰাবাস দিয়ে। ১৯০১ চনত কৰাচীত অনুষ্ঠিত হোৱা জাতীয় কংগ্ৰেছৰ অধিবেশনত পেটেলদেৱে সভাপতিত্ব কৰে। দ্বিতীয় ঘূৰণীয়া মেজমেল অসফল হোৱাৰ পিছত ভাইচৰয় লৰ্ড ৱেলিংটনে ভাৰতবৰ্ষত কঠোৰ দমনমূলক নীতি আৰম্ভ কৰে। বৃটিছ চৰকাৰে কংগ্ৰেছক অবৈধ ঘোষণা কৰে আৰু লগে লগে নেতাসকলে আত্মগোপন কৰিবলৈ বাধ্য হয়। চৰকাৰে সেই সময়তে গান্ধী আৰু পেটেলদেৱক কাৰাৰুদ্ধ কৰে। ১৯৩৬-৩৭ চনত কংগ্ৰেছ পাৰ্লিয়ামেণ্টৰী শাখা কমিটিৰ চেয়াৰমেন নিযুক্ত হয় পেটেলদেৱ। ১৯৪২ চনৰ ৮ আগষ্টৰ দিনা গান্ধীজী, সৰ্বোজনী নাইডু, বল্লভভাই পেটেল আদি নেতাসকলক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে। ১৯৪৬ চনত অন্তৰতী চৰকাৰ গঠন কৰিবলৈ ভাইচৰয়ে নেহেৰুৰু আমন্ত্ৰণ জনায়। ১২ চেপ্তেম্বৰত নেহেৰুৱে অন্তৰতী চৰকাৰ গঠন কৰে। ১৯৪৭ চনত ১৫ আগষ্টত ভাৰত স্বাধীন

হোৱাৰ পিছত জৱাহৰলাল নেহেৰুৰুৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীত্বত চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটলে গৃহমন্ত্ৰীৰ দায়িত্ব পালন কৰে।

১৯৫০ চনৰ ১৫ ডিচেম্বৰত বোম্বাইত এইজনা স্বাধীনতা প্ৰয়াসী চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটলে ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।

সামৰণি : ইংৰাজৰ চকুত কুইজলিং মৰণ বিজয়। বিপ্লৱৰ সফুলিঙ্গ, উগ্ৰ স্বাধীনতা প্ৰয়াসী পেটেলদেৱৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ ভূমিকা ভাৰতৰ প্ৰতিজন দেশপ্ৰেমী লোকৰ হৃদয় ফলিকাত গৌৰৱমণ্ডিত হৈ জিলিকি আছে। প্ৰেৰণাৰ মহান উৎস, নিভীকতাৰ জীৱন্ত প্ৰতীক প্ৰগতিশীলতাৰ মূৰ্তিমান চানেকি বল্লভ ভাই পেটেলৰ মহান আদৰ্শই যুগে যুগে ভাৰতবাসীক স্বাধীনতা, শান্তি প্ৰগতিৰ অনিৰ্বচনীয় জ্যোতিৰ পথ প্ৰদৰ্শন কৰক। তেওঁ জীৱনৰ দুৰ্দ্ধৰ্ষ সংগ্ৰামৰ অবিস্মৰণীয় আদৰ্শ, কৰ্ম-প্ৰেৰণা, দেশ আৰু জাতি আকাশলঙ্ঘী আৰু প্ৰগতিৰ বিশ্ব বিনন্দিত কৰ্মগাথাই জাতীয় জীৱনৰ মঙ্গল মন্দিৰৰ চিৰন্তন নৈবেদ্য হৈ ৰওক। ○

মাৰাথন/দৌৰৰ জন্ম কাহিনী

আছিফ জামাল
স্নাতক চতুৰ্থ বাৰ্ষিক

পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতাৰ ভিতৰত এটি অন্যতম জনপ্ৰিয় আৰু কষ্টকৰ প্ৰতিযোগিতা হ'ল মাৰাথন দৌৰ। এই দৌৰত এমাইল দুমাইল নহয়, একেবাহে ২৬.২ মাইল দৌৰিব লাগে। মাৰাথন দৌৰৰ জন্ম হৈছিল গ্ৰীচত। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৪৯০ গ্ৰীচৰ ৰাজধানী এথেন্সৰ উত্তৰ দিশত প্ৰায় ২০ হাজাৰ পাৰ্চিয়ান সেনাৰ দলে গ্ৰীচৰ ওচৰত প্ৰচণ্ড আক্ৰমণ চলালে। যি খন ঠাইত পাৰ্চিয়ান আৰু গ্ৰীক সৈন্য যুদ্ধ কৰিছিল সেই ঠাইখনৰ নাম মাৰাথন আছিল। নিজৰ দেশক ৰক্ষা কৰাৰ স্বার্থত যুদ্ধত জঁপিয়াই পৰিল ফিডিপিডেছ নামৰ এজন যুৱ গ্ৰীক বাৰ্তাবাহক। সেইখন যুদ্ধত দুয়ো দলৰ মাজত তয়া-ময়া ৰণ লাগিছিল। পাৰ্চিয়ান সকলৰ সেনা বাহিনীৰ তুলনাত গ্ৰীক

সকলৰ সেনা কম আছিল যদিও দেহৰ শেষটোপাল তেজ থকালৈকে যুদ্ধ কৰি শেষত বিজয়ী হৈছিল। মাৰাথন নামৰ ঠাইত হোৱা যুদ্ধত গ্ৰীকসকলৰ হাতত পৰাস্ত হ'ল পাৰ্চিসকল। তেতিয়া ফিডিপিডেছে ভাবিলে এই যুদ্ধৰ বিজয়ীৰ কথা সোনকালে এথেন্সবাসীক আৰু ৰজাক জনাব লাগে। ফিডিপিডেছে ভাগৰুৱা দেহ অথচ প্ৰচণ্ড মনোবল লৈ মাৰাথনৰ পৰা এথেন্সলৈ দৌৰ আৰম্ভ কৰিছিল। ভোক-পিয়াহ লাগিলেও তালৈ কোনো ভ্ৰূক্ষেপ নকৰি হাবি-জংঘল শিলাময় পথ অতিক্ৰম কৰি কেৱল দৌৰিয়েই থাকিল। এনেদৰে প্ৰায় ২৬ মাইল পথ দৌৰি আহি ফিডিপিডেছ এথেন্সত উপস্থিত হ'ল আৰু এথেন্সবাসীক দেখাৰ লগে লগে চিঞৰি বতৰা দিলে — “আমি যুদ্ধত বিজয়ী হৈছো। এই বতৰাটো দিয়েই ফিডিপিডেছ মাটিত বাগৰি পৰিল। আৰু লগে লগে তেওঁৰ প্ৰাণ বায়ু উৰি গৈছিল। এইজন মহান গ্ৰীক বীৰৰ স্মৃতি জীয়াই ৰখাৰ বাবে মাৰাথন দৌৰৰ জন্ম দিয়া হ'ল। মাৰাথনৰ পৰা এথেন্সলৈ সুদীৰ্ঘ ২৬ মাইল পথ দৌৰি অহাৰ বাবেই এই দৌৰৰ নাম মাৰাথন ৰখা হ'ল। ○

এক সাহসী যোদ্ধা

মৰমী মণি চৌধুৰী
সহকাৰী অধ্যাপক, বি. বি. এ

ভৰা এক নদী পাৰ হোৱাৰ সপোন মই দেখিছো,
আৰু দেখিছো এক সাগৰ পাৰ হোৱা।
নাজানো কিমতে কৰিম মই দিঠকৰ লগত সঙ্গম,
নাজানো সাতুৰিব সেই বিশাল সাগৰ।
কৰিছো সাজু নিজকে,
যুদ্ধ কৰিব লাগিব দৈত্য সদৃশ এক ধুমুহাৰ লগত।
জানিছো জানিছো মই যাব লাগিব,
যাব লাগিব সোঁতৰ বিপৰিতে,
এক কঠোৰ, নিষ্ঠুৰ ধুমুহা আহিছে,
আহিছে তাইৰ চুলিতাৰি খুলি,
যুদ্ধং দেহি মনোভাব তাইৰ,
কিন্তু মই হলো এক সাহসী মানুহ,
যাৰ জীৱনৰ অৰ্থই হ'ল জীৱনৰ সৈতে যুদ্ধ।
নাই মোৰ হাতত কোনো চমৎকাৰ,
নাই কোনো অস্ত্ৰ, নাই কোনো হাতিয়াৰ।
কিন্তু আছে দৃঢ় মন আৰু মনোবল।
মই এক সাহসী যোদ্ধা,

যুঁজি গৈছো সেই ধুমুহাৰ লগত।
যুদ্ধ জয় কৰা মানস মোৰ,
কৰি যাম, মৰি যাম, জয় হম।
জয় হব মোৰ —
যুজিছো যুজিছো মই —
জীৱনৰ লগত, ধুমুহাৰ লগত —
কাৰণ —
মই হলো এক সাহসী যোদ্ধা। ○

প্ৰেমৰ স্তৱক

শ্ৰী সৰজু কাকতি

কেছিয়াৰ

Mobile Phone ত কোনোবাই কথা কয়
 পানী কেচুৱাৰ কথাত কৈও মিঠা সেই কথা
 কুলি চৰাইৰ মাততকৈও ....
 ইমান মিঠা
 ইমান সুমধুৰ
 তোমাৰ প্ৰেম ....
 বাগিছাখন আছে বাবেই তোমাক ভালপাওঁ
 হিমালয় আছে বাবেই তুমি ইমান সুন্দৰ
 বৰফ আছে বাবেই তোমাৰ কোষে কোষে শিহৰণ।
 বৈ বৈ আছে পানীৰ সোঁত ...
 ফেনে ফোটোকাৰে বাঢ়িছে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈ
 সমুখত ইমান যান জোঁট
 কাৰ বাবে বৈ আছা তুমি ...
 মোৰ দেহত টো খেলি খেলি ...
 উজাই চৰিছে এজাক চৰাইজাক ...
 তুমি যিখন দেশৰ কথা মোক সুধিছিল
 সেই দেশখন এতিয়া যোপমৰা আন্ধাৰত ডুব গৈ আছে।
 বিজুলী টেৰেকণি আছন আকাশ তোমাৰ মূৰৰ ওপৰত।
 মোৰ বুকুত টেৰেকণি মেলা। ○

মুখা

মৰমী মণি চৌধুৰী
সহকাৰী অধ্যাপক, বি. বি. এ

এই পৃথিৱীখন এক বঙ্গমঞ্চ,
এই মঞ্চত বহু চৰিত্ৰ, বহুতো অভিনয়।
মোৰো আছে এক চৰিত্ৰ,
কৰিব লাগিব মই ৰূপায়ন।
কিন্তু সকলো চৰিত্ৰতেই একোখন মুখা,
যাৰ অনুষ্ণ আছে মানব জীৱনৰ সৈতে।
সেই জীৱন যাৰ নাই কোনো সময়ৰ স্থীৰতা,
যত মানুহ হয় পশু, পশুৱেই হয় মানুহ,
য'ত আছে মৰম, ভলপোৱা আৰু আছে আমেজ।
মোৰো আছে এক চৰিত্ৰ,
কৰিব লাগিব মই ৰূপায়ন।
মই এক অবাৰিত কন্যা, যি অবৰ্ণনীয়,
অবিনশ্বৰ, অবিচ্ছিন্ন, তেনেই এক চৰিত্ৰ মোৰ।
কিন্তু নোৱাৰে কোনেও মোক পিন্ধাব মুখা,
নোৱাৰো হব মই উন্মাসিক, অবিনীত নাৰী।
কাৰণ দেখিছো প্ৰত্যেক চৰিত্ৰকে পৰিধান কৰা,
সকলোৰে মুখাৰ লগত এক অপ্ৰতিম সম্পৰ্ক।
মানব জীৱনৰ এক অতুলনীয় সম্পদ এই মুখা,
পৰিধান নকৰিলে হেনো মানৱ জীৱন যায় অথলে।
কিয়নো এই মুখাই হল মানুহৰ পৰিচয়,

হাহি, কান্দোন আৰু বহুতো ভাব-ভঙ্গিমা।
যাক এই মুখাই সহাই কৰে লুকুৱাব
সঁচাকৈয়ে এই পৃথিৱী এক বঙ্গমঞ্চ
এখন প্ৰকৃত ভাওনা, য'ত আছে কেবল অভিনয়।
য'ত সময়ৰ সোতত হওঁ আমি সকলোৰে মগ্ন।
অৱশেষত,
পিন্ধিছো মইয়ো মুখা .....
কৰিছো মইয়ো অভিনয় .....
এই চৰিত্ৰই মোৰ পৰিচয়।
নাই কোনো দুখ, নাই কোনো ব্যথা,
কাৰণ,
এই পৃথিৱী এক বঙ্গমঞ্চ। ○

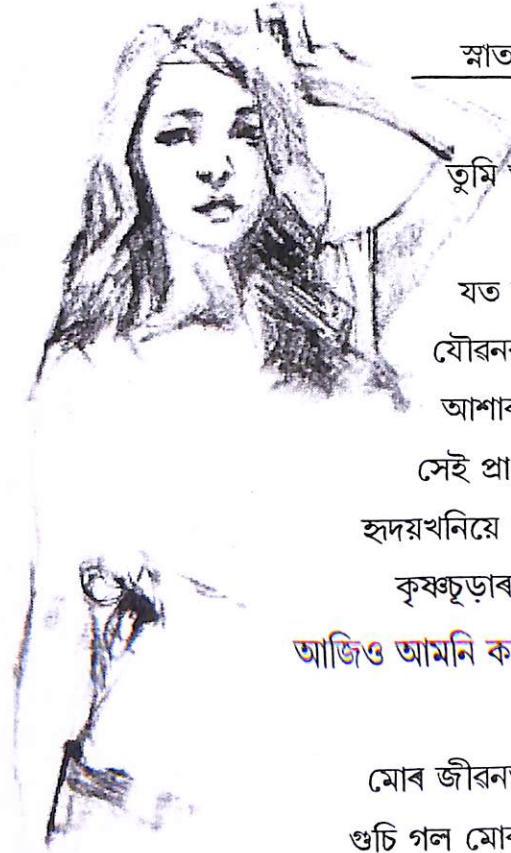
প্ৰেমৰ সোণালী সপোন

জেছমিন খাতুন

স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাষিক

তুমি

সৌ সিদিনা আছিলো তুমি মোৰ
 নিচেই কাষত,
 মৰম দিছিলো বুকু উজাৰী আৰু কৈছিলো
 যে মই তোমাৰ আৰু তুমি মোৰ।
 নালাগে এতিয়া সেই তোমাৰ বিষাদ
 ভাষা মৰমবোৰ।
 নালাগে তোমাৰ সেই ফোনত ভাহি অহা
 নিগৰি নিগৰি মাতবাৰ।
 নালাগে তুমি আনৰ মৰম নেউচি
 আজি মোৰ হ'বলৈ
 নাহিবা আজি তুমি মোৰ কাষলৈ
 থাকিম মই অকলে অকলে।
 আজি আকৌ মনত পৰিল তোমালৈ
 মনত পৰিল মোৰ প্ৰেমৰ সোণালী সপোন
 ক'ত সুখী আছিলো তুমি কাষতে থকা বাবে
 ক'ত সপোন ভাহি ফুৰিছিল মোৰ দুচকুত
 এজাক নিৰ্দয় ধুমুহাই নিমিখতে ভাঙি দিলে সমৰ্যন্ত
 সপোন।
 বুকুৰ উঠা নমা বাঢ়ি যায় জানা তোমালৈ মনত পৰিলে
 মোৰ উতলা কলিজাখন লৈ আতৰি গলা তুমি
 এবাৰো নাভাবিলা কিদৰে থাকিম মই তুমি অবিহনে
 কিয় দিঠকত পৰিণত নহ'ল
 মোৰ প্ৰেমৰ সোণালী সপোন। ○

বৰষা ৰিতু কাশ্যপ
 স্নাতকোত্তৰ তৃতীয় ষাণ্মাষিক

তুমি আহিছিলো মোৰ জীৱনলৈ
 এক নতুন প্ৰভাত লৈ
 যত জীৱনে নতুন মোৰ পালে
 যৌৱনৰ দূৰাৰডলিত চঞ্চল মনে
 আশাৰ কাৰেং ঘৰ সাজিব ললে
 সেই প্ৰাণময়ী অনুভূতিত নিঃস্বার্থ
 হৃদয়খনিয়ে মাথো তোমাক বিচাৰিলে
 কৃষ্ণচূড়াৰ তলত সেই মধুৰ সন্ধিয়া
 আজিও আমনি কৰে মোক সেই স্মৃতিবোৰে
 কি হৈ গ'ল .....

মোৰ জীৱনত অমানিশাৰ এন্ধাৰ নমাই
 গুচি গল মোৰ দুচকুত লোতক বোৱায়।
 ক'ত হেৰাই গ'ল সেই সপোনৰ টুকুৰাবোৰ
 এই দুখুনী হৃদয়ে আজিও বিচাৰে
 তোমাৰ সাক্ষিধ্য
 মন যায় তোমাৰ বুকুত মূৰ গুজি সুধিব
 মোৰ ভুলটো কি আছিল?

ৰং

ভাস্কৰ জ্যোতি ডেকা
বাণিজ্য ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

ক'লা মানেই বাৰু
আন্ধাৰ নাইবা দুখ নেকি?
হ'ব পাৰে কোনো গাভৰুৰ
চকুত তিৰবিবাই থকা কাজলখিনি।
ৰঙা মানেই কি
গোলাপ নাইবা প্ৰেম নেকি?
সন্ধানৰ বলিত জৰ্জৰিত
নিৰীহৰ তেজৰ টোপালো হ'ব পাৰে।
নাইবা বগা মানেই
শুভ্ৰ বা পৰিত্ৰ নহয়।
হ'ব পাৰে কোনো পত্নীৰ
স্বামীক অকালতে হেৰুৱাই
পিঙ্কিব লগা সাজযোৰ।○

সপোন

আছিক জামাল
স্নাতক চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

সপোন,
তুমি কোন?
তুমি কোন বাৰু
মই নাজানো, চিনিও নাপাও
অথচ কিয় তোমাক দেখো?
নিশা তোমাক নিদ্রা অৱস্থাত দেখো।
তথাপি তোমাক মই তুমি কোন নাজানো?
তোমাক দেখো নিতৌ ন ন ৰূপত
কত' যে ৰূপ দেখিলো তোমাৰ
তোমাক মই নিচেই কাষতে পাওঁ,
কিন্তু মই তোমাক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰো।
তুমি মোক নিতৌ তোমাৰ দেশলৈ নিয়া।
অথচ তুমি মোক কিয় এৰি থৈ যোৱা?
তুমি নিতৌ আহি লগ দিয়া
তথাপি তুমি কোন নাজানো?
কেৱল জানো তুমি সপোন
কেৱল সপোন।○

শলিতা

সপ্তদীপা দাস চৌধুৰী
স্নাতক চতুৰ্থ সান্নাঘিক

তুলসীজোপাৰ তলত
আইৰ কলিজাৰ
মমতাৰ শিখা এগছি জলিছে,
কঁপি থকা ক্ষীণ পোহৰবোৰে,
কথা কৈছে
তেজে বঙা মৌন শব্দেৰে
শিশুৰ তেজেৰে গধুৰ
বোমাৰ ধোৱাৰ কথা
মানুহৰূপী দানৱৰ হাতেৰাত
মৰহি যোৱা
উমাল উছহ আৰু
জীয়া সপোনবোৰৰ কথা
চাৰিওফালে সিঁচৰিত হৈ পৰা
কেৱল একাৰ আৰু
একাৰৰ কথা।
তুলসীৰ তলৰ,
ক্ষুদ্ৰ মাটিৰ টিপটোত
মোক বন্দী কৰি নাৰাখিবা।
আকাশে বতাহে বিয়পিবলৈ দিয়া,
চাঁহি মুহি যোৱা একাৰবোৰ
পোহৰেৰে সজাও,
প্ৰেম আৰু ভালপোৱাৰ কণমানি
কলিজা।

জীৱনৰ আলোচনা

শুভম চৰকাৰ
স্নাতক চতুৰ্থ সান্নাঘিক

জন্ম, মৃত্যু আৰু সময়
কেতিয়াও কাৰো বাবে নাথাকে বৈ।
পিতা, মাতা আৰু গুৰু
কেতিয়াও নকৰে আমাক লঘু।
কু-সংগ, আত্মস্বার্থ আৰু পৰনিন্দা
সকলোৰে বাবে জগৰীয়া।
মুখৰ কথা, প্ৰাণৰ বায়ু আৰু শৰ
নিমিষতে মাৰে লৰ।
কৰ্তব্য, ঋণ আৰু আত্মসন্মান
চিন্তা, কৰাজনে হয় ধনবান।
কু-চৰিত্ৰ, আলস্য আৰু অহংকাৰ
জীৱনৰ পৰা কৰিবা বহিস্কাৰ।
সং চিন্তা, পৰিশ্ৰম আৰু অধ্যয়ন
জীৱনৰ একমাত্ৰ উন্নতিৰ লক্ষণ।
অসং চিন্তা, পৰ অনিষ্ট আৰু পৰ চৰ্চা
এই সকলোবোৰে কৰে মানুহক অনিষ্ট।
ভাল কাম, ভাল চিন্তা আৰু পৰোপকাৰ
কৰাজন হৈ থাকে মহান।
এই সকলোবোৰলৈ থাকিল মোৰ
শত শত প্ৰণাম।

অগতানুগতিক

মামণি দেৱ

স্নাতক চতুৰ্থ সান্নাৱিক

অগতানুগতিকতাই

মোৰ জীৱন

ভগা পঁজাৰ উৰুখা চালেৰে মই

অনুভৱ কৰিম।।

ধুমুহা কেনেকৈ পাৰ হৈ যায়

মেঘেনো ইমানকৈ গৰজে কিয়?

কাৰ ক্ষোভত বৰষে ইমান?

মুকলি আকাশৰ

তিৰবিৰাই থকা তৰাবোৰে

ইটোৱে সিটোৰ লগত

কিনো ইমান কথা পাতে যে —

গোটেই নিশাটো পাৰ হৈ যায়?

শীতৰ নিয়ঁৰৰ,

টোপালবোৰে যে

দুবৰিক ইমানকৈ মৰম কৰি

তিয়াই থয়

ৰাতিপুৱাই মোৰ ঈৰ্ষাই হয়।

মই মোৰ উৰুখা চালেৰে

নিয়ঁৰক আহ্বান জনাম

আহচোন মোকো নিয়ঁৰ তই —

দুবৰিৰ দৰেই

শীতলতা সনা মৰমবোৰ

উপচাই দে —

বিষাদ বৈভৱ

সুমন পল

স্নাতক চতুৰ্থ সান্নাৱিক

পাহাৰটোৰ নামনিত

বগা ফুলবোৰ ফুলিছে,

আকাশেদি উৰি যায়

এটা বগা চৰাই

তুমি আকাশলৈ চোৱা

অথচ পাহাৰটোলৈ

এবাৰো নোচোৱা,

নদীখনত চিলমিলকৈ ভাহি উঠে

জলকুঁৱৰীৰ বগা ফিছা,

তোমাৰ চকুৰ বগাখিনিত

বিয়পি থাকে মোৰ

এমুঠন পৃথিৱী।

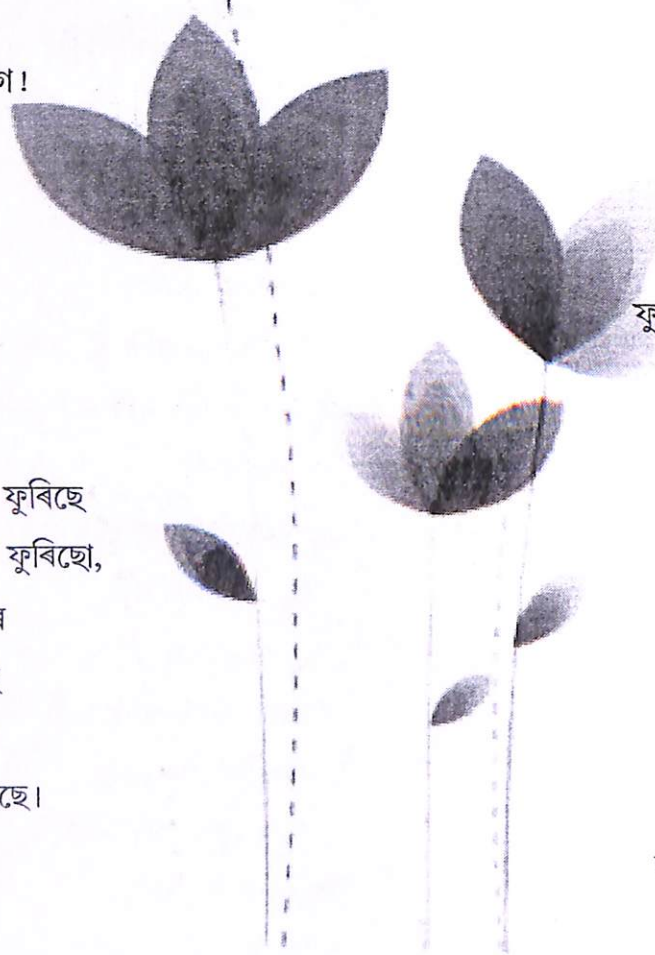

গোন্ধ

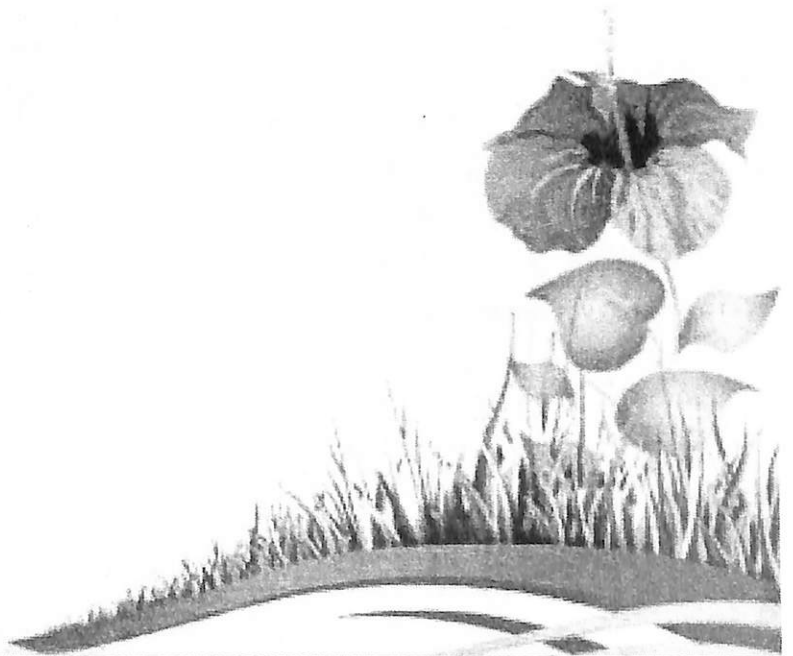
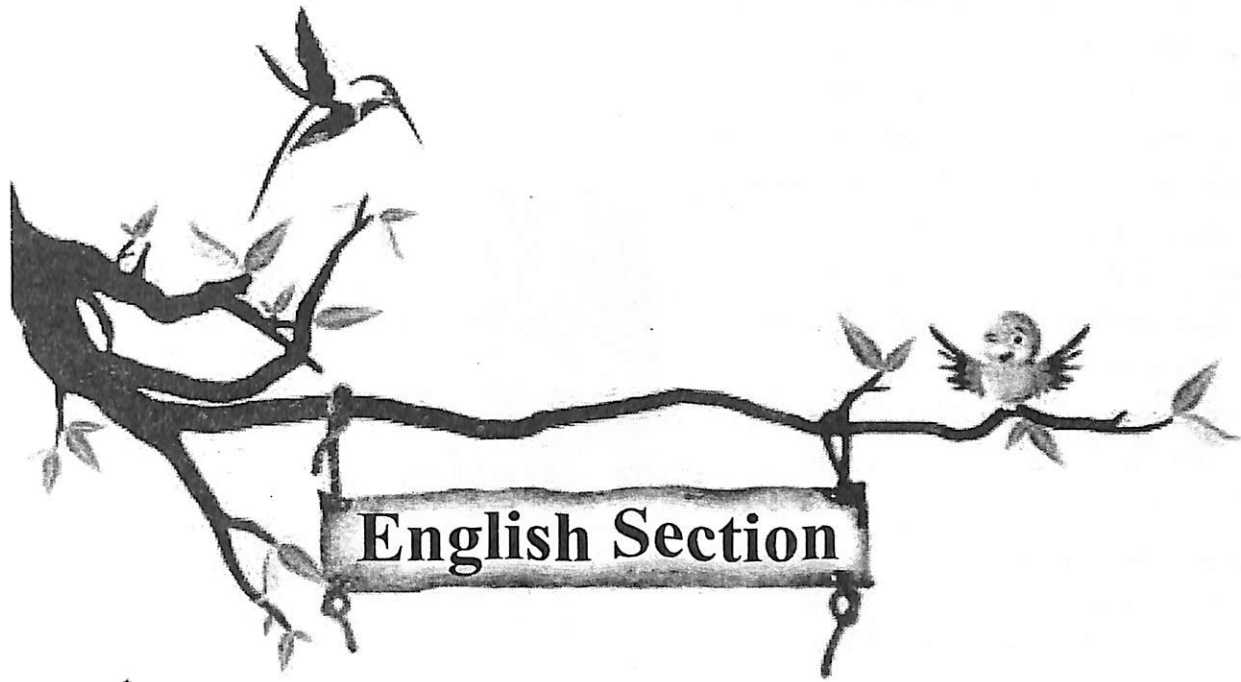
শুভম চৰকাৰ

স্নাতক চতুৰ্থ সান্নাষিক

এটা গোন্ধৰ উৎস বিচাৰি
 অনুসন্ধানত নামি পৰিছো
 ক'ৰ পৰা আহিব পাৰে গোন্ধ?
 ঘৰটোত পিত পিতাই থকা
 নিগনিবোৰে একেলগে
 আত্মজাহ কৰিলে নেকি
 নে পইতাচোৰাৰ মলত্যাগ!
 সবাকে সাৰিছো
 মচাকে মচিছো
 কাপোৰ-কানি
 ধুইছো ৰ'দাইছো
 আলমাৰি, ট্ৰাঙ্ক খুলিলে
 নেফথলিনৰ গোন্ধ
 গোন্ধটোৱে মোক খেদি ফুৰিছে
 নে মই গোন্ধটো বিচাৰি ফুৰিছো,
 আচলতে গোন্ধটো মোৰ
 ভিতৰৰ পৰাই বিয়পিছে
 পুৰণি পোৰা গোন্ধ এটা
 অনবৰতেচোন লাগি আছে।
 থিৰিকিৰে জুমি চোৱা

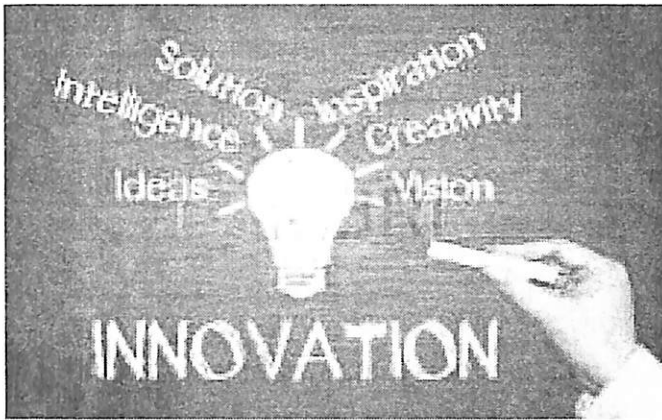

তুমি অহা বাটে,
 কঁপি উঠা মোৰ হিয়া
 তোমাৰ চাৰনিতে
 মনৰ জখলা তুমি বনালা
 হিয়াত বোৱালা প্ৰীতিৰ বা
 তুমি অজানিতে
 মোৰ হৃদয়তে
 ঘন কলা এই আকাশৰো
 চুচুক চামাক এই টোপালবোৰে
 ফুলাম 'মাৰ্কিন' তোমাৰ ছাতিটোতে
 মৃদু মৃদু খুন্দা মাৰে।
 লাহি কোমল তোমাৰ খোজ
 মোৰ হৃদয়ৰ স্পন্দন কাঢ়ে
 নীলা কলা বাইকখনে
 পিপ পিপ হৰ্ণ মাৰে
 থৰক বৰক তোমাৰ লাহি দেহত
 পানী এচলু বৰ্ষণ কৰে
 খঙত বঙা পৰে তোমাৰ গাল,
 হয় মোৰ কলিজা আকৌ কপালে।

Innovation: A Key Differentiator

Prof (Dr) Mukulesh Barua
Director & ONGC Chair Professor
Assam Institute of Management, Guwahati

Innovation is widely recognized as a key factor to long-term competitiveness of an organization, irrespective of its size and kind. It has gained enormous attention and focus across wider sections of academicians and industry leaders. Especially with respect to the business world, innovation coupled with quality has become guiding force for management excellence. In a larger context, innovation is critical for the country to ensure growth, competitive advantage as well as sustainable and inclusive development.

With the rapid advancements of technologies around and ever-increasing aspirations of people to offer and consume something newer and better all the time, innovation is assuming a sort of 'must-do' for the business organizations. Innovation management has to play a meaningful complementary role with quality management to enable organizations to do things continuously better and differently. Today's technology-driven and innovation-led environ demands the organizations to nurture a quality-oriented culture and foster a culture focused on innovation at the same time.

Innovation occurs when an idea is implemented to create an impact; and it may be planned and experienced in process, product, customer experience, and even in terms of business models. Ideas take time before getting crystallized into workable packages. Ambiguity, regarding any new idea, makes room for application-centric development and the new knowledge attains full bloom, in turn, may even turn into craze for the users. The impact of innovation is not necessarily confined to new product development; it may lead to radical or incremental improvement with respect to performance of any part or parts of processes, service delivery systems, offering value additions to customer through newer and superior customer experience and also emergence of effective and worthwhile business models. In fact, innovation is viewed in many different ways. For some, it may imply something of very disruptive kind enabling major breakthroughs and for some other, any change or improvisation - as long as it is measurable - qualifies for innovation. For some, innovation should be available for greater mass to benefit from; whereas for many, these should

be characterized by secrecy. Thus, innovation is viewed in diverse ways, with each marked with its own nuances. Some tend to view innovation as creativity alone and others view it as extension of creativity. Whatever way it is viewed, the fact remains that innovation cannot find place where creative pursuits are absent. Creativity, at any point of time, remains the core element in innovation. It is a necessary sort of condition for innovation to happen, but not sufficient for achieving the goal of innovation. In fact, it is the combination of people initiative and organizational ability to rewardingly engage such initiatives that propels creativity to affect innovation.

Invention or creation remains the starting point and innovation extends beyond, layered with commercialization and business or relevant results. Innovation does take the output of invention to a broader audience and facilitates acceptance in the market. Regarding products, the portfolio of patents for a company is a prominent indicator of its smartness as inventor. But, raking up a formidable number of patents is not just enough. This needs to find ways into successful products and that is where organization's innovation readiness matters. We find an example of great innovations in Apple, having significantly contributed to transformation of personal computing and digital music industries. The company has reinvented itself a number of times and like every good innovator, the company had its share of mishaps too. These mishaps or failures or instances of even flops are part and parcel of innovative culture that values risk taking. Products like iPods and iMacs stand as valid reasons for looking at Apple as a real

good innovation powerhouse. On the other hand, IBM's potential has been witnessed in terms of patents, i.e. enormity of inventions. However, innovation is not just about risk-taking. It is also about assessing and mitigating risks. Further, the fact remains that curiosity drives innovation in organizational settings.

Innovation efforts should be directed to solving right problems to render efficiency. It is needed for the organizations to identify and list the key problems and leverage the collective wisdom of the people to solve the same. Problems can be sourced by way of feeling the pain through tracking customer complaints, interacting closely with customer-interfacing departments or immersing in the life of the consumers; sensing the waves through tracking changes in technology, demographics, consumer behaviour, usage patterns, regulations, etc.; seeing the waste in human efforts, natural and technology resources by being more sensitive to the surroundings. It matters where the opportunity for innovation emerges, how fast it is sensed and worked upon. In today's emerging market-space, with the buying power shifting a great deal to nations like India and China, leading corporate houses have started eyeing these economies also as sources and providers of path-breaking innovations. For instance, multinational like GE attributes its two key innovations, namely, low-priced hand-held electrocardiogram and portable PC-based ultrasound machines to their teams in China and India. These products, with initial success in these countries, experienced jumps in number of takers in the Western part of the globe thereafter. It is a kind of reverse innovation with target markets turning as seat of innovation, just

opposite to glocalization approach, where companies develop great products at home and then distribute them worldwide with some adaptations to local conditions.

Innovation to grow real:

Innovation is not something that can be scheduled in a typical routine manner. Also, it is not the sort of sure-fire domain of a select few creative people. For such a none-too-simple to implement kind of concept, swearing fealty is lot different from really practicing it. There arises the need of a realistic approach to help organizations practice innovation habitually and methodically. The call is to have a workable set of principles and practices in place to turn innovative. Any organization, intending to get along the trajectory of innovation, has to be ready to come out of the phase of rhetorical innovation and identify the realistic steps to enhance innovation readiness and initiate measures for outmanoeuvring the barriers to such drives. One cannot wait for innovation to strike an organization by accidents; some support and environment need to be provided to let it flourish. It requires an organizational culture which nurtures innovation and is conducive to creativity. One, also, has to be aware of innovation killers or dampeners and be ready to address these with a structured and systematic approach.

Innovation - Culture as a driver:

Innovation needs to be embedded as a part of organizational culture. An organization with innovation readiness should extend its employees with adequate encouragement to generate novel ideas as well as to involve in the process of adoption or implementation of such novel ideas.

A culture of innovation needs to encourage the ability and willingness of people to act innovatively, with the key emphasis being laid upon creating the right environment. Factors like rigid policies of the organization, highly prescriptive processes as well as confining structure - contribute to squelching and stifling of innovation. Few of the prominent barriers to innovation are organizational culture and leadership; and more specifically, resistance to change is a commonplace. Organizations have to find means to overcome all such resistors and foster innovation readiness and overall innovation capability.

Need of a positive environment:

A motivating and enabling environment for innovation can take shape in the midst of open communication, culture encouraging risk-taking behaviour and in the absence of excessive formality in procedures. Creativity and innovation will find difficult to have roots in dogmatic, conservative and directive environ.

The work environment needs to support traits like risk-taking orientation, independent thinking and tolerance for ambiguity. Combination of positive work environment and nurtured creativity leads to increased internal potential of an organization to turn innovative.

In the broader context, everyone can play a very effective role in encouraging creativity and innovative behaviour around us and let the potential of each and every one flourish over time. The biggest barrier inhibiting creativity is in thinking that one is not creative. It assumes even more severe proportion while one raises resistance to creative appetite of others. In order to foster innovation, we should all work towards

stimulating curiosity, be open to intuition and new ideas. On organizational front, it is of great importance to develop a culture that nurtures creativity and innovation. Mechanisms to enhance intrinsic and extrinsic motivation for innovative drives will mean volumes in organization-wide transformation facilitating innovation.

Innovation should not always be treated as some initiative that will promise immediate returns in terms of cash flows. For disruptive innovations, the markets are initially small and substantial revenues may not materialise for years together, but patience may prove extremely rewarding.

However, incremental innovations, though less riskier, may ensure returns in short runs. Organizations, driven by revenue motives, should not let the seemingly riskier initiatives get delayed or die. It is needed to curb tendency to compare the cash flows from innovation against default scenario of doing nothing. Promoting innovation, radical or incremental, is destined to bring about positive organizational transformations on top of its inherent potential to support quantum jumps in business fortunes. ○

Strange fact about the two Great Leader

Abraham Lincoln was born in 1808, John. F. Kennedy was born in 1908.

Abraham Lincoln was elected president in 1860, John. F. Kennedy was elected president in 1960.

Both Abraham and John were shot dead.

In the back of their heads in front of their wives on Friday.

Booth who shot Lincoln was born in 1839. Oswald who shot Kennedy was born in 1939.

Booth and Oswald were of the same town.

And both died before they were brought to court.

Booth killed Lincoln at the theatre and ran to the car .

Oswald killed Kennedy in the car and ran to the theatre.

The name of the P. A of Lincoln was Kennedy.

The name of the P. A of Kennedy was Lincoln.

– Jakib Hussain Saikia
B. Com 6th Semester

PATRIOTISM

Jatindra Chandra Nath
Retired Principal

Patriotism is a great human virtue. It means love of our country and willingness to defend it and if necessary to sacrifice ourselves for our motherland. It is a feeling of love for and pride in our country-a feeling that our country is better than any other. We can learn about patriotism from the Ramayana. When Bhagawan Ramchandra vanquished and killed Ravana and rescued Sita, and wanted to return to Ayodhya, his brother Lakshmana expressed his desire to stay back in Sri Lanka, he said,

“ইয়ম্ স্বর্ণপূরী লংকা ন বোচতে মে লক্ষ্মণ
জননী জন্মভূমিষ্চ স্বর্গদপি গৰিয়সী।”

"This golden city of Lanka does not please me, O Lakshmana, (my) mother and motherland are superior to even Heaven (the place believed to be the home of God where good people go when they die). This immortal saying of the Ramayana has been inspiring crores of our countrymen with the ideal of patriotism from time immemorial.

Why do we love and worship our mother and motherland? The answer is simple. From the moment of conception until birth a mother carries her baby in her womb for nine months and ten days, has to bear the brunt of its birthpang, breast feeds her baby, brings it up with utmost care and love until it reaches adulthood. Nobody is dearer to her than her child. Mother is therefore Goddess incarnate to her children. But for our mother we would not have seen the light of the world. Indeed, we can never repay our debt to our mother. Similarly, we are born in our country, grow up and live here breathing its air, drinking its water, taking its food and what not. We have rivers and lakes, hills and mountains, forests, plants and trees with fruits and flowers, fertile plains and dreary deserts. We have in our country birds and animals, big and small, domestic and wild; we live in society belonging to different ethnic groups, following different faith, speaking different languages. We love our country for all this and more. This is patriotism- the great and selfless passion of love for our native land. This is why Bhagawan Ram told Lakshman that mother and motherland are superior even to heaven.

Patriotism is not mere passive love for the country. A true patriot is he who is ever ready to lay down his life in the service of his country. In

the struggle for freedom against the British rule in India many patriots never hesitated to sacrifice their happiness and life for the cause of their motherland. We may name a few of the great patriots like Rana Pratap, Tipu Sultan, Chhatrapati Shivaji, Rani Lakshmi Bai, Netaji Subhash Bose who fought for our motherland.

Patriotism does not mean only to fight for the liberation of one's own country from the yoke of foreign rule. It includes true love and fellow feeling for one's countrymen and women following different religions, speaking different languages, belonging to various ethnic groups, having diverse food habits etc. It also includes love for the hills and mountains, rivers and lakes, birds and animals, forests and trees and plants, natural landscape all that makes one's country great and beautiful.

Our motherland - India, Bharatvarsh-is an ancient and vast country stretching from Gujrat in the west to Arunachal in the east , from Kashmir in the north to KanyaKumari in the south. It is guarded on the north by the Himalayas and the Indian ocean on the South, by the Arabian sea on the west and the south-east by the Bay of Bengal. It has the great rivers, the Brahmaputra, the Ganga, the Sindhu or Indus, the Mahanadi, the Narmada, the Godavari, the Krishna and the Kaveri with hundreds of their tributaries. It has the mountains -the Vindhya, westernghat and Easternghat , the hills of north -eastern India.

Our motherland-India has the oldest scriptures-the Vedas, the Upanishads,the Puranas. The two great epics, the Ramayana and the Mahabharata. Here in India were the ancient civi-

lizations. Viz, the Indus valley civilization, the Ganges valley civilization, the Brahmaputra valley civilization , the Dravidian civilization. India is the birth place of great religions of Hinduism, Buddhism, Jainism, Zorostrianism , Sikhism. Here in India, the ancient Universities like Nalanda and Taxasila where scholars from different countries of the world came and studied flourished. Along with the great ancient universities, great empires rose and fell. Later with the Mughal invaders and British traders Islam and Christianity also came to our country and have followers of these two religions. India is now the home of almost all religions of the world.

The Mughals established Mughal Empire and the East India company established British colonies in India. The British Parliament took over the reign of India from the company under the British Empire in 1858 and India became a part of the British Empire. Though the Sepoy Mutiny, so called by the British and really the First war of Independence failed, the spirit of freedom from British rule remained indomitable in Indian psyche. The result was the birth of the Indian National Congress in 1885. A few years later when M. K. Gandhi appeared in the political scene in India, the struggle for freedom gathered momentum under his dynamic leadership and India attained independence on 15th of August, 1947. After independence, the constituent assembly framed a constitution which came into effect on January 26, 1950 making India a democratic republic.

India celebrated 68th Republic Day on 26th January, 2017. India is the largest democracy in

the world and has the longest written constitution which has enshrined in it the rights and duties of its citizens, the rules of governance, the ideals we cherish etc.

National Flag:

As Indians we must respect and salute our National Flag. It is horizontal tricolor of deep saffron at the top, white in the middle and dark green at the bottom in equal proportion. The ratio of width of the flag to its length is two to three. In the centre of the white band is a navy-blue wheel which represents the chakra. Its design is that of the wheel which appears on the abacus of the Sarnath Lion Capital of Ashoka. Its diameter approximates to the width band and it has 24 spokes. The design of the National Flag was adopted by the Constituent Assembly of India on 22 July 1947.

National Anthem & National Song:

The song Jana Gana Mana, composed by Kavi-Guru Rabindranath Tagore was adopted by the constituent assembly as the National Anthem of India on 24th January 1950. It was first sung on 27th December, 1911 at the Calcutta Session of the Indian National Congress. The playing time of the National Anthem is approximately 52 seconds. Every Indian should learn to sing our National Anthem with devotion. It is given below

Jana-gana-mana-adhinayaka, Jaya he
Bharata- Bhagya - vidhata.
Punjab-Sindhu- Gujarat-Maratha
Dravida Utkala-Banga
Vindhya- Himachala-Yamuna-Ganga
Uchchala-Jaladhi- Taranga.

Tava Shubha name Jage,
Tava Shubha asisa mange,
Gahe tava jaya gatha
Jana-gana-mangala-dayaka Jaya he,
Bharata- bhagya- vidhata.
Jaya he, jaya he, jaya he,
Jaya, Jaya, jaya, he!

The following is Tagore's English rendering of the anthem;

Thou art the ruler of the minds of all people,
Dispenser of India's destiny.

Thy name rouses the hearts of Punjab, Sind,
Gujrat and Maratha, of the Dravida and Orissa
and Bengal,

It echoes in the hills of the Vindhyas and
Himalayas,

mingles in the music of Jamuna and Ganges
and is

chanted by the waves of the Indian Sea.

They pray for thy blessings and sing thy praise.

The saving of all people waits in thy hand,
thou dispenser of India's destiny.

Victory, victory, victory to thee.

National song:

The song Vande Mataram, composed in Sanskrit by Bankimchandra Chatterji, was a source of inspiration to the people of India in their struggle for freedom. It has an equal status with Jana-Gana-Mana. The first political occasion when it was sung was the 1896 session of the Indian National Congress. The following is the text of its first stange:-

Vande Mataram;
Sujalam, suphalam, malayaja shitalam,
Shasyashyamaalam Mataram;

Shubhrajyotsna Pulkita yaminim
 Phullakusumita drumadala shobhinim
 Suhasinim sumadhura Bhashinim,
 Sukhadam varadam, Mataram;

This verse is a unique expression of patriotism of a patriotic writer no less than Bankim Chandra Chatterji. The English translation of the stanza rendered by Rishi Aurobindo in prose is:—

I bow to thee, Mother,
 Richly- watered, richly fruited,
 Cool with the winds of the south,
 Dark with the crops of the harvests,
 The Mother;
 Her nights rejoicing in the glory of the moon-
 light,

Her lands clothed beautifully with her trees in
 flowering bloom,

Sweet of laughter, sweet of speech,
 The Mother, giver of boons, giver of bliss.

We are proud to be citizens of India, a union
 of states and Sovereign, Socialist, Secular Demo-
 cratic Republic with more than one hundred and
 twenty five crore of people. Our country attained
 freedom on 15 August 1947, through a non vio-
 lent struggle led by the father of the Nation, Ma-
 hatma Gandhi.

We must always remember those patriots who
 fought for and sacrificed their lives for freedom.
 We must also be grateful to those who, after in-
 dependence, gave us the constitution of the Re-
 public of India.

It is our duty to work hard for rapid progress
 and all-round development of our country, to
 eliminate poverty and illiteracy of the masses. In
 the words of Swami Vivekananda, "The great

national sin is the neglect of the masses, and that
 is one of the causes of our downfall. No amount
 of politics would be of any avail, until the masses
 in India are once more well educated, well fed,
 and well cared for." Swamiji said, "The one thing
 that is at the root of all evils in India is the condi-
 tion of the poor,.....The only service to be
 done for our lower classes is to give them educa-
 tion, to develop their lost individuality." Swami
 Vivekananda emphasized that

- 1) Survival of India depends on removal of poverty,
- 2) Educating the poor and the downtrodden,
- 3) Strengthening spirituality and bringing the light of the Vedanta to every door and
- 4) Hard work and strong determination. He said, "Work, Work .Be servant while l e a d i n g .Be unselfish and never listen to one friend in private accusing another. Have infinite patience and success is yours."

Patriotism is one of the best human virtues .It is a noble feeling of the mind. This is why the mother and motherland are said to be superior to heaven. Patriotism has to be taught from childhood by the parents, in schools and educational institutions by teachers. Children should be taught that our country is above our self.

People who do not love their country are self-
 ish. Such people can never sacrifice their own
 interest for the good of the country. They can
 neither love their country nor can they do good
 for the country. Nobody loves or respects such
 people. They die unsung and unmourned. After
 death they are forgotten by all.

A true patriot is he who is ready to give his

life and all for his country. He lives and dies for his motherland. He is loved and respected by his countrymen in life and also after death. Such a patriot is immortal. In the words of Swami Vivekananda "The national ideals of India are Renunciation and Service." The two cardinal virtues of a true patriot are "renunciation and service. " A true patriot gives up all worldly gains and does not expect anything in return for his service to the people and the country. Among such patriots are Mahatma Gandhi, Jawaharlal Nehru, Netaji Subhash Chandra Bose, Swami Vivekananda, Maharana Pratap, Shivaji to name

only a few.

While dealing with patriotism, it must be said that love for our country does not mean hatred for other country .We must respect those who love their own countries. We must be tolerant and liberal. We must keep in mind the following saying.

“অয়ম্ নিজো পৰোবেত্তি গণনা লঘুচেতসাম্
উদাৰ চৰিতাম্ তু বসুধৈৱ কুটুম্বকম।”

This is mine , that is of others is the consideration of small-minded people , but to liberal minded ones, the whole world is one family.○

“Have the courage to follow your heart and intuition. They somehow know what you truly want to become.”– Steve Jobs

“The future depends on what we do in the present.”– Mahatma Gandhi

“You can do anything if you have enthusiasm.”– Henry Ford

“The true sign of Intelligence is not knowledge but Imagination.”– Albert Einstein

“I destroy my enemy when I make him my friend.”– Abraham Lincoln

“A day without laughter is a day wasted.”– Charli Chaplin

“I am always doing that which i cannot do, In order that I may know how to do it.”

– Pablo Picasso

“Tell me and I forgot, Teach me and I remember. Involve me and I learn.”

– Benjamin Franklin

“Let your life lightly dance on the edge of time like dew on the tip of a leaf.”

– Rabindranath Tagore

“The true sign of intelligence is not knowledge but imagination.”

– Albert Einstein

Role of Retail Marketing Retail Management and Future Prospect

Harjyoti Kalita

Asstt. Proff. Department of Management

The term management is systematic arrangement of activities in order to attain organizational goal. Therefore retailing management is a term associated with systematic arrangement of different activities associated with customer and its outlet. It is basically a design which makes customer shopping more convenience and enjoyable. Through retail management one can provide customer the ultimate satisfaction.

Retailing is practiced by business persons since ancient times. In any set-up, retailing involves the sale of goods and services to the final consumer (Bennett, 1995). The forms of retailing are bricks-and mortar, non-store bases (i.e., direct retailing), or a combination of a store and a non-store base. The assortment of goods in these business is planned, purchased and presented by the retailer for the convenience of the consumer. The theoretical studies contains information about the fundamental retail institution types and the multi sectioned information about retail evolution, including theories, examples, and problems, Retails basically comprises of selling products or merchandise from a permanent place, such as a

department store, boutique or stall, or by mail, in small or individual lots for direct utilization by the customer. Retailing may incorporate secondary services, such as delivery. Buyers may be individuals or businesses. In business, a 'retailer' purchases goods or products in huge quantities from manufacturers or importers, either directly or through a trader, and then sells smaller quantities from to the shopper. It involves a direct communication with the purchaser and coordinating business activities from desinging are usually recongnized as Retails Managers. A Retail manager is expected to deal with consumers' problems, check retail orders, handle merchandising, control human resource and also oversee the stocks/inventory and supply chain management. Retail establishments are often known as shops or stores. Retailers are at the end of the supply chain. Manufacturing marketers observe the process of retailing as an essential part of their overall allocation strategy. The phrase "retailer" is also applied where a service provider services the needs of a huge number of individuals, such as apublic utility, like electric power. Shops may be on residential streets, shopping streets with few or no houses or in a shopping mall. Shopping streets may be for pedestrians only. Sometimes a shopping streets has a partial or full roof to protect customers from precipitation. Online retailing is also common in current business environment. It is a type of electronic commerce used for business -to-consumer (B2C) transsactions amd mail order, are forms of non-shop retailing. The term retailing has changed its definition with passes of time. The concept of retail management has now taken a huge shape with vast enlargement and inovation.

Before understanding the concept of retail, let us first go through few terminologies.

* market-Any system or place where parties are engaged in exchange of either goods or services is called as market. The parties are often called as buyers and sellers. The seller offers his goods or services to the buyer who in return purchases it in exchange of money.

* Goods- tangible (things which can be seen and touched) physical products which are transferred from as seller to the buyer (consumer) to fulfill the latter's need are called as goods.

Why retail management ?

Peter wanted to gift his wife a nice watch on her birthday. He went to the nearby store to check out few options. The retailer took almost an hour to find the watches. This irritated Peter and he vowed not to visit the store again-An example of poor management. You just can't afford to make the customer wait for long. The merchandise needs to be well organized to avoid unnecessary searching. Such situations are common in mom and pop stores (kirana stores). One can never enjoy shopping at such stores. Retail management saves time and ensures the customers easily locate their desired merchandise and return home satisfied. An effective management avoids unnecessary chaos at the store. Effective Management controls shopliftings to a large extent.

Therefore-

* The retailer must keep a record of all the products coming into the store.

* The products must well arranged on the assigned shelves according to size, colour gender,

patterns etc.

* Plane the store layout well.

* The range of products available at the store must be divided into small groups comprising of similar products. Such groups are called categories. A customer can simply walk up to a particular category and look for products without much assistance.

* A unique SKU code must be assigned to each and every products for easy tracking.

* Necessary labels must be put on the shelves for the customers to locate the merchandise on their own.

* Don't keep customers waiting.

* make sure the sales representatives attend the customers well. Assist them in their shopping. Greet them with a smile.

* The retailer must ensure enough stock is available at the store.

* Make sure the store is kept clean. Don't stock unnecessary furniture as it gives cluttered look to the store. The customers must be able to move freely.

* The store manager, department managers, cashier and all other employees should be trained from time to time to extract the best out of them. They should be well aware of their roles and responsibilities and customer oriented. They should be experts in their respective areas.

* The store manager must make daily sales reports to keep a track of the cash flow. Use software or maintain registers for the same.

* remove the unsold merchandise from the shelves. keep them somewhere else.

* Create an attractive display.

* Plan things well in advance to avoid confusions later on.○

NATIONAL CADETS CORPS (NCC) TOWARDS NATIONAL BUILDING ACTIVITIES

LT. DR. ANANTA PEGU
Asstt. Prof. Department of Economics

The National Corps is the Indian military cadet corps with its Headquarters at New Delhi, Delhi, India. National Cadet corps is a Tri-Services Organization, comprising the Army,

Navy and Air Force, engaged in grooming the youth of the country into disciplined and patriotic citizens. The National Cadet Corps in India is a voluntary organization which recruits cadets from high school, colleges and universities all over India. The Cadets are given basic military training in small arms and parades. The present strength of NCC is 13.4 lakh which is the world's largest uniformed youth Organization. At present Director General of NCC is Lt. Gen Vinod Vashist. NCC is a youth development movement. It has enormous potential for nation building. The NCC provides opportunities to the youth of the country for their all-round development with a sense of Duty, Commitment, Dedication, Discipline and Moral values so that they become able leaders and useful citizens. The NCC provides exposure to the cadets in a wide range of activities with a distinct on social service, Discipline and Adventure training. The NCC is open to all regular students of schools and colleges on a voluntary basis. The objective of the present article is to provide overall information about NCC which can guide to the students for their **benefits**.

HISTORY OF NCC

The NCC in India was formed with the National Cadet Corps of 1948. It was raised on 15 July 1948. The origin of NCC can be traced back to the 'University Corps', which was created under Indian Defence Act 1917, with the objective to make up the shortage of the Army. In 1920, when the Indian Territorial Act was passed, the 'University Corps' was replaced by the University

Training Corps (UTC). The aim was to raise the status of the UTC and make it more attractive to the youth. The UTC officers and cadets dressed like the army. It was a significant step towards the Indiansisation of armed forces. It was rechristened in the form of UOTC so the National Cadet Corps can be considered as a successor of the University Officers Training Corps (UOTC) which was established by the British. This led to the idea that some better schemes should be formed, which could train more young men in a better way, even during peace. A committee headed by Pandit Hradaya Nath Kunjru recommended a cadet organization to be established in schools and colleges at a national level. The National Cadet Corps Act was accepted by the Governor General and on 15 July 1948 the National Cadet Corps came into existence. In 1948, the Girls Division was raised in order to give equal opportunities to school and college going girls. The NCC was given an inter-service image in 1950 when the Air Wing was added, followed by the Naval Wing in 1952. Same year, the NCC curriculum was extended to include community development/social service activities as a part of the NCC syllabus at the behest of Late Pandit Jawaharlal Nehru who took keen interest in the growth of the NCC. Following the 1962 Sino-Indian War, to meet the requirement of the Nation, the NCC training was made compulsory in 1963. In 1968, the Corps was again made voluntary.

During the Indo- Pakistan of 1965 & Bangladesh-Pakistan war of 1971, NCC cadets were the second line of defence. They organized

camps to assist ordnance factories, supplying arms and ammunition to the front and also were used as patrol parties to capture enemy paratroopers. The NCC cadets also worked hand in hand with the Civil Defence authorities and actively took part in rescue works and traffic control.

After the 1965 and 1971 wars the NCC syllabus was revised. Rather than just being a second line of defence, the NCC syllabus laid greater stress on developing the quality of leadership skills. The military training which the NCC cadets received was reduced and greater importance was given to other areas like social service and youth management.

The desirability of harsh sabka raja hai composing a NCC song was considered in January 1956. An Official Song of the NCC titled "Kadam Mila Ke Chal" was adopted in 1963 and registered in 1969 with the approval of Ministry Of Defence. In 1947 it was felt that the NCC song has failed to catch the imagination of the youth and there was need for a change. In Oct. 1982, it changed to the current NCC Song titled "Ham Sab Bhartiya Hain". "Ham Sabh Bharatiya Hain"- NCC Song is written by Sudarshan Faakir.

Ham Sab Bharatiya Hain,

Ham San Bharatiya Hain

Apni Manzil Ek Hai,

Ha , Ha, Ha, Ek Haih

Ho, Ho, Ho, Ek Hai.

Ham Sab Bharatiya Hain.

Kashmir Ki Dharti Rani Hai,

Sartaj Himalaya Hai,

Saadiyon Se Humne Isko Apne Khoon Se pala

Hai

Desh ki Raksha ki Khatir Ham Shamshir Utha
Lenge,

Ham Shamshir Utha Lenge.

Bikhre Bikhre Taare Hain Ham

Lekin Jhilmil Ek Hai,

Ha, Ha, Ha, Ek Hai,

Ham Sab Bharatiya Hai

Mandir Gurudwaare Bhi Hain Yahan,

Aur Masjid Bhi Hain Yahan,

Girija Ka Hai Ghadiyaal Kahin,

Mullah ki kahin Hai Ajjan,

Ek Hee Apna Ram Hain,

Ek hi Allah Taala Hai,

Ek Hee allah Taala Hain,

Range Birange Deepak Hain

Ham,

Lekin Jagmag Ek Hai,

Ha Ha Ek Hai, Ho Ho Ho

Ek Hai.

Ham Sab Bharatiya

Hain, Ham Sab Bharatiya

Hain.

AIMS AND OBJECTIVES

The 'Aims' of the NCC laid out in 1988 have stood the test of time and continue to meet the requirements expected of it in the current socio-economic scenario of the country. The NCC aims at developing character, comradeship, discipline, a secular outlook, the spirit of adventure and ideals of selfless service amongst young citizens. Further, it aims at creating a pool of organized, trained and motivated youth with leadership qualities in all walks of life, who will serve the Nation regardless of which career they choose. Needless to say, the NCC also provides an

environment conducive to motivating young Indians to Join to join the armed forces.

1. To Create a Human Resource of Organized, Trained and Motivated Youth, To Provide Leadership in all Walks of life and be Always Available for the Service of the Nation.

2. To Provide a Suitable Environment to Motivate the Youth to Take Up a Career in the Armed Forces.

3. To Develop Character, Comradeship, Discipline, Leadership, Secular Outlook, Spirit of Adventure, and Ideals of Selfless Service amongst the Youth of the Country.

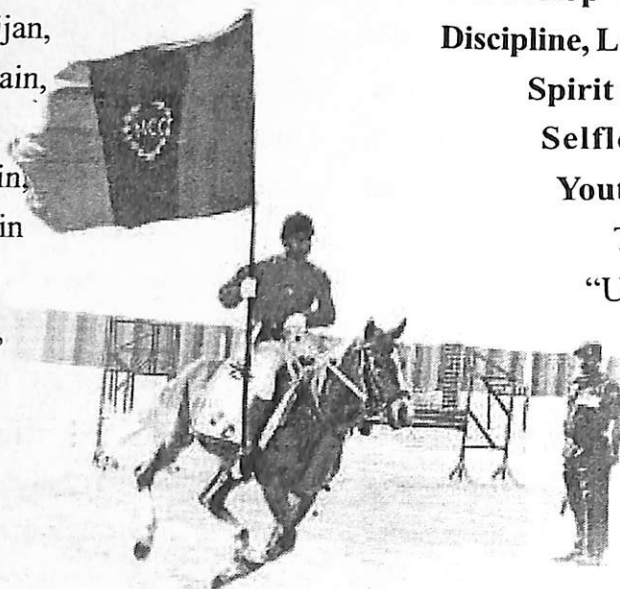
The Motto of NCC is
"UNITY AND DISCIPLINE"

NCC ACTIVITIES

NCC playing a very crucial role towards the nation building activities and the various activities performed by NCC are-

1. Republic Day Camp (RDC)

During the RDC, various competition are conducted amongst the 17 NCC Directorates to decide the Champion Directorate for award of Prime Minister's Banner. Competitions are keenly contested in various events such as National Integration Awareness presentation, Drill, Line & Flag area, cultural programmes i.e. (group song, group dance & ballet), Best Cadet of senior Division (Boys) and Senior Wing (girls) in each Service- Army, Navy & Air Discipline and Best Cadet Boys and Girls each from Junior Wing. Aero modeling and Ship modeling are also

conducted during RDC. Before RDC all group headquarters have to face the IGC (Inter-Group Competition). NCC Republic Day Camp is the culmination of all NCC Training activities. RDC is held at Garrison Parade Ground, Delhi Cantt from 01 to 29 Jan. 1850 Selected NCC Cadets from 17 directorates attend the Camp. The Camp is inaugurated by the Vice President of India and culminates with Prime Minister's Rally on 28 Jan. During the camp visit of Raksha Mantri, Cabinet Ministers, Chief Minister of Delhi, three Service Chiefs and various State Ministers/ VIPs are also organised.

2. Combined annual Training Camps (CATC)

In C.A.T.C., the boys (Senior & Junior Division) and girl cadets (Senior & Junior Wing) of a particular NCC unit participate in the 10 days camp. Classes are conducted as per the given syllabus wherein certain aspects of NCC training are taught once again. The camp acts as refresher training for the cadets and they are also trained in basic skills of survival and emergencies besides other topics. They are taught certain skills pertaining specifically to their Wing for e.g., a Naval cadet is trained in boat-rowing, oaring, Semaphore, etc. Another activity in the camp is the "dogwatch" wherein two cadets are to stay on sentry duty for two hours at any given time of the day. Those caught sleeping, especially during late night or early morning shifts, or otherwise

missing from duty are severely reprimanded or penalized. Cadets are also introduced to weapons such as a .22 caliber rifle.

3. National Integration Camp (NIC)

NIC is to propagate national intergration among cadets and society. 'Only the best cadets in drills and march are sent to represent their states. 'This camp is considered for SSLC and higher secondary course (+2) grace mark.

These camps are conducted on All India basis and help bridge the cultural gap among various States of India. In addition, there are six special NICs conducted at Leh, Nagrota (J&K), Chakabama (NER, Nagaland), Srinagar, Lakshadweep and Port Blair. In this camp cadets are taught leadership quality and

stage daring

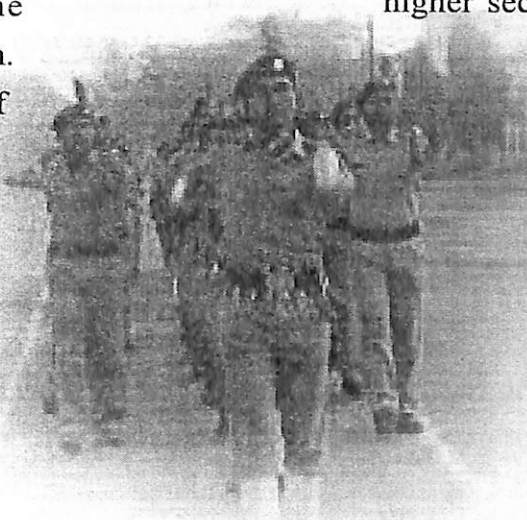
4. Advance leadership course

Advanced leadership camp is conducted in many places. In this camp the officers arranged training for SSB screening and entrance to the participated cadets.

5. Army Attachment Camp

These camps are conducted by the NCC in collaboration with Indian Army, as the willing cadets are attached to the specific regiments undergoing the training period of 10-15 days. In this camp, the cadets are trained by the instructors of the particular regiment, in the military tactics including day/night warfare & also get familiar with the weaponry.

6. Hiking and Trekking Camps

They are full of adventure; Cadets who want to experience something adventurous must attend them. Create memories never forgotten. Only cadets with experience and stamina are advised to go for this. All India trekking camps will be held every year with cadets being selected from all the directorates, as well these camps not only provide adventurous activities but also promote National Integration.

7. Thal Sainik Camp (TSC)

The TSC is 12 days camp conducted in Delhi every year in the late autumn, in which the cadets are selected from all 17 directorates (30+3 cadets from each directorate), by the selection procedure conducting 3 pre-TSC camps each of 10-12 days in a week interval. The selected cadets then are sent to the TSC to represent their respective directorates in the following competitions :

*Obstacle course - In which the obstacles includes 6-foot wal, zig-zag, double ditch, balancing, 3-foot bar, left bar, right bar, incline, etc. It is done after wearing full tactile gear with rifle.

*Firing - It consists of two types - Shooting (Grouping, Snap-shooting & Application) & Advance Firing (Standing, Kneeling & Lying positions). It is done with a standard. 22 caliber rifle at the range of 25 meters & 50 meters.

*Map Reading - Which includes working with Prismatic Compass, service protector & a map. It is conducted in the day or at night for finding 'North', 'Grid Position' & 'Own Position', with the help of landscapes at the unknown location in which cadets are dropped.

*Home Nursing - It consists of medical

activities, as how to aid & heal a soldier in war. The directorates also get marks by the inspection of their respective accommodations, dressing and some extracurricular activities by the inspecting squad. Arranging the numbers, the winning directorates gets a cup with decorations from the Director General, NCC on the closing day of the TSC. Two concurrent TSC are conducted at RD Parade Ground, Delhi Cantt every year. i.e. SD/JD boys and SW/JW girls. 640 Boys and 640 Girls cadets take part in this camps.

8. All India Vayu Sainik Camp (AIVSC)

This centrally organised camp is organised for Air Wing Cadets, Cadets from all directorates attend the camp. VSC is generally conducted in the month of October at Bengaluru.

9. Nau Sainik Camp (NSC)

This centrally organised Naval Camp is conducted annually for selected Naval Wing Cadets. Boat pulling, Semaphore, tent pitching, drill competitions are the main attraction of the camp. It is generally held at Naval Maritime Academy (NAMAC) at Visakhapatnam but started to be held at Karwar from 2014.

10. All India Yachting Regetta (AIYR)

This centrally organised Vaval Camp is conducted annully selected Naval Wing Cadets. Yachting (Sailing) is the main attraction of the camp. It is generally held at Naval Base INS-Chilka at Odisha.

11. Rock Climbing Camps (RCC)

Eight rock climbing camps are held each year to expose the cadets to the basics of elementary rock climbing and to inculcate spirit of adventure amongst cadets. Four of these camps are held at

Gwalior in Madhya Pradesh and other four camps at Neyyardam near Trivandrum in Kerala.

12. Naval Wing Activities

Naval wing syllabus is common for both the boys and girls. During sea training naval subjects like Seamanship, Navigation, Communication, Gunnery, Damage Control and Ship Safety are taught to cadets. Swimming, Scuba Diving and Wind Surfing are other interesting activities.

13. Air Wing Activities

Gliding, Micro lite Flying (generally ZENAIR CH 701 STOL AC) and attachment training with Air force Station/ Establishments are the main activities. 100 Pipistrel Virus SW 80 on order.

14. Youth Exchange Programme

The aim of YEP is a country-to country exchange of cadets belonging to NCC/equivalent Govt./Youth Organizations of friendly countries and participation in various activities and appreciation of each other's socio-economic and cultural realities. Selected NCC cadets participate in Youth Exchange Programme which is a country to country exchanged of cadets belonging to NCC/equivalent Govt// youth organizations of friendly countries. They participate in NCC activities of the host country to create an increased awareness and appreciation of each other's socio-economic and cultural realities. NCC has a vibrant

YEP with ten countries. The benefits of this programme have been widely acknowledged. Our cadets share strong bond with our YEP partners. As of now more than 100 cadets proceed abroad on YEP annually.

ORGANIZATION STRUCTURE OF NCC

NCC emerged and developed in 1948 July 16. The NCC organizations headquarters is in Delhi headed by the Director General-D G, and Army Officer of the Rank of Lt. *General*. The D G is

assisted by two additional Director Generals - A D G's one Major General from the Army and other a Rear Admiral from

the Navy or an Air Vice Marshal

from the Air Force. At the State Level the country has been divided into 17 Directorates- Covering all States and Union Territories.

Career Opportunities for NCC Cadets

The various being given to candidates of NCC Certificates by various agencies are-

A. Permanent Commission :- A permanent Commission means a career in the Army till retire. For a Permanent Commission, cadets have to join the National Defence Academy (NDA) or the Indian Military Academy.

B. Short Service Commission :- The Indian Army has a wonderful alternative career for all those of who aspire to serve the Nation for a few years. It is called Short service Commission. It

gives the option of joining the Army and serving in it as an officer for Five years.

The best part is that once initial five years tenure is over, they are allowed to opt for a Permanent commission. Alternatively, they can also choose for a five years extension and can also choose to resign from post anytime during this extended period. With short Service Commission, you can have the best of both worlds. Even as it gives the **privileges and benefits** of a full fledged commission, it will be imbuing qualities that will make it an invaluable asset to any organisation that join after the Army tenure. The Army will train them to become a Good Leader and also a **successful Manager. Benefits extended by various Security and other agencies** to holders of NCC Certificate holders.

For Joining Armed Forces as Officers

As Regular officers in Indian Army - 25 vacancies reserved for NCC 'C' Certificate holders for every course, i.e. 50 seats each year irrespective of merit in SSB.

As Short Service Commissioned Officers in the Indian Army - NCC 'C' Certificate holders are exempted from appearing in written Examination (UPSC exam). 50 vacancies are reserved in each course i.e. 100 seats for each year.

As Regular Officers in Indian Navy - Six vacancies are reserved in each course i.e. 12 seats per year for NCC 'C' Certificate (Naval Wing) holders. They must have passed BSc (Physics and Maths) or BE, are 19 to 24 year of age and deemed fit to undergo training in Naval Academy, Goa by the Service Selection Board (SSB). Such

candidates are exempted from appearing in the CDS Examination conducted by UPSC.

As Regular Officers in Indian Air Force - 10% of all available seats are reserved for NCC 'C' Certificate (Air Wing) holders including Pilot courses. They need NOT appear for UPSC Exam.

Army - Five percent of marks are added to NCC 'A' Certificate holders on overall marks scored by the candidate in Physical and written Examination. Similarly **Eight percent** marks are added to 'B' Certificate holders. These are applicable for Soldier (GD), Teach, Clerk, SKT and Nursing Assistant categories. In addition **NCC 'C' Certificate holders are completely exempted from appearing in CEE (Common Entrance Examination) for Soldier GD category.** As far as Soldier Clerk/SKT/Tech/NA are concerned, they will not be exempted from part-I of the written exam for overall placement in the merit list. It is clarified that if a candidate is both a son of an ex-serviceman and an NCC Certificate holder, he is entitled to **only one type of concession.**

Navy - Weightage of following additional marks is given to NCC Certificate holders for recruitment in the Navy:- Direct Entry Sailor (MER), Artificer Apprentices Diploma Holder

- (i) 'A' Certificate - 22
- (ii) 'B' Certificate - 44
- (iii) 'C' Certificate - 66

Air Force - The marks as given are added to selection Test marks of the qualified candidates possessing NCC Certificates in Air Wing:-

- (i) 'C' Certificates - 5 marks
- (ii) 'B' Certificates - 4 marks

- (iii) 'A' Certificates - 3 marks
- (iv) 'A' Certificates - 3 marks
- (v) 'A' Certificates - 2 marks

For Joining BSF (Border Security Force)

The following additional marks are given to NCC Certificate holders both for joining as Officers as well as Sepoy / Constables.

- (i) 'A-I' Certificate only - 2
- (ii) 'A-I & A-II' Certificates - 4
- (iii) 'B' Certificate - 6
- (iv) 'C' Certificate - 10

For Joining CRPF (Central Reserve Police Force)

For joining as Officers (Company Commanders, Quatermaster and Dy Sps), the minimum prescribed qualification is a Second class Bachelors Degree. However, NCC 'B' Or 'C' Certificate holders having a Third Class Bachelors Degree are also considered eligible.

For Joining CISF (Central Industrial Security Force)

Additional marks at the scale of 'one' mark for 'B' certificate holders and 'Three' mark for 'C' Certificate holders are given to candidates in the rank of 'Constable'.

For Joining Coast Guard

Additional weightage between 03 and 10 is given to candidates for joining in both Officer Cadre as well as Enrolled personnel.

NCC Cadets are also taken on cruise on board as and when Coast Guard ship visit neighbouring countries.

For Joining ITBP (Indo-Tibetan Border Police)

possession of NCC 'B'/'C' certificate has been

included as a desirable qualification for filling up the post of Assistant commandant (General Duty)/ Sub Inspectors (General Duty) under direct recruitment method.

For Joining Department of Telecommunications

Bonus marks as under are awarded to NCC Cadets possessing Certificates for joining various cadres in Ministry of Communications, Department of Telecommunications Technicians. NCC cadets who have acquired training in Senior Division Army Wings Signal units (Boys) are given 07 marks for possessing 'B' certification and 10 marks for 'C' certificate. Telephone Operators & Telegraphists. NCC Cadets who have acquired training in Senior Wing Army wing Signal Units (Girls) are given 07 additional marks for possessing 'B' Certificate and 10 additional marks for possessing 'C' Certificate.

So this will all about various incentives being given to candidates of NCC Certificates by various agencies.

BENEFITS OF NCC CERTIFICATES

NCC Special Entry Scheme for SD Wings graduates in OTA in group 19-25 years with 50% marks, through DDG of states for direct interview (SSB) every year. The Cates are exempted from CDS examination conducted by UPSC. The Cates should have 'A' or 'B' grade in 'C' Certificate examination.

An NCC 'A', 'B' or 'C' certificate is a very important advantage for a candidate in UPSC exams. For Civil Services exams, although there is no special reservation accorded to NCC 'C' certificate holders, the holding of said certificate

is a bonus which is sure to improve once resume and chance of success in the interview stage. It gives the impression that cadets have contributed to nation building and have experience of being part an organization and functioning as a team.

For CDS exam conducted by UPSC, there is a reservation accorded to NCC 'C' certificate holders. There is 32 vacancies reserved in IMA for NCC 'C' certificate holders and also NCC special entry scheme in all the three forces. There is special entry for Air Wing and Naval Wing cadets too. For other UPSC exam like CAP, there is again reservation accorded to NCC certificate holders.

TRAINING ACTIVITIES IN THE SCHOOLS AND COLLEGE UNIT

1. Institutional Training.

(a) Institutional training conducted at Colleges and Schools is the mainstay of NCC training and is conducted by Associate NCC Officers and Armed Forces personnel. The syllabus comprises Common Subjects and Service Subjects in the ratio 70 :30 While the Senior Wing/Division training is for three years and had 300 periods the Junior Wing/Division training is for two years and encompasses 240 periods of training. The training year is from 01 Apr. to 31 March. Training schedules planned for cadets ensure that the optimum benefits of the organisation reach maximum number of cadets. Emphasis is on practical training. Case study method of instruction, wherever possible, is made to facilitate active participation and better assimilation.

(b) Institutional training includes basic military

training to the cadets as part of the curriculum and prepares them to join the Armed Forces. It is conducted with the following specific purpose :-

Firstly, to expose young cadets to a 'regimental way of life' which is essential to inculcate in them the values of discipline, duty, punctuality, orderliness, smartness, respect for the authorities, correct work ethos, and self-confidence.

Secondly, to generate interest in cadets by including and laying emphasis on those aspects of Institutional Training which attract young cadets into the NCC and provides them an element of thrill and excitement.

Thirdly, to inculcate Defence Services work ethos that is characterised by hard work, sincerity of purpose, honesty, ideal of selfless service, dignity of labour, secular outlook, comradeship, spirit of adventure and sportsmanship.

2. Camp Training - Camp training is the practical manifestation of institutional training. The basic aim of Camps is to introduce cadets to a regimented way of life and helps in developing camaraderie, team work, leadership qualities, self-confidence, self-reliance and dignity of labour in the cadets. The cadets are exposed to the excitement of camp life where they apply the theoretical knowledge that they had gained in Institutional Training. It is mandatory for Junior Division/Junior Wing cadets to attend at least one camp and Senior Division/Senior Wing cadets to attend a minimum of two camps during the period of their enrolment. NCC conducted over 1450 camps annually at an average frequency of more than 100 camps in a month. Each NCC camp is structured for approximately 400-600 cadets with

Instructional staff comprising three to four officers and 15-20 Associate NCC Officers (ANOs)/ Permanent Instructors (PI) Staff/ Whole Time Lady Officers (WTLOs) Girl Cadet Instructors (GCIs). More than 8 lakh cadets attend these camps each year. Republic Day camp is the acme of NCC training and is conducted in January every year. The various types of camps conducted by the NCC are as follows :-

a. Annual Training Camps/ Combined Annual Training Camps (ATC/CATC)- These are held within the State under the aegis of respective NCC Directorates.

(b) Centrally Organised Camps (COC) - These camps are of all India nature and are planned by Headquarter DGNCC in consultation with State NCC Directorates which conduct them. Selected cadets, as per the vacancies allotted to each Directorate, participate in these camps. The following types of centrally organised camps are conducted :-

(i) National Integration Camps (NIC)/ Special National Integration Camps (SNIC)- National Integration Camps and Special National Integration Camps are conducted to make cadets understand and value the rich heritage of cultures that forge unity despite the diverse languages, traditions and religions of our country. These camps are conducted on an all India basis and help bridge the cultural gap among various states of India. 37 National Integration Camps are conducted every year. In addition, six Special NICs are conducted in the extremities of our country at Leh/ Srinagar (J&K), Dimapur (North Eastern Region), Peddapuram (Kakinada),

Badabagh (Jaisalmer), Lakshadweep and Port Blair.

(ii) Leadership Camps- Six Advance Leadership Camps (ALC), are conducted every year, which a total of 1350 cadets attend to focus on personality development, leadership skills and orientation for induction into the Armed Forces.

(iii) Thal Sainik Camp (TSC)- Two TSCs are conducted at HQ DGCC Camp, parade Ground, Delhi Cantt every year in Sep/Oct, one for SD/JD boys and other for SW/JW girls. 680 Boy and 680 Girl cadets take part in each camp.

(iv) Nau Sainik Camp- This camp is conducted annually for Naval Wing Cadets. Boat pulling regatta and sailing competitions are the main activities of this camp. 560 cadets attend the camp.

(v) Vayu Sainik Camp - This camp organised for Air Wing cadets is attended by 600 cadets from all Directorates. VSC is generally conducted in the month of Oct. and Inter Directorate competitions pertaining to air wing training are held during this camp.

(vi) Rock Climbing Training Camps (RCTC)- Eight rock climbing camps are held each year to expose NCC cadets to the basics of rock climbing and to inculcate spirit of adventure. A total of 1080 cadets attend the camps.

3. Annual Republic Day Camp- The Annual Republic Day Camp (RDC) is held at Garrison Parade Ground, Delhi Cantt every year from 01 Jan to 29 Jan. 2070 selected NCC cadets from all States and Union Territories attend the camp. This camp represents all parts of India and is a 'Mini

India' in itself. The camp is normally inaugurated by the Vice President of India in the first week of Jan and culminates with the Prime Minister's Rally on 28 January. It is matter of great pride for a cadet to be selected to represent his/ her state in the Republic Day Camp.

Prime Minister's Rally- The Prime Minister's Rally, the most prestigious event of the NCC Republic Day Camp is held on 28 January every year. The PM's Rally commences with the Guard of Honour presented to Hon'ble Prime Minister by NCC Cadets. Contingents from all State NCC Directorate participate in the March Past,. Social activities being undertaken by NCC are displayed in the form of tableaux. approximately 3000 cadets participate in this rally wherein they display their skills in equestrian, parasailing, band display, slithering and simulate Army action. Microlight Display by theyNCC cadets is also conducted during the PM's Rally culminates with award of Prime Minister's Banner to the winning directorate by the Hon'ble Prime Minister. The event are witnessed by a number of dignitaies that include Hom'ble Raksha Mantri, Raksha Rajya mantri, three Service Chiefs and the Defence Secretary.

Attachment Training- Cadets derive immense value through attachment to the Armed Forces Units where they experience the functioning of military units and life in armed forces untis. Cadets of all wings go through a period of attachment with respective services of the Armed Forces as follows:-

(a) **Army Units-** 440 officers and 20,000 cadets attend attachment training with regular

army unit annually.

(b) **Indian Military Academy/Officers Training Academy-** 120 SD cadets undergo attachment training at Indian Military Academy, Dehradun and 48 SW cadets Officers Training Academy, Chenmai.

(c) **Military Hospital Attachment-** 1000 SW cadets are attached with various Military Hospitals 12 days.

(d) **Air Force Academy-** 100 Air Wing NCC Cadets (76 SD and 24 SW) undergo attachment training with Air Force Academy, Dundigal whivh is conducted twice in a year for 13 days each in Jun. and Oct. During this, cadets learn about the flying and ground training being imparted to the Flight cadets who join the IAF as officers. Special lecture are delivered on Air Power, Aviation Medicine and Technical subejcts cadets are exposed to Ground and Passiv Air Defence training also.

(e) **Various Air Force Stations-** Every year 20 ANOs and 200 Cadets of the Air Wing are attached to various Air Force Staions for a period of 14 days. The main aim of this attachment is to give exposure to life in the IAF and motivate these selected cadets to take up career in the IAF.

(f) **Indian Naval Academy-** 170 SwW cadets of Naval Wing undergo attachment training with the Indian Naval Academy, Ezhimala for 12 days in December every year.

(g) **Naval Ship Attachment-** 300 cadets of Naval Wing embark on naval ship at Mumbai, Kochi and Visakhapatnam twice a year for sea training and attchment for a period 12 days. Cadets are imparted intensive training in various naval

subjects and get an opportunity to see naval exercise at sea.

Social Service and Community Development

Social Service activities are structured to inspire and encourage the cadets to participate voluntarily towards improvement of their physical and social environment and channelize their energies in the task of nation building. The social service and community development activities include Swachh Bharat Abhiyan, Tree Plantation, Anti-Durg Rally, Cancer Awareness, Disaster Relief, Blood Donation, Beti Bachao Beti Padhaoi, AIDS Awareness, Care for the Blind, Traffic Control and other similar relevant Contemporary Social issues. The objectives of Social Service are as follows:-

(a) To teach the cadets the dignity of labour and to creat in them an interest in construction work this will be of use to the community.

(b) To set an example of selfless service and team work.

(c) To give a lead in organized work, with a view to utilizing to the maximum possible extent the available unused time, energy and other resources of our people and direct them in various fields of social and economic activity.

Adventure Based Leading- Adventure is the life blood of youth. Adventure training in the NCC provides knowledge to cadets of the topography as well as experience of different weather conditions and adventurous living under camp conditions. The whole aim is to inculcate a spirit of adventure, explorative inquisitiveness, develop stamina, endurance, discipline, courage,

determination, comradeship, leadership leading to development of self-confidence, team spirit arms, spirit-de-corps amongst NCC cadets. NCC cadets are given the opportunity to participate in a host of adventure activities including Mountain Treks and Expedition, Trekking, Parasailing, Sailing, Scuba Diving, Kayaking, Camal safari etc. Adventure based activities enable cadets to hone leadership skills and enhance their character qualities. Cadets with potential are given opportunities to participate in expeditions requiring higher degree of expertise and proficiency.

(a) Mountaineering Expeditions.

(i) NCC has been conducting two mountaineering expeditions, every year, one each for the girl and boy cadets. Since 1970, the NCC has conducted 75 Mountaineering expeditions, of which 40 were for boys and 35 for girls. Mt. Rudugaira (5819m), Mt. Deo Tibba (6001m), Mt. Gangotri I (6672m) and Mt. Kamet (7746m) are some of the mountains that have been scaled by NCC cadets. History was created when the first ever Mt. Everest Expedition of NCC Cadets (Boys) scaled the world's highest peak in two batches on 19 and 20 May 2013.

(ii) NCC is training a NCC Girls Expedition of Climb (Boys) Mt. Everest (8848m) in 2016.

(b) All India Trekking Expeditions- 29 Trekking Expedition are conducted annually with participation of 14500 cadets from all State NCC Directorates.

(c) Camel Safari- Camal Safari is conducted

by Rajasthan directorate in the deserts of Jaisalmer every year. **02 officers and 10 cadets** from Singapore and **02 officers and 12 cadets** from Kazakhstan along with **220 Indian cadets** participate in Camel Safari.

(d) **Parasailing** - Parasailing is conducted by the NCC Directorates giving cadets the thrill and experience of this adventure activity.

(e) **Para Basic Course**- Every year **40 boy & 40 girls** cadets attend Para Basic Course at Para Training School, Agra for duration of 24 days.

(f) **Cycle and Motor Cycle Rallies**, - A number of cycle and motorcycle rallies are conducted by different State NCC Directorate to spread the message of peace, harmony and national integration and educate the populace on health, community development and eradication of social evils.

(g) **Sailing Expedition** - NCC conducts Sailing Expeditions in State NCC Directorates every year. **35 to 60 cadets** participate in each expedition.

(h) **Sea Sorties**- Cadets are put on board Naval Ships for sea experience. In 2015 Cdts have been on four sea sorties.

Sports- NCC facilitates access to high potential sports like Football, Hockey and Shooting to talented cadets so as to hone their team and sports skills. NCC teams regularly participate and excel in National level events like Subroto Cup Football, Nehru Cup Hockey and National Shooting NCC Cadets from all NCC Directorates actively participate in various sports activities at the National level as follows :-

(a) **NCC National Games**, NCC National

Games were started in 2013, giving opportunity to the youth from NCC for exposure to competition and selection at the national level. This year 2100 Cadets from all over the country participated in eight disciplines from 06 to 18 Oct. 2015.

(b) **All India GV Mavlankar Shooting Competition**- Firing being one of the important training activities of NCC, shooting discipline enjoys special place in NCC sporting activities. NCC conducts Association of Indian (NRAI) events like All India GV Mavlankar Shooting Championship Competition and National Shooting Championship Competition every year. NCC shooting teams have been performing well in the event for the last many years.

(c) **Equestrian Events**- NCC cadets of Remount & Veterinary units participate in various National level equestrian competitions every year and have won many medals.

(d) **Jawaharla Nehru Cup Hockey Tournament**- Four NCC teams in junior boys, sub junior boys and junior categories participate in the prestigious Jawaharlal Nehru Hockey Tournament every year.

(e) **Subroto Cup Football Tournament**- Three NCC teams in junior boys, sub Junior boys and junior girls categories participate in prestigious Subroto Cup Football Tournament.

(f) **Sailing Regatta**- Sailing Regatta is conducted every year at INS Chilka in Odisha. A total of 102 (51 SD and 51 SW) cadets participate in this competition over a period of 08 days. A team from Bangladesh NCC comprising 01 Officer and 06 Cadets also participates.

Training of Trainers

Officers Training Academy (OTA)

Kamptee- NCC OTA was established on 01 Mar 1957 and formally inaugurated on 06 May 1957 by the then Dy Def Minister Sardar Surijit Singh Manjithia.

Imparting training to ANOs, JCOs and NCOs (Max 500 at a time) posted to NCC is the principal task of

Officers Training Academy (OTA) Gwalior

- The Girls wing for pre-commission training for Lady ANOs which was shifted to Gwalior in Apr 1965 is presently known as OTA, Gwalior, which is a premier women officer training institution. The course are conducted for the lady ANOs, GCIs and WTLO's. The course being conducted at OTA Gwalior include :-

NCC ACTIVITIES IN K C DAS COMMERCE COLLEGE

The NCC unit "G" Coy of K C Das Commerce College, under Assam Bn. NCC, Guwahati was raised Unit in the year 2002. Under the dynamic and able leadership of Lt. Dr. Dipak Barman, Associate NCC Officers is a Commissioned officer in the year 2004 and the unit functioning

smoothly along with total strength of the cadets 52. The NCC Unit of the College has been participated in various activities like Social Awareness Programme, Cancer Awareness Programme, Flood Relief Camp, Health Awareness Camp for the needy society. Many cadets have been participated in RDC camp in New Delhi, NIC Camp, YEP Camp Trekking Camp at different places in India. The NCC unit of the college providing Institutional Training facilities to the cadets along with refreshment and providing DMS boot, PT shoes, Khaki Shirt, Khaki Pant, Shocks, belt, cap etc. in the year 2012-13 S.O.U. Pragun Bali participated in youth Exchange Programme (YEP) in Kazakstan bringing pride and glory to college. The NCC Officers of college informed that many cadets got opportunities in defence services like CRPF, CISF and Assam Police Services.

At last I urged to the students of our college that they should come forward and take participation in NCC activities for their greater benefits and contribute to the nation building activities.

REFERENCES

1. WWW.nccdia.com
2. NCC Handbook
3. Nccindia.nic.in

"Its fine to celebrate success but it is more important to heed the lessons of failure."

– Bill Gates

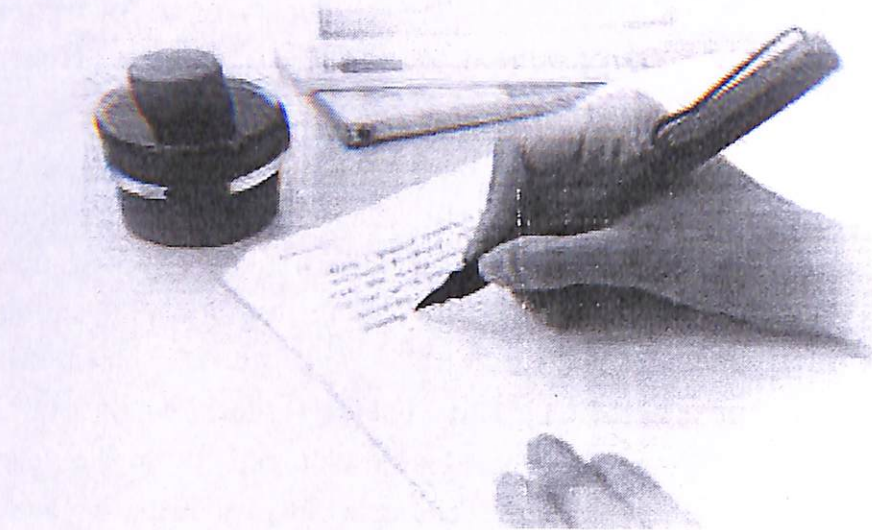
"You have to dream before your dreams can come true."– Dr. A.P.J. Abdul Kalam

"Faith is the bird that feels the light when the dawn is still dark."– Rabindranath Tagore

"Stay hungry, Stay foolish."– Stene Jobs

"Arise, awake and donot stop until the goal is reached."– Swami Vivekananda

How to Improve Leadership Potential and Effectiveness?

“The art of getting someone else to do something you want done because he wants to do it.”

– Dwight D. Eisenhower

Marami Moni Choudhury

Asstt. Professor
Department : BBA

A leader is one who knows the way, goes the way. Ultimately, leadership is not about glorious crowning acts. It is about keeping your team focused on a goal and motivated to do their

best to achieve it, especially when the stakes are high and the consequences really matter.

As Ronald Reagan said, “The greatest leader is not necessarily the one who does the greatest things. He is the one that gets the people to do the greatest things.”

Leadership is the process of influencing group activities towards the accomplishment of goals in a given situation. A leader performs several important functions while getting things done. He acts as a ‘linking pin’, counsels people, uses power properly, manages his time well and strives to achieve goals effectively.

The behaviour exhibited by a leader during the supervision of subordinates is known as leadership style. An autocratic leader takes all decisions himself without consulting subordinates. He permits very little freedom of action. The participative leader encourage his subordinates to participate in the decision making process. He doesnot dominate and encourage subordinates to communicate openly. A free-reign leader turns an entire problem or project over subordinates. He doesnot direct at all and acts like a passive observer.

It is possible for almost any one to become a leader, if circumstances allow him to perform functions dictated by the situations. An effective leader, according to the situational theory, is one who understands the forces of the situation and

emerges as leader. Whichever style a leader chooses in a particular situation, he must essentially try to strike a happy balance between task needs, group needs, individual needs- in order to achieve results in a smooth way. He must also maintain good relation between himself and the people in it and within the group.

A leader according to Krech and Crutchfield should meet four criteria if he wants to be successful.

The leader must be Perceived as 'one of us' : He shares certain features with the members of his group and is not Perceived as an outsider.

The leader must be Perceived as the 'most of us' : He must incorporate to a special degree the norms and values which are essential to the group. He can influence values by his visionary powers but he may fail as a leader if he moves too far away from them.

The leader must be Perceived as the 'best of us' . : - He has to demonstrate that he is an expert in the task facing the group, indeed that he is superior to his team in those abilities which are relevant to the group task, i.e. getting the group working purposefully together.

The leader must fill the following expectations :-

He is more likely to gain the respect and cooperation of his followers if he behaves in a way which they expect of good leaders.

Leadership skills as stated above, don't usually develop by accident. They are acquired and perfected by trial and error, formal education on the job experience. Whatever techniques are used to develop leadership skills, potential managers develop best in a growth atmosphere that allows them the freedom to make mistakes. ○

"Don't let yesterday take up too much of Today"- Will Rogers

"You learn more from failure than from success. Don't let it stop you. Failure Builds character."

"It's not Whether you get knocked Down, It's whether you get up."- Vince Lombardi

"People who are gazy enough to think they can change the world, are the ones who do."

- Rob Siltanen

"Failure will never overtake me if my determination to success is strong Enough."

- Og Mandino

"We may encounter many defeats but we must not be defeated."- Maya Angelou

"The man who has confidence in himself gains the confidence of others."- Hasidic Proverb

Jane Austin's 'Emma': A Progress from Conceit and Delusion to Humility and Self Knowledge

Sudipta Karmakar
Asstt. Professor
Deptt. of BBA/ BCA

Emma, considered by modern critics to be Jane Austen's most brilliant masterpiece, is the story of Emma, an heiress, an egoistic, high-headed and deluded, yet charming and lovable. A social comedy with an underlying moral tone, it reveals Jane Austen's remarkable skill in portraying the morals and manners of the eighteenth century country gentry in England.

Emma is a story of self-deception and her progress from conceit and delusion to humility and self knowledge through a series of humiliations is the major theme of the novel.

At the outset we are presented with Emma the heroine who is wilful, imaginative, conceited, snobbish and who has the "Power of having rather too much her own way." Surrounded as she is by

a over indulgent father, a governess who has been unable to impose any restraint and devoid of friends and companions who are her social and intellectual equals, she is blinded by arrogance and conceit to think that is always in the right. It is her conceit and self-confidence which lead her into harbouring many illusions. The first of these illesious in her belief that she has made the match between Miss Taylor and Mr. Weston, though Knightley dismisses it as merely a lucky guess. This leads Emma to think of herself as a match-maker, and her next targets are Harriet and Elton.

It is in the first volume that Emma attempts to bring about a match between Harriet and Elton, not until Elton's proposal in the carriage is Emma ready to acknowledge the horrifying truth that Elton is in fact in love with her. This embarrassment and humiliation in having misread the situation so badly brings the first setting of self-knowledge in Emma.

Thus, Emma the victim of her own delusions creates a world, but not the real world and the humiliating situations she finds herself ineducate towards self-knowledge. She is educated by the series of humiliations she has faced and her love for knightly, she is finally able to step out from the world of reality. This is therefore Emma's self-awareness- her progress from conceit to humility from highhandle self-confidence, to doubt in her own judgement. Finally when knightley too admits his love for Emma, Emma in her new frund humility, love and happiness is able to see Jane Fairfax's situation sympathetically and makes every attempt to make amends and befriends her.○

The importance of Excursions in College

Rohit Singh

B. Com 6th Semester

Travelling is a part of education. An excursion is not just a pleasure trip, it is an extension of the classrooms education. So, most colleges even school also organiet excursions to famous places every year.

Educational tours is a part of life of students, students need rest & entertainment after working hard for many days. They need to refresh their tired brains and add charms to their lives. Excursions can provide them with this much needed leisure. Today, the govt. Allows many conces-

sions & grants for educational tours. The railways regularly allow about fifty percent concession on tours to educational and historical centres. The students get first-hand Knowledge of people and place while participating in an excursion. When students leave their surrounding & stay out for a few days with their most lovable and dear teachers and friends, they develop qualities like self confidence, punctuality, tolerance, responsibility & above all general knowledge. When the students have to eat a food which they don't like, it is training for them to face adversities in life later. Thus, it will help help to bring leadership qualities.

Educational tours give the students practical experience of the world. The students also learn to develop a spirit of tolerance. They visit educational & historical centres, big cities & places noted for their scenic beauty. No classroom can teach as much as the students learn while they are on an educational tour. Thus excursions have great educational values.

From Kashmir to Kanyakumari & from Rajkot to Kohima to Arunachal Pradesh, our country provides 100's of places Known for architecture, history, flam & fauna, scenic beauty, etc. Simply reading books on us produces only book-worms. For having unlighted citizens for a better world, we should encourage educational tours in colleges & schools and thus develop the personalities of our future generation. ○

First Action Heroine of Assamese Film Anamika Barman Alumni, K.C. Das Commerce College.

Arup Roy
B.Com 4th Semester

The entertainment and the film world, of late, have witnessed a member of young and promising faces who have shown immense potential to make this showing industry a Brand one, provided they have given the opportunity to do so. One such face is of the stylish, dashing, dynamic with a complete different image. You will instantly take

a liking for her the moment you see her on screen. Yes, she is no other than fall for , ravishing, stunning and the first action heroine of our Assamese film industry Anamika Barman. Apart from her acting skill Anamika Barman is also a trained martial artist. Anamika Barman is the alumni of K.C. Das Commerce College.

Anamika started her film carrer with the film ‘Suma Poroxete’ in 2014 and soon made an impact by her superb performance in that film. There after she acted in the popular television serial ‘Beharbari Outpost’ where she played a mysterious character and made a mark by her brilliant acting skills. But her career took a big upward swing in television with mega serial ‘Avijan’ where she was the only female lead among four male leads and she was able to make a huge impact by her powerful acting and exceptional fighting skills. ‘Avijan’ proved her stardom and recognition.

Her latest release ‘Khawoi’- the danger zone, an action thriller film has been highly appreciated by the audiences. After the success of ‘Khawoi’ she has now been flooded with many film offers . She has done several shows and has been felicitated. She has also acted in several music videos which were really popular and highly appreciated and notable among them is Jajabor : A tribute to Dr. Bhupen Hazarika.

Excerpts from an interview by Arup Roy – Experience in Roadies - It was wonderful experience to be in the MTV Roadies x4. Getting selected among out of 7 lakh participants across India is itself a big milestone and reaching to top three is a dream come true. Being a sports person, I never had any aspiration to go for any reality

show but my destiny took 'U' attempted for such a big platform. MTV channel is broadcasted in more than 17 countries and the show MTV Roadies is the most famous show among the new generation where lakhs of talented youth's try their best to be focused as a Roadie for which many have already spared members of years again and again but failed. I got a chance to prove myself making my state, community, my culture to feel to be the first girl from northeast to be in MTV Roadies X4.

Your Experience in college : I never thought that I would be a part of K.C Das Commerce College. But fortunately, I became a part of K.C Das Commerce College. Initially, I was thinking what is this union body. I had a commanding attitude since my school days so I build up my mind for contesting for Assistant General Secretary (AGS). Finally I got the success and became everyone's apple of eye. The tenure went smoothly. The very next year I again thought of contesting for General Secretary (G.S), Inspired by my husband Mr. Pradip Das, then teacher of Finance Department, Our Principal Sir Dr. Hitesh Deka and few other teachers like Prarthana Mam, Swapna Mam and Runumoni Mam, I was able to reach the peak. I was the first female G.S. of K.C. Das Commerce College and I was able to carry out with the work of G.S. very successfully and had proved myself that women is not at all less than a man .I am no one to give something to

K.C. Das Commerce College but I gained a lot of respect, honestly, I learnt a lot in my college days. I balanced everything at that time as General Secretary as well as my studies and family. When I was in my final year I was given the post of student Advisor. The last day of my college was a very painful day for me.

Did That Experience Help you in life?

Of course, I love to experience doing new things and tried to be different and built my own identity which I started in K.C. Das Commerce College and became more confident in life which helped me a lot in life to be successful person and a good human being.

Do You Still Miss the College Days?

Yes, I do miss my college days. I want to go back to my college days—the adda with friends, with union members. I miss my dearest teachers. I still remember each and every corner of K.C. Das Commerce College and by closing my eyes I feel so proud to say myself that I was one of the Ex-student of K.C. Das Commerce College. I am a girl who is too friendly with everyone, seniors as well as juniors and my teachers. I would like to describe myself as a very straight forward person who always believed in one thing give love take love and spread love by your work. ○

My Assam : My Pride

Saptadeepa Das Choudhury
B.Com 4th Semester

Assam's culture is an art of living. But it is very sad when it comes to the fact that many people in Assam (especially the youngsters of today's generation) did not know much about the place, its origin, culture, tradition. This article reflects basically certain facts about Assam and so on.

With greater emphasis on the 'Look-East' policy' vigorously Pursued by the government both at the central and the state level. "Assam" has Assumed greater significance because it is the most prominent states in the North-East India. Assam is mainly known for its wildlife, archeological sites, tea plantations. In the west, Guwahati, Assam's largest city, features with silk bazaars and on the hilltop is situated the famous Kamakhya Devi Temple. Whereas, the state capital "Dispur" is also no less but it is a suburb of Guwahati. Near Guwahati also lies the famous ancient pilgrimage sites of Hajo and Madan Kamdev.

The people of Assam are a mixture of Mongolian, Indo-Burmese, Indo-Iranian and Aryan origin. This mixture of people constitutes the population of the state and they call themselves as "Asomiya" or "Assamese" and the language is also referred to as the same. Among all the states

of the country, Assam is said to have the largest number of tribes carrying different traditions, cultures, dresses and an exitic way of life. Some of the major tribes of the Assamese are Boro (Kachari), Karbi, Koch-Rajbangshi, Miri, Mishimi and Rabha who show a variety in tradition, culture etc.

Origin and Ethnicity :

Assam has a variety of culture and heritage. The language of Assam is regarded as the "Lingua Franca" of the whole North-East India and its history is not been very clearly featured. The tribes of Mongolian origin mainly occupy the hilly areas of the states. It was the Ahom dynasty which rules the area for more than 600 years without any interruption. The Mughal invaders tried to invade this hilly region for more than 17 times but however it didnt work. During this era, the Assamese society was exogeneous. It was only in 1824 that the British entered the state for plantation of tea and that's when the destruction of Ahom dynasty started. During the entry of the British into Assam, immigrants from different parts entered with varying traditional benefit such as caste system and dowry system. Few of them who liked the place settled in Assam and formed their society strictly adhering to their original traditions.

Culture :

The Assamese are noted for their mixed traditional culture because of the assimilation of various ethno-cultural groups in the past including the local elements. However, the Assamese culture is greatly influenced by the Kamrupa kingdom which has been greatly grouped here for nearly 700 years. This was followed by the Ahom dynasty during the 13th century which reigned for

more than 600 years. During the 15th century the great Srimanta Sankardeva (Sonkordev) and his disciples started a religio-cultural movement namely the Vaishnavite Movement, which paved the way for another dimension to Assamese culture.

Social Customs & Traditions :

Traditions and customs play a significant role in all society of a particular group and they form the base for the same. The Assamese wedding, births, festivals and even death and it include various customs and traditions which are supposed to be followed. The Assamese are very much attached to the Bamboo culture especially "Jaapi", which is commonly used as the sunshade of Assam. This Jaapi is used by the Assamese to welcome special guests. The Jappi is mainly made of Bamboo strips and a kind of dry palm leaves which is known as "Tokow pat". Jaapis are of different types like Halua Jaapi, Pitua Jaapi, Sorudoiya Jaapi, Bordoia Jaapi, Cap etc. In earlier days, the Assamese used this Jaapi for females of nobles and rich families as their headwears.

Art & Crafts :

Assamese are also known for their traditional crafts which include bell and brass metal crafts. Apart from this Assamese art also noted for their cane and Bamboo crafts, silk and cotton weaving, toy and mask making, jewellery making, musical instrument making etc.

Cuisine :

The people of Assam are basically rice eaters as they grew different varieties of rice most of their meals will be complete which include rice,

lenties, fish curry, meat curry herbs and vegetables. Fish is also eaten in the fried form. Real dishes include variety like pork, mutton, duck, pegions etc. Another combination can be looci (puffed bread), a curry which can be vegetarian or non-vegetarian including asar (pickle). No meal of Assamese will be complete with one 'khar' and 'tenga' (sour dish).

The banana flower and its squash is used to prepare tasty sabji's. Utensils made of bell metal is generally used to serve food.

Occupation :

Agriculture is the main occupation of the people of Assam. It includes cultivation of various crops like rice, different pulses, jute, tea, fruits, sugarcane, potatoes, cotton, oil seeds, coconut and areca nut. Shifting cultivation is mainly carried out in these hilly areas. The main fruits cultivated here includes citrus, banana, guavas, pineapples and mangoes. Assam is rightly known for its excellent tea which is one of the major cash crops. Assamese are not only known for the production of rich materials but also for weaving. There are also industries for food and wood products.○

Famous personalities :

Some of the famous personalities of the Assamese culture are -

Dr. Bhupen Hazarika - living legend of India in Singing.

Pramathesh Barua - Founder of Indian Cinema.

Upendra Nath Brahma - Bodo-Fa, the father of Boroland.

Manmohan Singh - Prime Minister of India.

Zubeen Garg - Recent most famous singer.○

My Wallet

Biswaroop Sen
B.com 6th Semester

Ashok was in a hurry Today he didn't want to be late for his office as it is the day he would be getting his first salary cheque. He took a very special leather wallet which was gifted by his father. He thought he would keep his wallet empty till the time he gets his first salary cheque. He left home on his bike in a hurry. Suddenly he noticed a police constable waving to him to stop his bike. "Where is your helmet gentleman?" asked the constable. Ashok realised that he had forgotten his helmet as usual. He was never caught before here he was careless about wearing helmet but this time he was very sure that the constable will charge fine from him. He pleaded the constable

to leave him as it was his first time of not wearing helmet. But the constable didn't agree with him & said "Pay the fine or else I will take you to police station." saying this the police constable took his wallet from Ashok's pocket without knowing it was empty. "Now I am going to take **all your money**" saying this the constable left in his police van. In sad mood Ashok left for office, cursing himself for not wearing helmet. He swore that he would never ride bike without wearing helmet.

The constable was very happy, as he tried to open the wallet, suddenly a hand landed on his shoulder. He looked back & saw a young man with a video camera saying that he has recorded everything about taking wallet from Ashok. The youngman also said he would put this on social media & he would ruin his career for taking bribe from people. The constable got frightened & said to the young man to take this wallet & "Please leave me, I have a family to look after." The youngman took the wallet & left smilingly. The constable thanked. God & swore that he'll never take bribe in future.

The youngman cheerfully left for the nearby bar. He thought that wallet would be full of money & without even bothering to see it. he ordered drinks & foods in a huge quantity. But he got the biggest shock of his life when he opened the wallet to pay the bill. The wallet was empty. He tried to escape but he was caught by the manager & on knowing that he was penniless, he was thrown out of the Bar & they took his watch to pay the bill. He was so ashamed & swore that he'll never cheat anyone in his life. He threw the wallet near

a dustbin & went to work.

Then a beggar saw that wallet near that dustbin. He took the wallet & went to his favourite place to gamble with his friends thinking that the wallet contains lots of money. He gambled like never before. On losing he realised that the wallet was empty. He not only lost his day's earning but also got thrashed badly for wasting others time. He cursed himself for gambling and swore that he'll never gamble in future. He left the wallet near roadside and if again landed to another man who was a pickpocket, he got into bus and he found a person standing just in front of him. He took the chance and took his wallet from his pocket. When the Bus-conductor- approached the man for ticket, the man complained about his missing wallet. The Bus-conductor immediately asked the bus-driver to stop the bus which was near a police station. On going to police station, they found a police constable sitting near police van. It was

the same constable who took bribe from Ashok. The conductor asked the constable to check for missing wallet. Upon searching, the constable found two wallets from that pickpocket. One with cash, which he immediately returned to that man & other one was completely empty. The pickpocket was beaten blue & black. The pickpocket swore that he'll never steal things from people.

After a while, the constable realised that the empty wallet was the same wallet which he took from Ashok at morning. He searched the wallet & found Ashok's visiting card & contacted him to take it off. The same evening the wallet was returned to Ashok. He was so happy as the wallet was a blessing from his dad- He put his first salary cheque into his wallet & said "This is my luckiest day. I learnt an important lesson." Though the wallet actually taught everyone an important lesson that day- the police constable, the young-man the beggar & the pickpocket. ○

"Be not afraid of life, Believe that life is worth living, and your belief will help create the fact."- Willeam James

"Unity is Strength... When there is team work and collaboration, wonderful things can be achieved."- Mattile Stepanek

"One individual may die for an idea, but that idea will, after his death, incarnate itself in a thousand lives."- Netaji Subhash Chandra Bose.

"Merciless criticism and independent thinking are the two necessary traits of revolutionary thinking."- Bhaght Singh

The ABC of Success

Priyanka Sarkar
B.Com 4th Semester

Success basically means having the determination the courage and the will to become the person one believes he is meant to be.

The definition of success lies in the eyes of the beholders. More than three-fourth of the person's life is spent in working towards becoming successful. But everyone has different opinion, different thinking of what success meant to them. For some success is the amount of happiness they feel, while some people wanted to be academically successful, while some measured success by popularity and the riches. Every type of success is different and every road to success is equally different too; but everyone's route has three things

in common-

- * Ability
- * Boldness
- * Courage

Also known as the ABC of success.

A - Ability is the first layer of success. True success can be achieved by hardwork, courage and determination. Knowing where you are strong and where you need assistance is the first step towards success in any area.

It is rightly said by, Aldour Horceley that -

"There is no substitute for talent,
Industry virtues are of no avail."

To cite simple example -

Neither Vishwanathan Anand can become the greatest Dramatist of the world nor William Shakespeare can become a great chess player.

Zig-Ziglar rightly describes the importance of the ability variable "Success is the maximum utilisation of the ability that you have.

Next,

B - Boldness is the second layer of success. It is one of the key characteristic traits to be successful. Boldness means the capacity to dare to take some risks. A great philosopher said, "Whatever you can do or dream you can begin it. Boldness has genius power and magic in it."

Beign bold does not simply means to be strong, fearless or outspoken. It is the "transformation from self-fix to self-emergence."

What can be greater example of boldness than Colonel Hardland Sander. The founder of KFC (Kentucky Fried Chicken) and a huge success story!

After his secret blend of eleven herbs and spices

was rejected by over thousand restaurants in the whole America, the Colonel still has the nerve to start his own food joint "Sander Court & Cafe" in 1930 and today KFC is the world's second largest restaurant chain with over 18000 outlets in 120 countries and serves 12 million people world-wide. In fact, Colonel Sanders got 1009 no's before he got his first yes! Boldness means believing in yourself, your talents and above all, your ability to succeed.

Moving on to,

C - Courage is the last and significant layer of success. It is not a feeling, but a decision and the determination to succeed in the face of overwhelming obstacles, danger and fear. Courage basically means overcoming fear.

Courage is the quality that makes you saddle up for the challenge, no matter what even when you are scared to death. It is the obsession to be successful at any cost. Nelson Mandela rightly said, "I learned that courage is not the absence of fear by the triumph over it. The brave man is not he who does not feel afraid, but he who conquers that fear."

Robert Arrl, in his article, "The Courage to Succeed", Splits the seven letter word COURAGE into :

C - Commitment

O- Organisation

U- Understanding

R- Responsibility

A - Attitude

G- Goal

and E- Excellence

Thus, for achievement of any worthy goal, one must overcome mental barriers, take risks and proceed in the face of fear and adversity. It is often said failure is the pillar of success. In fact, all success stories are derived from the stories of great failures. Take the story of four years old kid who was partially deaf. He came home with a note from his school teacher, "Your Tommy is too stupid to learn, keep him at house". His mother took the challenge and decided to teach him at home. Both mother and son had the courage and determination to preserve and after a few years this Tommy grew upto be the inventor of the light bulbs -

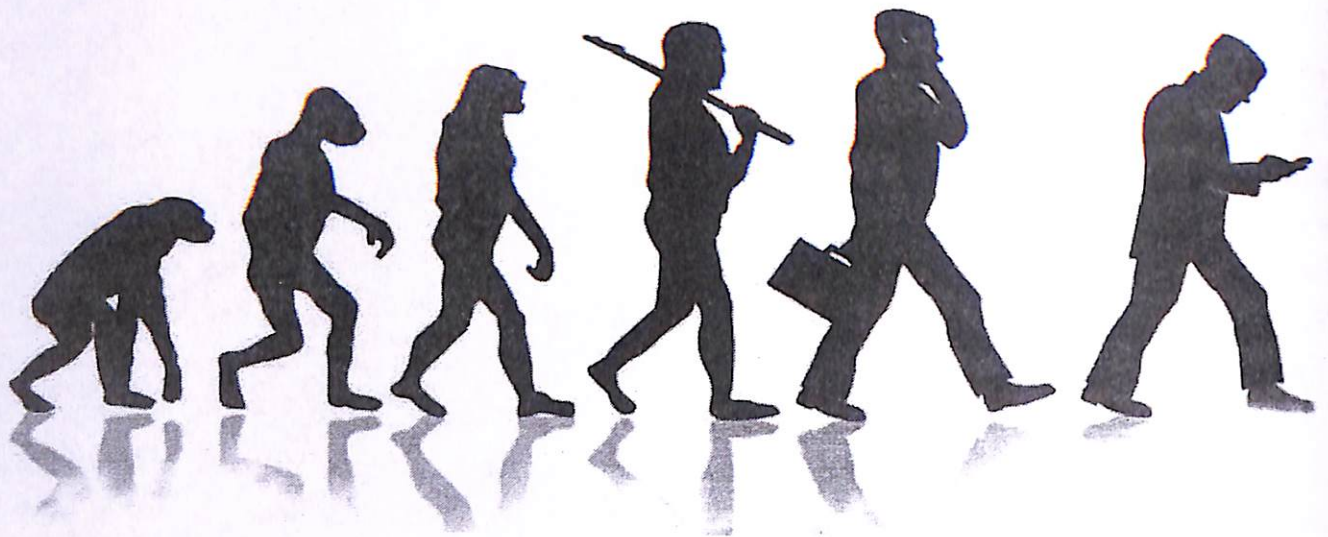
The great Thomas Alva Edison.

Hence, to be successful in the real sense, one must have Ability, Boldness and Courage in equal quantity, as these three ingredients together makes up a right recipe for lasting success.

After all, success is not a gift, it is a journey towards achieving one's ultimate goal. ○

Fashion Changes with Time

Joy Das
B. Com 4th Semester

What is fashion?

⇒ Fashion is nothing but way of representing ourselves. It is a kind of non-verbal communication as it reflects our personality and way of living.

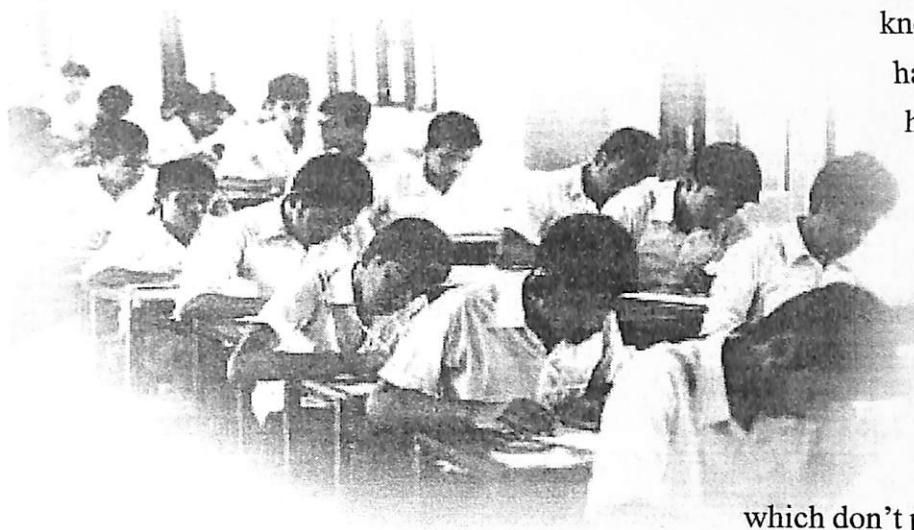
Fashion has a great impact in our living. The way of living changes in the due course of time so, as the fashion also changes with time.

Fashion differ to or from people to people and time to time.

Fashion does not replace by other fashion. But it gets outdated with time. Our world is a global village where a new thing is adopted very quickly by the Society.

Fashion does not mean wearing cloths that is shown by any electronic medium or a dress shown in film, living as such in films but holding our tradition, our culture in the present world and make such adoptable to our future.

Human nature is adoptable or attracted towards fashion. It has its impact on our youth. They are very conscious about fashion and everyone wants to look smart. For them it is only a path to shown and walk foot by foot with the present world.○

Present system of examination

Jyoti Jain
B.Com 4th Semester

Education is the empowerment that equip one with all the knowledge and value. That makes a person well behaved, well mannered and well established.

This knowledge and value of education get tested through an examination. The examination are conducted to examine what a student has learnt.

But the present system of examination has made the students a toon : Toon who becomes a crum by making learn by heart. This system exists

but not to check students knowledge and ability but to give marking according to their answers.

Answers which may not be true students knowledge and belief. Fairly it may so happen that students copy are in the hands of a teacher whos mood is off. Then a brilliant student may get the lowest marks and an average student may top the examination.

Where does the knowledge of a student go then? Just a waste of time, Again the graduation degree is done in semesters which don't provide a detailed understanding of the course. Just students have to go through the book but can't acquire the knowledge throughly.

The students only gain bookish knowledge, keeping aside the general knowledge. There are many more defects of the present education system.

However these defects can be removed by putting multiple choice questions, objective types which will help the student to have a complete concept. As far as possible copies should be checked through computers which will remove all the manual occurences.

These are the solutions to remove the ultimate defects of present system of Education.○

Why this Melodrama?

Suraj Jyoti Changkakoti
B.Com. 4th Semester

Why do we turn everything into an overbearing Melodrama? Even the biggest of the tragedies or the most soul churing calamities end up looking like a full-fledged production out here. Whether it is the North Indian quake, Bhopal gas leak, tragic war on our borders, Assam or Chennai flash floods, we tend to respond in the same silly way, with too much of tamasha! Everytime we had a natural calamity of enormous dimensions, we go over the top dealing with it but are rarely serious. Our reaction is insensible and childish, whether it be a savage and bloody caste riot or a surchraged communal flashpoint in any part of the country. For we have a capability to turn any tragedy into a huge song, dance or political lecture. Every death unfurls yet another political rhetoric.

Bhopal was gruesome where thousands of people lost their lives and it was one of the world's ghastliest environmental disaster. Its frightening long term impact remains untold till today but the guilty still walk around as free men. Companies like union carbide continue to risk the lives of innocent citizens all over the world and no one gives a damn. Instead we get shoppy romantic movies, silly half naked novels and didatic poems and plays about the gas leak that would make any sensible person puke.

Kargil was same. As a result we got high dialoguebaazi in movies, theatrical speeches by political leaders and a turgid plays staged by many, always ready to cash in on such an opportunity.

Gujarat was even worse. The earthquake had destroyed crores of property and thousands of people were killed. But instead of dedicating our efforts towards swift and noiseless reconstruction activity, we were back staging our usual mindless jokes. Birthday parties were turned into instant fundraisers, socialites, wives holding kitty parties to collect aid and photo journalists getting awards for their pictures. Movie stars acclaimed for their sense of social responsibilty and the headlines were higgged about the page 3 celebrities, nothing nore than this! After such events, the money may or may not eventually reach the people it is meant for. Politicians seemed appropriately grief sticken on the location. It is sheer exploitation.

We actually need corrective action, with minimum fuss and maximum impact, so that such tragedies don't rear or in the case of unavoidable natural calamities we are ready to deal with it. In other words, we need a mature, informed response strategy.

We must remember that grief is not a spectacle- we are dealing with human tragedy, death. So we should give up such show off and help with money, clothes, utensils etc. Let us stop our silly birthday bashes the cocktail parties, tearful dialogues in moves and tragic poems we are dying to read out. Instead of lecturing on what can be done or what is being done by us, lets come out in search of actual helpers. Let us stop using the word 'Charity' and focus on 'HELO, SUPPORT and AID No one needs our pity but things that can put their times lives back on trail. ○

Is being a girl a curse?

Jeevika Jaiswal

B. Com 2nd Semester

"A head stunned with disgrace;
Million candles lit and million protests sprang."
"It's when a girl's head is buried
"In the darkness of shame and vulnerability."
"Is being a girl a curse?"

On the night of December the street of Delhi has witnessed the vulnerable Damini, India has witnessed another Nirbhaya and a lot of other unknown in every dark corner or crossing of an empty street. In today's so called new generation where we talk about gender equality and frater-

nity, it is among us guys who think it to be cool to harass girls or by eve teasing and harassment, witch hunting has gathered all the required recognition too; peculiar isn't it?

It is here in India where we worship goddess Durga as an idol of women power, goddess lokshmi the giver of wealth and goddess sharaswati as the light house of knowledge; it is here where girls are molested, harassed dominated and discriminated. Girls in our country are worshipped whereas; it is the same place where they are abused and harassed. Any unmarrid working girl who is 28+ people can hear neighbours taking about the girl's Character. Girls are forced to give dowry as per their marriage custom directly or indirectly. Even after the marriage the girls are constantly dominated by their in laws. Is a girl's life worth only about marriage and having kids? Girls are not be used they should have the same equality as the boys of their age enjoy.

I still vividly remember the Damini rape case, newspaper, news channel and social and media has got their headlines for a week. A lot of the so called "responsible citizen of India" protested but after some time the people protesting got tired and the matter ended up. Would the society reacted in such a way if the girl would have been their own daughter, wife, sister or friend? This is a common phenomenon that its always one of the guys shouting and protesting for common rights, who gossip about the girls wearing short clothes and having male friends. It is not always but this time it's the mentality and mind set that need to be changed.

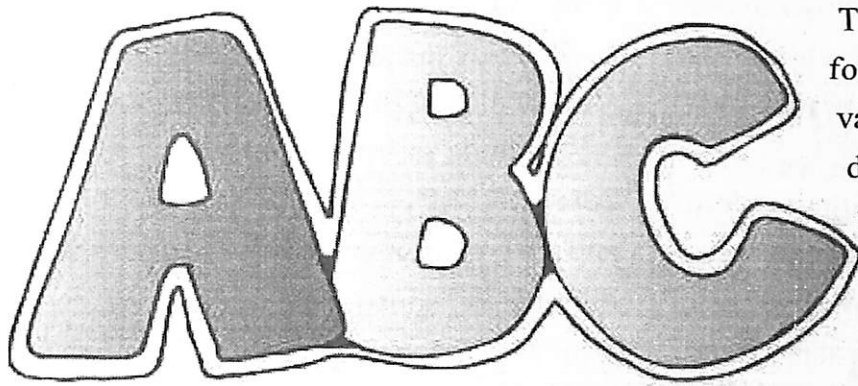
Nowadays, girls have crossed all the benchmarks that this male dominated society of ours has created. Girls are becoming doctors, engineers, IPS officers and well known business tycoons. They are managing both their house hold and workplace with equal brilliancy. Mother India had given birth to many brave daughters who established them selves in every field. Be it right from the beginning of the folklore of 'Tejimola' to "kanaklata"; the warrior daughter. "Razia Sul-tana" to the very successful laureate of Assam 'Dr. Mamoni Raisom Goswami' and finally to the present day "Mary Kom" who have all fought this male dominated society.

In maney parts of India girls are not allowed to study because their parents feels it is useless

to educate girls. It is always said that a secret of man's success is his better half and how can this better half suffer, abuse and domestic violence? A mother is always held responsible for the birth of a girl; they kill girls as soon as they are born. They think girls to be burden on the shoulders of the parents. Can we answer ourselves a simple question of how could this generation continue without the girls or mothers?

Now is the time when we the present day youngsters should raise our voices to every injustice done to us. I can feel the strength of all the girls reading this article; I can feel the voice rising up. I can hear them shouting for equality. This is an warning to you the weak minded exploiters who think themselves to be the Adolf Hitler of this generation. The evolution has started and it is sure to bear sweet results. ○

ABOUT GOAL, SUCCESS, ATTITUDE etc...

Dixit Hazarika
H.S. 2nd year

Success is actually finding a career we enjoy where we can move up, and working our way to the top of the organization or top of everyone.

Success is....

“Knowing our purpose in life,
Growing to reach our maximum potential, and
Sowing seeds that benefit other.”

The main problem for most of the people who wants to be successful but fails is not that they can't achieve success, but the obstacle for them

is that they misunderstand success.

Success journey starts with two things i.e., the Right Picture of Success and the Right Principles for Reaching the Goal.

The picture of success isn't the same for any two people, it differs to various people, because we all think differently. But the process is same for everyone. It's based on principles that do not change.

Focusing on the Journey of Success is that instead of on arriving at our Destination, we have the potential or desire to become a success person today. The very moment that we make to find our purpose growing to our potential, and helping others, Success is something we are right now, not something we rather hope one day to be.

Choose the best solution. As we decide on a solution, we always remember that people are our priority.

Never withhold love. No matter bad things get or how angry we are, never withhold our love from our family. Acknowledge the problems. But continue loving family member unconditionally through it all. Then we can truly enjoy success.

Here are some Principles to put us on the road to growing towards our potential :

Focus on Goal : Nobody can reach his/her goal by focusing on twenty directions. Reaching our goal requires focus. That's why it is important for us to discover our purpose, once we have decided where to focus our attention, we must think what we are willing to give up to do it. There

can be no success without sacrifice.

Trying to continual improvement is the key to reading our destination and to being successful. Each day we have to be little better than what we were yesterday. It puts us one step closer to our Destination. And we'll also find what we get as the result of our growth is not nearly as important as what we become along the way.

The Past is Dead, forget it : "The past is dead issue, and we can't gain any momentum moving towards tomorrow if we are dragging the past behind us." Unfortunately, that's what too many people do; they drag the past with them wherever they go, and as a result, they never make any progress.

May we have made a lots of mistakes in our life, or we have had an especially difficult past with many obstacles. Work our way through it and move on. Don't let it prevent us from reaching our destination.

The future is important, focus it : "The Future isn't what it is used to be." Although it may be true, it's still the only place we have to go. Our potential lies ahead of us- whether we're eight, eighteen, or eighty. We still have our own chance to improve ourselves. As the Spanish proverb says, " He who does not look ahead remains behind."

A Blind Man's world is bounded by limits of his touch; an Ignorant Man's world by the limits of his knowledge. A Great Man's world by the limits of his vision.

If our vision- our Dream- is great, then so is

our potential for success.

Lastly, the most important thing that a person should possess to be a successful man, is his/her 'Attitude'. Our Attitude determines our Attitude, if we don't have a good attitude in us, we will never enjoy the success journey. Having a good attitude makes all the difference in the world.

"Attitude is the first quality that marks the Successful Man. If he/she has a positive attitude and is a positive thinker, who likes challenges and difficult situations then he has half his success achieved."

We've probably heard the old expression that 'a positive person sees a glass half full instead of half empty.' Here below are some seven qualities that a positive people share :

1. Belief in Self
2. Willingness of Seeing Good in Others
3. Ability to see opportunity Everywhere
4. Focus on Solution
5. Desire of Giving
6. Persistence
7. Responsibility for their own Lives. ○

Ref. Books :

- ✓ Reclaiming Your Life
by Rik Isensee
- ✓ Qualities of Leader
by John C. Maxwell
- ✓ Mind Power for Student
by Matt Oechsle

CAN COMPUTERS GET TOO SMART ?

Kakoli Goswami
H.S 1st Year

As technological advancement progresses, there is an increasing concern about the negative consequences. Some optimists believe that human life will be transformed for the better, but for other believers in accelerating progress, hope turns to fear.

Document film maker James Barrat, is concerned that artificial super intelligence could be so powerful that human beings might become as indifferent to the machines running the world, as say, field mice are to farmers. While evil robots have been a staple of science fiction for decades, the new concern over artificial intelligence

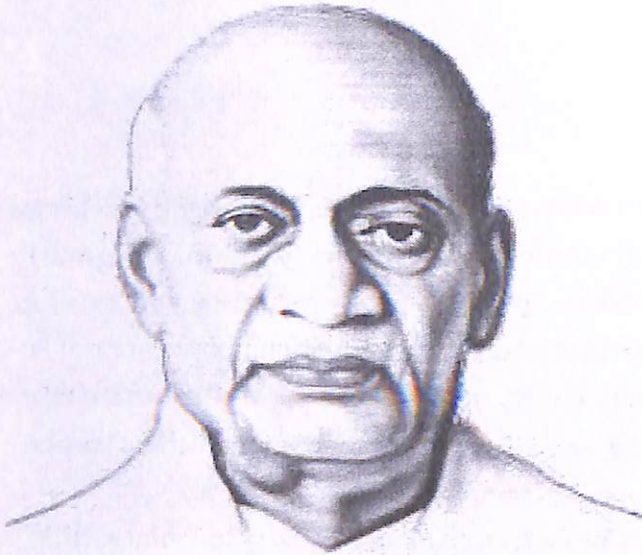
envisions no such warfare. Instead the fear is that autonomous intelligence system, Originally created to pursue human objectives, will develop agendas of their own in which people are not so much the enemy as an irrelevant presence that may be impeding the realization of the super machines' emergent goals.

Computer scientist Bill Joy speculated that humanity will become man dependent on artificial intelligence- based decision making and will slowly lose its control over machines. No longer able to manage without them because of the complexity of the systems they manage, we will be at the robot's mercy. Trying to pull the plug, might be 'suicide'. of course there are always a way to make computer systems more robust. Some of the greatest practical successes of artificial intelligence depend on elaborate techniques to compensate for the difference between computer reasoning and human thinking. Advanced aircraft systems such as the Airbus 320 are based on five or more comparing answers and "voting" when necessary, any bug in a single computer will be overruled.

So, is concern over super intelligence irrational then? we should not forget, "even unwanted fears can have positive consequences".

So, Total super intelligence may be a meaningless threat, but it can also be a highly useful myth. ○

Sardar Vallabhbhai Patel

Kakoli Goswami
H. S. 1st Year

“Manpower without unity is not a strength unless it is harmonised and united properly, then it becomes a spiritual power” - SARDAR VALLABHAI PATEL.

Introduction : Sardar vallabhbhai Patel, the first Deputy Prime Minister and the Iron Man of India was born on 31st October 1875 in Gujarat. He was the son of Taverbhai who had served in the army of the Queen of Jhasi and Laad Bai. He reputedly cultivated a stoic character. He was an Indian barrister and statesman, one of the leaders

of the Indian National congress and one of the jounding fathers of the republic of India. He was a social leader who played a leading role in the country’s strenggle hor independence and guided its integration into a united independent nation. The tille “SARDAR” was conferred by Mahanta Gandhi which means chief.

EARLY LIFE : Vallabhbhai started his education in a gujarati medium school and after middle school he switched over to English medium in the Nadiad High School. Patel passed his matriculation at the relatively Late age of 22 in 1897 In 1891 he married Zauerbai who later died in 1909 during a major surgical operation for cancer. They had one daughter and a son. He was given a note informing him of his wife’s demise as he was cross-examining a witness in court. Patel read the note, packeted it and continued to intensely crass examine the witness and won the case. He broke the news only after the proceeding ended. Patel practised law in godhra, Barsad and Anand while taking on the financial burden of his homestead in karamsad. Patel was the first chairman and founder of the E.M.H.S. “Educard Memorial High School” Borsad presently known as “ Zaverbhai Dajibhai patel High School. “At the age of 36, he jouneyed to England and enrolled Middle Temple inn in London. Returning to India, Patel settled in the city of Ahmedabaad and became one of the city’s most succesfull barrister.

LEADING INDIA : As the first Home Minister and Deputy Prime Minister of India, Patel organised relief for rejugees in Punjab and Delhi, and led efforts to restore peace across the

nation. He took charge of the task to forge a united India from the 565 semi-autonomous princely states and British- era colonial provinces. Using frank diplomacy backed with the option of almost every princely state. Hailed as the Iron Man of India. He is also remembered as the ‘Patron saint’ of India’s civil servants for establishing modern all-India services. Patel also one of the earliest propoverts of properly rights and free enterprise in India. Gandhi was looking for a person to take up the cause of the former in his absence. Sardar volunteered. As always he never did anything half-hearted, and his step was giving up his well-paying legal practice and joining the Non-cooperation movement by switching over to khadi clothes. The struggle was a resounding success with the British Government agreeing to hold talks with sardar, and later on agreeing to his terms of rolling back to tax rates. From then on, there was no looking back.

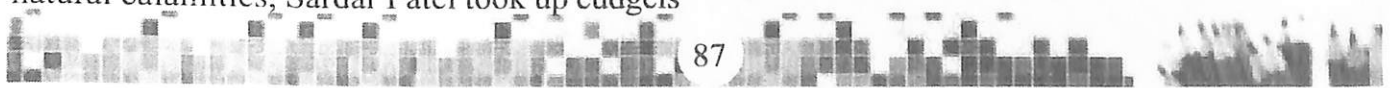
SARDAR’S TRYST WITH AHMEDABAD : Paving the way for a clean and planned administration for ahmedabad, sardar played a more administrative role in the city. Prior to joining the freedom movement, he was elected the sanitation commissioner of Ahmedabad in 1917, While he was still had his legal practice. In the later year, he was elected Ahmedabad’s Municipal President in 1922, 1924 and 1927, during which Ahmedabad saw the extension supply and some major educational reforms.

SARDAR ROLE IN INDIA’S STRUGGLE FOR INDEPENDENCE : After the successful Kheda satyagrah in 1928, When Bardoli Taluka in Gujarat suffered from major natural calamities, Sardar Patel took up cudgels

on behalf of the farmers once again. In another resounding victory over the draconian British taxation rules, Sardar organised the farmers, told them not to pay a single paisa of tax and fought the oppression till the British government bowed down. Another definite struggle was the Disobedience Movement in 1930. Following which he was arrested. Later he was released and was elected congress president in the 1931 session in Karachi. In August 1942, the Indian National congress launched the Quit India Movement, following which Sardar Patel along with many other freedom leaders was jailed for three year.

BUILDING OF A UNITED INDIA : Soon after the Indian Independence, 565 princely states, some of which ruled by Maharajas and other by Nawabs, started believing they would become independent rulers of their kingdoms as in the pre-British era. They argued that the government of free India should treat them as equals. It was Sardar Patel’s insight, wisdom and diplomacy that draw sense into the minds of the monarchs who agreed accession to the Indian Republic.

CONCLUSION : On 30th January 1948, when Gandhiji was assassinated, Sardar Patel was a totally shattered man. He had lost a dear friend and the guiding force of his life. After that Patel’s health declined rapidly through the summer of 1950. Patel’s health worsened after 2 November and was confined to his bed. After suffering a massive heart attack, he died on 15 December 1950 at Birla House in Bombay. During his lifetime, Vallabhbhai Patel received criticism for an alleged bias against Muslims during the time of partition. Patel’s Family home in Karamsad is preserved in his memory. ○

Dream

Rashmi Das
M. Com 2th Semester

Yesterday I had a sweet dream,
in that dream were you.
Heart beats were strong and speedy
You disturbed me by your charm.
Can I Know your name or where
you live,
So I could get a glance of you
And see whether you really do exist
Or is just the thought of my mind.
Love, so called love –
I don't know what it is.
But is desiring to find by my
side always;
And if wishing to see you happy
always is love
Then nothing in this universe love
You more than me.
Hope to see you soon if not in
reality then just in dream.
Just like yesterday. ○

Soul of Music

Chayanika Das
M. Com 2nd Semester

Captivated by grace of Beauty, undefined
A glance of innocence, confidence
Checks her performance twice.
Untamed, claimed no flaws at all.
She calls herself a soul. A soul of Music.
Yes a music!
Standing solitude, clad uptight
Cherry tint lips and those pair of
Stiletto spreads that patch of light.
Wrecking those mundane minds.
But she just call herself a soul. A Soul of Music
Yes a music!
Although she gets sabotage
nevertheless than the ordinary, if only you know!
That is when a bold courageous
Phoenix was born from her core
But yet, she just calls herself a soul. A Soul of
Music.
And you will know, when you see her:
Maybe somewhere walking underneath
those trees aligning the narrow path,
Maybe somewhere acting all naive in
the children's park,
Maybe somewhere in a party club, being all cool,
Breaking rule, shooting the bull's eye with
the red dart,
OR! Maybe she can be merely an illusion.
You never know! Because she is a soul of
MUSIC. ○

I Love You "Mom"

Payal Chakraborty
M. Com 4th Semester

I love you Mom for all the times
you picked me up when I was down;
For all the times you pass your warm
Smile for my work;
For all the times you brushed my hair
And tucked my hair like princess;
For all the times you nurture me
under your motherhood;
For all the times you pet my head
on your lap when I am down;
For all the times you motivate me
To step up ahead;
For all the times you have
Been a great inspiration to me
To achieve my goals;
Thank you God, to give me such
A wonderful creation of
world "Mom",
I love you Mom, for being with
me forever. ○

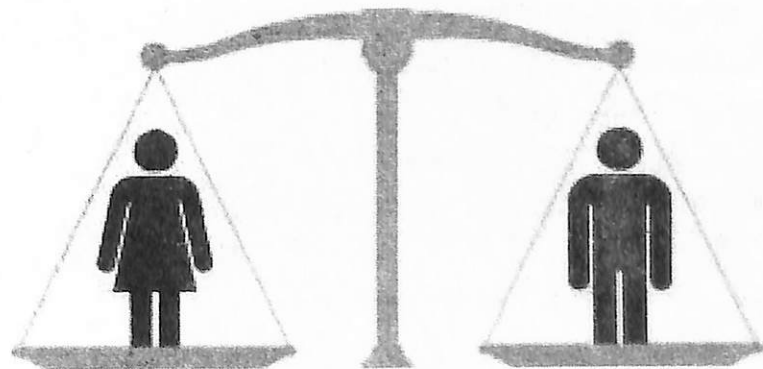
Just Keep Trying

Sharan Sharma
B. Com 4th Semester

Just keep trying
Push yourself a little harder
Believe that you can do it
Be a bit more wiser
The answer is within you
Rise up through the atmosphere
Strike with a power source
Make your vision clear. ○

I Am Equal to All

I am friend to you,
So also I am your enemy.
But I envy no one,
Nor am I partial to anyone.
I am only an observer,
I am only a witness,
And I am here always
Depending upon the truth. ○

Why

Suraj Jyoti Changkakoti
B. Com 4th Semester

Innocence a word so intractable pure and
 divine
 the face of a child with no hatred sign
 Childhood days are the best days of life
 For, once they are gone they are completely –
 Overshadowed by corruption's knife
 Why is there so much of hatred? For people –
 loathe for petty things.
 These are the times when hypocrisy and double
 faced ness clings.
 The vicious circle never leaves you alone
 This contamination continues for ages and is –
 finally gone
 The destruction is set to happen
 For our spirits to prevent it, are dampened
 "For granted" is the latest buzz phase
 Hypocrisy, false smile is the latest craze
 Why is everybody so mean and selfish?
 If God gave equal opportunities, then why –
 do people make me grumble?
 The virulent attacks, on confraternity
 The veil on simplicity
 The unending nerve wrecking fights
 ..?.. all a common phenomenon which **crosses**
 –
 our sight

I ask you all why is there so much hype –
 regarding terrorism
 The world has undergone a metamorphism
 We all are terrorists, is that all I have to say
 For destruction is our motto and our actions –
 pave the way
 Its better late than never, prevention is better –
 than cure,
 Understand it and the world would become a
 –
 better place for sure.
 Both Abraham and John were shot dead.
 In the back of their heads in front of their
 wives on Friday.
 Booth who shot Lincoln was born in 1839.
 Oswald who shot Kennedy was born in 1939.
 Booth and Oswald were of the same town.
 And both died before they were brought to
 court.
 Booth killed Lincoln at the theatre and ran to
 the ..?...
 Oswald killed Kennedy in the car and ran to
 the theatre.
 The mane of the P. A of Lincoln was Kennedy.
 The name of the P. A of Kennedy was
 Lincoln.○

My Real Life Heroine

Himakshi Jain
B. Com 4th Semester

Who runs to help me when I fall,
And would some pretty story tell,
Or kiss the wound to make it well?
That is my mother, the real life heroine of mine

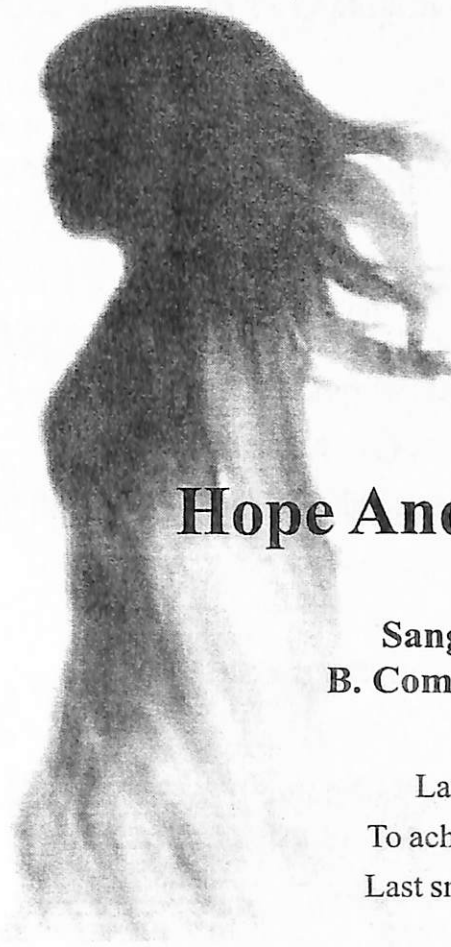
Smiles of happy sunshine
Arms of everlasting love,
Touches the sweet roses,
There is a magic in the air.
Whenever you are there,
Mom, everything to you I owe,
May all pleasure of life comes your way.

When you feel you are lonely in a crowd,
When you think no one can understand you,
When you think your love is rejected by others,

And when you hate your life,
Just close your eyes and think of me,
Who loves you truly.
Cares for you in your loneliness,
And dies when you cry.

The love I have is deep in my heart,
Will always give you a good jump start,
But then you are the one, whose love is true
So thank you mom for being such a good friend,
And also showing the right way to succeed.

The miracles of life
Nurtured by a woman
Who gives us
Love and sacrifices,
That is our mom. ○

Hope And Belife

Sangeeta Kampa
B. Com 2th Semester

Last mile, last step
To achieve the destiny
Last smile, last breath;
To stay alive.

Last win, last goal, last chance
Will lead to success
Better the thought, higher the goal;
Fear the tears of broken heart;
Challenge the unavoidable night
mare,
Believe in your soul,
Which will never betray you;
Feel the happiness of life
Ignore the cursed condemns.
Light the world with your wonders,
Feel the world's love and pain. ○

"The Unknown Result"

Mansi Jain
B. Com 4th Semester

There is a non-stop battle in my mind
between thoughts of positivity and negativity,
Oh Gosh? There is no war of such kind
These thoughts spread endlessly and reach infinity.

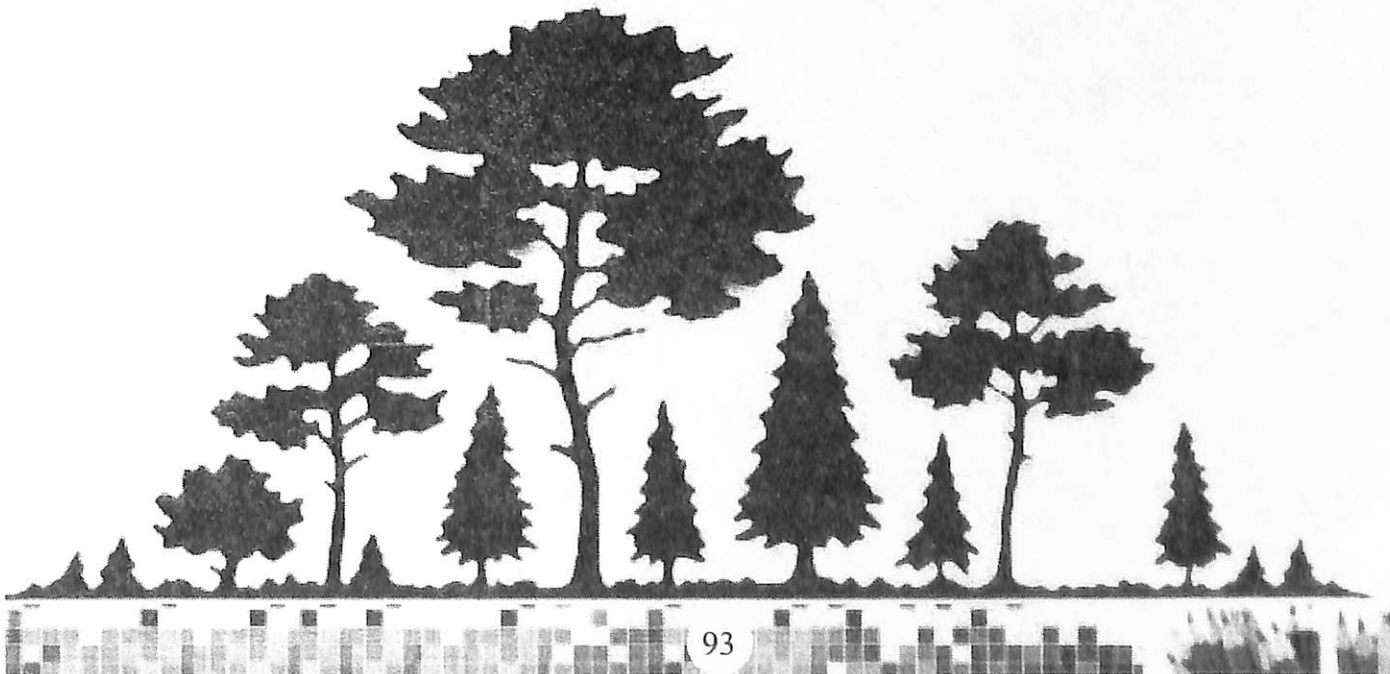
I want to do it
my heart and mind, they see
I can do it,
my friends and parents tell me,
But then why is that all mist and fog I see,
There is no clear vision, it feels so empty
Where is the gap, I am trying to search,
I have sent notice to my determination!
If I look at the time, I swear its not much,
Brittle are all my hopes of celebration.
I have dreams,
but they are accompanied by distractions
I have determination,
but attached with laziness and temptations.

If I have ample time
I become relaxed and utilise it
If I go short of time
I panick and fail to ...?..tilise it.
Its uncertainly
Its a mystery
Am I working?
Soon I will know in my own
history
I have full faith in God
Victory will be mine
And everything will be fine.
Now I should pen down,
but my heart does not allow,
Writing is hell not fun,
But need to study and so I go now!

Moments & Events

Rank Holders of K.C. Das Commerce College Higher Secondary Final Examination 2017

Prashant Goel
1st Position

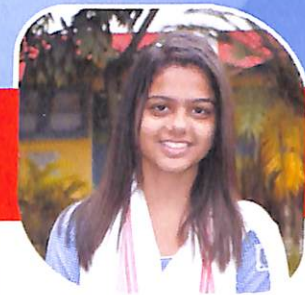
Pinki Debnath
3rd Position

Khushali Agarwal
5th Position

Pravin Nagori
6th Position

Nimisha Sharma
6th Position

Abhishek Jain
9th Position

Madhu Jain
9th Position

Natasha Jain
10th Position

Achievements

K.C.Das Commerce College

Man of The Match in the Inter-College
Cricket Tournament Organised
by Cotton College, 2016
SIDDHARTH SHARMA
SAURAV KR. SAHA

Represented Gauhati University in the
East Zone Inter-University Cricket
Tournament in the National University Games
2016
SIDDHARTH SHARMA, BISHAL ROY

BARUN BRAHMACHARI
2ND BEST DEBATOR
GAUHATI UNIVERSITY LAW
COLLEGE, 2016

AISHWARYA MOUR
'NEEDS' Mr & Miss Perfect
1st Runner Up, Reliance t2
Glans face 1st runner up

ABHISEKH BHARATI
FASHION FAME 16
Mr. Congeniality
'NEEDS' Mr & Miss
Perfect 1st Runner Up

1ST ALL ASSAM INTER INSTITUTIONAL QUIZ COMPETITION

K.C.Das Commerce College

BLOOD DONATION CAMP

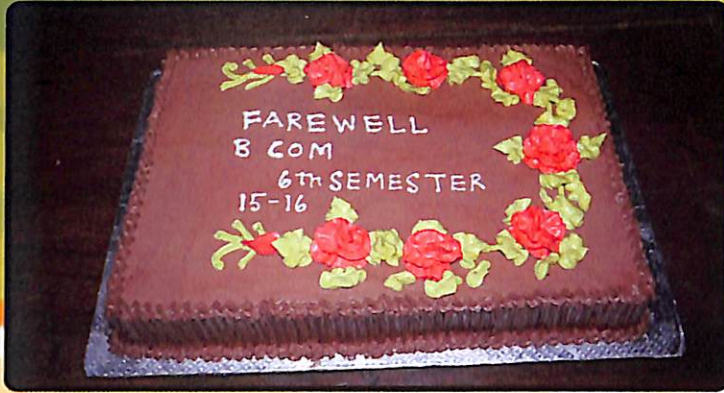
K.C.Das Commerce College

Farewell to B.Com 6th Semester

K.C.Das Commerce College

Flood Relief Camp

K.C.Das Commerce College

All Assam inter College Music Competition

K.C.Das Commerce College

Foundation day

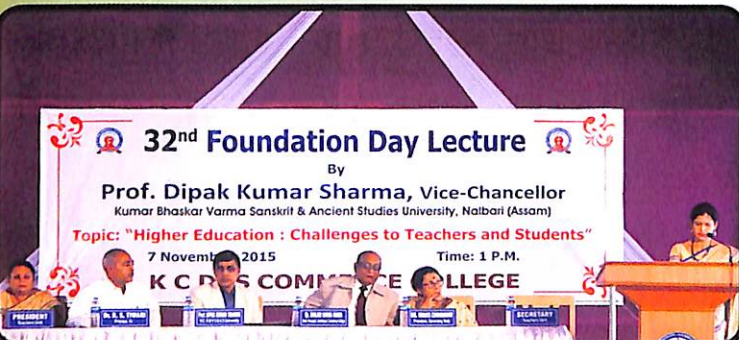
K.C.Das Commerce College

Foundation day

K.C.Das Commerce College

Foundation day

K.C.Das Commerce College

Freshers' Social

K.C.Das Commerce College

Freshers' Social

K.C.Das Commerce College

70th Independence Day Celebration Arts & Craft Competition & Bike Rally

K.C.Das Commerce College

70th Independence Day Celebration Plantation & Cleanliness Drive

K.C.Das Commerce College

International Womens' Day Celebration

K.C.Das Commerce College

Rashtriya Ektah Sapath

K.C.Das Commerce College

Saraswati Puja

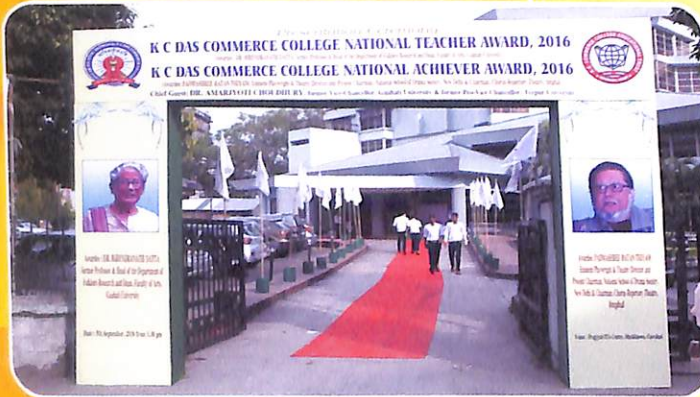
K.C.Das Commerce College

Teachers' Day Celebration

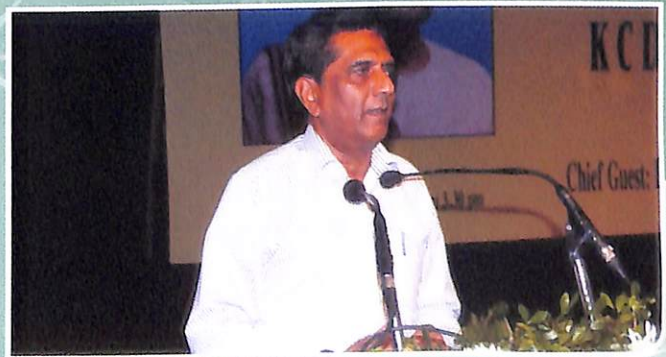
K.C.Das Commerce College

Teachers' Day Celebration

K.C.Das Commerce College

Teachers' Day Celebration

K.C.Das Commerce College

College Week Festival Arts & Craft Exhibition

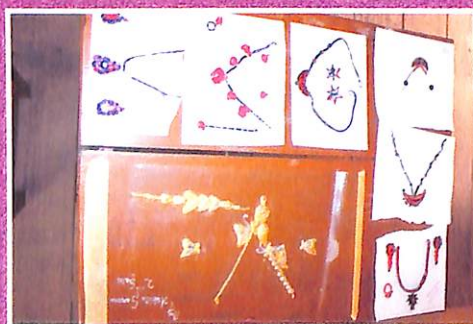
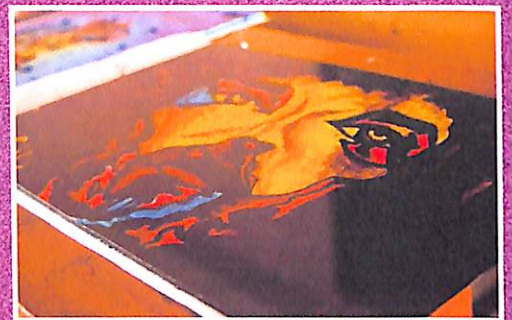
K.C.Das Commerce College

College Week festival Arts & Craft

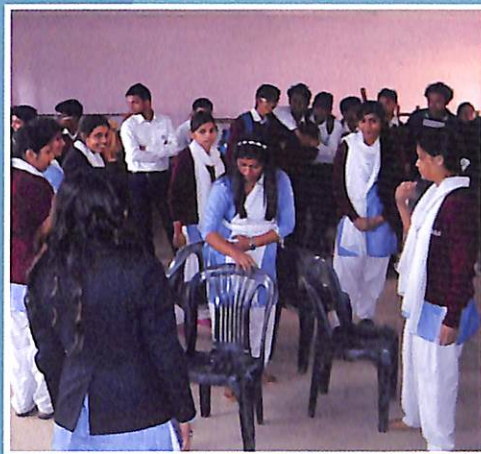
K.C.Das Commerce College

College Week festival Sports

K.C.Das Commerce College

College Week Festival (Sports)

K.C.Das Commerce College

College week Festival Cultural

K.C.Das Commerce College

College Week Festival Open session and prize distribution

K.C.Das Commerce College

SPORTS

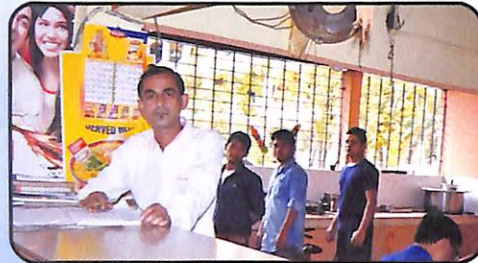
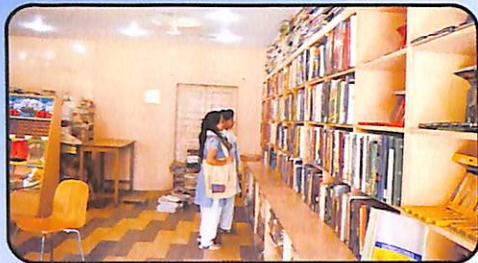
K.C.Das Commerce College

College Glimpses

K.C.Das Commerce College

Report of the General Secretary

I would like to thank our respected Principal Dr. G. Nath under whose supervision I have tried to accomplish the responsibilities endowed upon me. Dr. Bijoy Kalita my Prof in-charge had been a constant guidance force and I thank him for his contribution. And I would also like to thank my fellow union members for being a source of support throughout my tenure.

I fell very proud of being the G. S. of the college. It was my first step to go ahead and learn what life is and how to co-ordinate and manage. As one of the main responsibility of the G. S is the Co-ordinate between the students and authority. I have tried my best to meet everyone's expectations.

At the end of the day through end up having a great time as part of a students Union Body. You'll make friends for life. You'll learn value of money. You'll see best in people. Everything you see or do seems more professional because its coming from a person in a post of power. Respect will have to be earned but once its earned it stays. I personally tried not to work unethically considering options ranging from ethical to unethical.

Lastly being the General Secretary of K C D C C S U was one of the best experience of my life. It was an absolute honour to lead the team through the year, and stay at the helm of affair. It was truly a superb experience to work with some brightest mind of the college.

With Regards
Shaikh Qutubuddin
General Secretary
K. C. D. C. C. S. U

Report of Assistant General Secretary

Firstly, I would like to be much thankful to Almighty, who fulfilled my wish to be a part of this great Institution in the whole North-East region and to my parents who always supported me in everywhere. Here I would like to say that it was really a great privilege and pleasure for me to serve my college and carry out all the responsibilities that were given to me as an Assistant General Secretary for the Session 2015-16.

Secondly, I would like to thank our respected Principal Dr. Ghanashyam Nath all the teacher (Specially to all the Juri Members) for believing in me that I can perform all the duties of an Asst. General Secretary.

During my tenure, Various Occasions were celebrated and organised like Saraswati Puja, College Week, Fresher's Social Function Etc. All of them were great success due to our respected principal Dr. Ghanashyam Nath constant Guidance and Co-operation of my Teacher-in-charge "Bikash Jain Sir", all the teachers, the union members and all my dear friend & for their great hard work and Support.

Lastly, I would like to say that it was my lovely and memorable Experience of my life as an union member of K. C. Das Commerce College. I will always remember each and every moment of my College Life, Every memories with my all respected teachers, all Co-union members and all the events that took place during my tenure. Thank you everyone.

With Regards
Bikash Kumar Tiwari
 Asst. General Secretary,
 K. C. D. C. C. S. U

Report of Secretary, Major Game

As we know universally the purpose of Students' Union is to represent fellow students. When I was selected as the Secretary Major Games of the Students' Union, it was a key element for me to experience & the best way to know other students & take on new responsibilities. Joining the Students' Union as its Secretary. Major games was an special moment of my life as I have been in relation with sports activities from my early age and therefore, understand the need and importance of games & sports in our day to day life along with academics.

As an office bearer, I have always tried to fulfil the duties & responsibilities entrusted upon me. The day when I took the oath as the office bearer, I took the responsibilities as my duty and always tried to justify my work with optimum hard work & due care. I have indeed been very fortunate to receive sincere support and encouragement from our Respected Principal Sir Dr. Ghanashyam Nath & from my Prof. Incharge Dr. Rohit Bhattacharyya . It is the sense of belongingness, love & affection towards my college which even after several defeats during my tenure kept my dedication towards my work enlightened. The number of participations & formation of various teams in our college has increased out of which I found myself successful in searching & identifying fresh talents. But I believe nothing can be achieved without maintaining discipline. I also consider myself fortunate to obtain several titles for our college as the Best Discipline Team & representation of our students in National University Games, State Cricket Teams, franchise cricket & football team etc. The resource in the form of talent in our college exists and I always concentrated to nourish such talent.

With Regards
Siddharth Sharma
Secretary, Major Games, K. C. D. C. C. S. U

Report of the Minor Games, Secretary

Before I get down writing something. I bow my holy feat in front of our Principal Sir Dr. Ghanashyam Nath, who stayed beyond my every attention and made me ever successful. Also, I would like to express my deepest gratitude towards my Teacher-in-charge Safiqul Haque Sir, and my beloved teachers, friends, Seniors and Juniors. Who helped me and made my tenure successful. I am honoured and felt Proud to be a student of such an institution and very lucky enough to be a secretary Minor games, where I got to learn many things and shared my innovations and knowledge which are remembered as a great tips for Success.

During my long 1 year of service as a Secretary, minor games, I tried my best to serve the college in the field of sports and services and their heads. Under my guidance my junior were able to touch the feat of success in the overall events, like carom, kabaddi, badminton etc., and have shown their great talent in kho-kho. It Provides not only a feeling of happiness but also maintain the level of standardity.

Lastly I would like to conclude by wishing the newly formed Union body "All the Very best". I hope that you will keep the name and fame of this college and will make the people know about, what K. C. Das is....

**With Regards
Gobinda Sharma
Secretary, Minor Games,
K. C. D. C. C. S. U**

Report of Secretary Debate & Symposium

I, Rohit Singh, at the outset feel honoured and proud to be a part of this wonderful institution. I am immensely honoured and delighted to be a part of the student's Union Body of K. C. Das Commerce College as a Secretary, Debate & Symposium for the session 2015-16.

Being the secretary of such a vital post, It is always necessary to keep the students updated about the various upcoming events such as quiz and debate organised by different institutions and in the past one year I tried to manage these. As a result, more and more students came up for participation in those events. We took part in various Debate & Quiz Competitions conducted by Handique Girl's College, Cotton College, Royal Group of Institutions, Pandu College and, any more where we were highly appreciated.

During College week Festival 2016 I introduced 3 new events named Quicker Maths, Match & Make and Rubik's Cube. These events got more then expected response and were highly successful. Apart from these 3, events like Quiz, Debate, Group Discussion, Personal Interview and many other events were also enjoyed and appreciated by the students.

I would like to convey my heartiest thanks to our honourable Principal, Dr. Ghanashyam Nath for his encouragement and my Prof. In-charge Harjyoti Kalita for his support and motivation during my tenure. I would also like to thank my co-union members for their continuous help and co-operation.

Last but not the least, I wish my successor Best of luck in carrying ahead the work further and succeed in working better than what I could contribute towards our college.

With Regards
Rohit Singh
Secretary Debate & Symposium
K. C. D. C. C. S. U

Report of the Secretary, Social Service

It is a great honour to be a member of K.C. Das Commerce College Students' Union, as Secretary, Social Service for the Session of 2015-16. I would like to express my gratitude towards the selection committee who have faith in me that I can take this responsibility

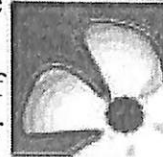
I would like to express my gratitude to Hon'ble Principal Dr. Ghanashyam Nath and Vice Principal, Radheshyam Tiwari for their guidance and motivation. I am very thankful to my Prof. in-charge Santanu Borah (Assistant Professor, Dept. of Math & Statistics) for showing me the right path to follow.

During my tenure, I tried my utmost to maintain discipline and fulfil all the duties entrusted on me. During all occasions of the college the whole students' union worked as a team and made them a grand success. It was a great experience to organize such events like College Week, Cleanliness Drive, Flood Relief Camp, Health Card Providing, Blood Donation Camp, Seminars on various Social Issues, etc. I have learned many things during the year and happy to be a small part of this prestigious institution.

Again, I am thankful to our respectable teachers Dr. Bijoy Kalita, (HOD & Associate Professor, Deptt. of Accountancy), Safiqul Haque (Assistant Professor, Deptt. of Accountancy), Dr. Runjhun Phukan (HOD & Associate Professor, Deptt. of Maths and Statistics) and all the faculty members and all non teaching staffs for helping me through out the whole year. I would like to thank all my co-union mates specially Shaikh Qutubuddin (General Secretary, K.C.D.C.C.S.U) and Kuhelika Roy Choudhury (Secretary, Social Service, K.C.D.C.C.S.U) for making all the occasions a grand success. I would also like to thank my friends Sukanya, Suman, Sunil, Vishal, Priyankshu, Subham, Bishal for helping me on the way of my success.

At last, I would like to congratulate each and every student of K.C. Das Commerce College for helping us through the whole year for making it a successful year.

With Regards –
Anirban Bhowmick
Secretary, Social Service
K.C.D.C.C.S.U

Report of Secretary Social Service

This short tribute is dedicated at the very outset to convey my heartiest respect to the honourable Principal, Professors viz-a-viz the teaching staff of K. C. Das Commerce College.

It feel immense thrill to express my pleasure and respect to me as a secretary, Social Service of the college I am also very thankful to the respected teacher who constantly extended their hand benevolent support and guidance at every step at my runaway that helped me to devote myself for welfare works inside and outside the college. I also convey my heartfelt thanks to my co-union secretaries as well as my friends and students of my college who have helped me throughout my journey.

Undoubtedly, every step taken for conducting the events, is stumbled with the apprehension about its success. Ofcourse my first step to shoulder these responsibilities was vibrated but at the end of the event, I, with the constant support and association of my well wishers felt but that our cumulative efforts could have brought the crown of victories for my beloved K C Das Commerce College.

In conclusion I hope my younger ones will also play a grand role in social welfare carpet to enhance the prestigious position of this college where I acquired my first knowledge and experience to serve for the society.

With Regards
Kuhelika Roy Choudhury
Secretary, Social Science
K. C. D. C. C. S. U.

HELP LINE BACK UP.....

Fire Brigade Service —

Fire Brigade (emergency) -	101
Fire Brigade Chandmari -	2637690
Fire Brigade Lakhra -	0361-2690052
Fire Brigade, Paltan Bazar -	2638386
Fire Brigade, New Guwahati -	2550168
Fire Brigade, Dispur -	2260221
Fire Brigade Chandmari -	0361-2665000

Ambulance Service —

G. M. C.	2665114
G. L. P. Social Circle	2737373
G. N. R. C.	96640 10000 (M)
Indian Red Cross	2665114
Marwari Yuva Manch	2510594/2547251
Lion's Club	
2540355/2541235/2204577	
Mritunjay	108
Down Town Hospital	2331003
	94350 12669 (M)

Dead Body Carrying Van —

G. P. Social Circle	2737373
	9435047064 (M)
Marwari Yuva Manch	2542074/2547251
GGUMTA	96640-16740
Indian Red Cross	2665114
Swargrath	2544355 / 2544356
Swargayatra	2512068

Blood Bank —

Arya Hospital	2606888 / 2606665
Assam Gujrati Voluntary Blood Bank	2524939
Ganga Blood Bank	2454742 / 2455029
Lion's Club Guwahati Centre	2546611 / 2541235
	2529457
G. M. C.	2546470 / 2547251
Marwari Yuva Manch	3458549
Saharia's Path. Lab.	2570324
Voluntary Blood Donating Organisation	
Vivekananda Kendra	2510594 / 2548862

Hospitals —

Gauhati Medical College (Emergency)	2263444
-------------------------------------	---------

Other numbers (G. M. C)	2529457/2529561
M. M. Choudhury	2541477/2543998
B. Baruah Cancer Institute	2472364-66
Down Town Hospital	2336906 / 2330695
	2331003
International Hospital	2347700-07
G. N. R. C. Hospital	227700-04
Nemcare Hospital	2455906/2528587
Arya Hospital	2606888
Swagat Endoplastic Institute	2637899
	2131726
Pratiksha Hospital	2599171
	2452986
Railway Central Hospital (casualty)	2671025
Sri Shankardev Netralaya	2228921
	2228922
	2233444
	2305516
Kalicharan Nursing Home	2472963
T. B. Hospital	2540193
Aruna Memorial Hospital	2529854
	2527229
Hayat Hospital	91 98642-00030
	91 98540-3100
	2470088 / 2470044
Medical Help Line	104
Oxygen Bank —	
Life Pharmacy	2458817 / 2521122
Lion's Club Ghy. City	2547736 / 2514828
Lion's Club Gy Capital	2522390 / 2518874
Lion's Club Ghy Metropolifam	2524993
Lion's Club Dispur	2264139
Police —	
Emergency	100
SP Kamrup District	2540278
Chandmari P. S.	2660204
DGP Control Room	2540242
Dispur P. S.	2261510
Fancy Bazar P. S.	2540285
Fatasil Ambari P. S.	2471412
Paltan Bazar P. S.	2540106

K C Das Commerce College STUDENTS' UNION 2015-16

WISDOM IS SUBLIME

Standing: From Left to Right- Anirban Bhowmick, Arup Roy, Rohit Singh, Siddhart Sharma, Gobinda Sharma, Sandip Sarkar

Sitting: From Left to Right- Kuhelika Roy Choudhury, Bikash Tiwari, Shaikh Qutubuddin, Hemanta Kalita, Priya Das

PREVIOUS ISSUES OF OUR COLLEGE MAGAZINE

